

INDEX DE L' INFORME SOSTENIBILITAT AMBIENTAL PRELIMINAR DEL PLA ESPECIAL D'ORDENACIÓ I GESTIÓ DE L'ANELLA VERDA DE TERRASSA

1. Context de l'informe de sostenibilitat ambiental preliminar (ISAP).....	3
1.1. Normativa de referència i contingut de l'informe ambiental preliminar	3
1.2. El Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa	4
1.3. Abast territorial del Pla	5
1.4. Relació del Pla amb d'altres plans	6
1.5. Obligacions ambientals que ha de complir el Pla Especial.....	8
1.5.1 Vector aigua.....	8
1.5.2 Vector residus.....	8
1.5.3 Vector aire	9
1.5.4 Connectivitat ecològica i Biodiversitat	10
1.5.5 Paisatge	11
2. Objectiu i contingut del Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa.....	12
2.1. Estructura formal de l'avanç Pla	12
2.2. Objectiu del Pla	13
2.3. Síntesi dels continguts del Pla	13
3. Determinació dels requeriments ambientals significatius en l'àmbit del Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa.....	14
3.1 Descripció dels aspectes ambientals més rellevants.....	14
3.1.1 Matriu territorial.....	14
3.1.2 Interès natural.....	46
3.1.3 Connectors ecològics	57
3.1.4 Paisatge	62
3.1.5 Altres vectors ambientals	66
3.2 Diagnosi ambiental de l'àmbit del Pla	70
3.2.1 Diagnosi dels elements de la matriu territorial	71
3.2.2 Diagnosi dels elements d'interès natural.....	76
4. Objectius i criteris de protecció ambiental del Pla.....	80
4.1 Descripció dels objectius ambientals del Pla	80
4.1.1 Funcionalitat natural i ecològica	80
4.1.2 Funcionalitat econòmica i el tractament del sòl agrícola i forestal	83
4.1.3 L'ús públic i funcionalitat social	87
4.1.4 Paisatge i contacte ciutat –entorn	89
4.2 Jerarquia i prioritat en el compliment dels objectius ambientals.....	90
4.3 Indicadors del nivell d'assoliment dels objectius ambientals	90
5. Anàlisi d'alternatives	93
5.1. Alternativa 0.....	93
5.2. La proposta del Pla	93
5.3 Justificació de l'alternativa seleccionada	110
6. Conclusions de l'informe i justificació de la incorporació dels objectius i els criteris ambientals del document de referència	118

1. Context de l'informe de sostenibilitat ambiental (ISA)

1.1. Normativa de referència i contingut de l'informe ambiental preliminar

El present document constitueix l'informe ambiental que acompanya al Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda de Terrassa.

L'article 5 i l'annex 1 de la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, determinen els plans i programes que s'han de sotmetre a avaluació ambiental. Dintre d'aquests supòsits, està inclòs el Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda de Terrassa.

L'article 86 bis del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, disposa que l'avaluació ambiental de planejament urbanístic que estigui sotmès s'integra en el procediment d'elaboració de plans urbanístics. Aquesta integració es regeix per l'article 115 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, d'acord amb la disposició transitòria divuitena del Decret legislatiu esmentat.

El 23 de juny de 2014 es va sol·licitar a l'òrgan competent, l'Oficina Territorial d'acció i avaluació ambiental del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, el Document de referència de l'informe de sostenibilitat ambiental del Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda, segons s'estableix en l'article 20 de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, sobre l'avaluació ambiental de plans i programes.

En data 25 de setembre de 2014, l'Oficina Territorial d'acció i avaluació ambiental emet el Document de referència sol·licitat.

Així doncs, el contingut del present informe de sostenibilitat ambiental de la modificació puntual del POUM s'ha redactat segons l'article 21, sobre *l'informe de sostenibilitat ambiental de plans i programes*, de l'esmentada Llei 6/2009, que estableix el contingut:

Article 21: *L'informe de sostenibilitat ambiental de plans i programes*

1. *El promotor d'un pla o programa, o d'una modificació, que s'ha de sotmetre a avaluació ambiental ha d'elaborar l'informe de sostenibilitat ambiental d'acord amb el que s'ha indicat en el document de referència.*

2. *L'informe de sostenibilitat ambiental ha de contenir les determinacions següents:*

- a) Els objectius i els requeriments ambientals per al pla o el programa.*
- b) La identificació, la descripció i l'avaluació de les alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables, inclosa, entre altres, l'alternativa zero, que tinguin en compte l'objectiu i l'àmbit d'aplicació geogràfic del pla o programa, i també els probables efectes significatius sobre el medi ambient que derivin de l'aplicació de l'alternativa elegida.*
- c) La informació suficient sobre els aspectes que s'indiquen en l'annex 3 i la informació que es consideri raonablement necessària per tal d'assegurar la qualitat de l'informe, tenint en compte els coneixements i mètodes d'avaluació existents, el contingut i el grau d'especificació del pla o programa i la fase del procés de decisió en què es trobi. Per tal de proporcionar la informació esmentada, el promotor pot emprar la informació que hagi pogut obtenir en altres fases del procediment d'elaboració del pla o programa, en l'elaboració d'altres plans o programes, o per una altra via d'acord amb la normativa vigent.*
- d) Justificar la incorporació en el pla o programa dels objectius i els criteris ambientals adoptats d'acord amb el document de referència a què fan referència els articles 16.3 i 20.2, per tal que les seves determinacions minimitzin els efectes adversos sobre el medi ambient i en potenciïn les repercussions favorables.*
- e) En els supòsits de jerarquia de plans, l'informe de sostenibilitat ambiental de cada pla ha de contenir la informació pertinent per tal de dur a terme l'avaluació ambiental que sigui més adequada, atenent el que es decideix en cadascun dels nivells, amb l'objectiu d'evitar-ne la repetició.*

3. L'informe de sostenibilitat ambiental ha d'estar disponible en format paper i en suport informàtic; s'ha de redactar en termes accessibles i intel·ligibles per al públic i les administracions públiques, i ha de contenir un resum no tècnic de la informació sobre els aspectes que s'indiquen en l'annex 3.

4. L'informe de sostenibilitat ambiental ha de formar part de la documentació del pla o programa, o de la modificació.

1.2. El Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa

La proposta de l'Anella Verda neix del Grup per la Protecció dels Espais Naturals de Terrassa (GPENAT), que la fa pública el 3 de maig de 2011, en un debat públic realitzat al Centre Excursionista de Terrassa. Aquesta proposta va quedar recollida en el Pla de Mandat 2012 – 2015 de l'equip de govern municipal.

Des d'aleshores s'ha anat treballant en la concreció dels objectius del projecte de l'Anella Verda. A mitjans de l'any 2012 es va enllestir un primer document de proposta per a l'ordenació i gestió de l'entorn natural i agrícola de Terrassa – L'Anella Verda de Terrassa.

Posteriorment, a la jornada dedicada a l'Anella Verda de Terrassa celebrada dins el marc del Ecofòrum 2012 del dia 20 d'octubre, a l'Auditori del Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya, es va presentar la *Declaració per la qualitat del paisatge i dels espais naturals i agraris* per tal que les diferents entitats i particulars interessades es poguessin adherir. A data d'avui hi ha més de 80 adhesions, entre particulars i entitats.

Els objectius que estableix la Declaració per l'àmbit de l'Anella Verda són:

- Aturar i revertir els processos de degradació i abandonament dels espais naturals i agraris de l'entorn urbà i l'externalització d'activitats pròpies dels espais urbans cap als no urbanitzables.
- Desenvolupar una cultura del territori i del paisatge que mantingui i potenciï els seus valors ecològics, històrics, estètics, socials i productius, aprenent del llegat del passat i pensant en un futur viable i sostenible.
- Garantir la funcionalitat dels connectors ecològics territorials d'àmbit comarcal i evitar la pèrdua de biodiversitat i la degradació de la nostra fauna i la nostra flora.
- Recuperar les funcionalitats agrícoles de l'entorn, promovent també el desenvolupament de xarxes de producció i consum responsable de productes de proximitat i de productes ecològics.
- Fomentar un ús social respectuós amb l'entorn, que permeti gaudir dels seus valors i revalorar la qualitat ambiental dels barris més propers a l'Anella Verda.

En reunió ordinària celebrada el dia 12 de desembre de 2012 es va constituir la Taula de Sostenibilitat de l'Anella Verda amb 60 persones, procedents de 29 col·lectius i 7 persones particulars.

El procés de participació pública que es va realitzar a través d'aquesta Taula s'estructurà en diferents debats i reunions de treball desenvolupades entre el mes de febrer de 2013 i gener de 2014.

Les sessions de treball s'han organitzat a partir de 3 eixos temàtics que han permès abordar el projecte des de diferents òptiques. La dinàmica bàsica de treball ha estat la realització d'una sessió de presentació de la diagnosi per part dels tècnics redactors, la col·laboració d'un especialista per a cada eix temàtic i una sessió d'anàlisi de les propostes aportades pels membres de la Taula.

Eix temàtic 1: Funcionalitat ecològica i natural: connectivitat, relacions territorials i paisatge, recuperació d'espais. <i>Sessió de debat: 20 de febrer de 2013</i> <i>Sessió d'anàlisi de les propostes: 20 de març de 2013</i>
Eix temàtic 2: Funcionalitat econòmica del medi natural i els usos del territori: agricultura, ramaderia, gestió forestal, producció, distribució, consum de proximitat. <i>Sessió de debat: 29 de maig de 2013</i> <i>Sessions d'anàlisi de les propostes: 10 i 17 de juliol de 2013</i>
Eix temàtic 3: Funcionalitat social: l'ús públic, el lleure, l'educació, la investigació i altres serveis al medi natural. <i>Sessió de debat: 30 octubre de 2013</i> <i>Sessió d'anàlisi de les propostes: 15 de gener de 2014</i>

1.3 Abast territorial del Pla

L'Anella Verda inclou els espais lliures de Terrassa, és a dir els terrenys classificats com a sòl no urbanitzable, un total de 3.619 Ha. Aquesta superfície no incorpora però, l'àmbit del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac que ocupa 763 hectàrees del municipi i que està regulat pel seu propi Pla Especial de l'any 1982, modificat l'any 1998.

Tanmateix el Pla d'ordenació i gestió també contempla actuacions de millora en aquells sòls urbans pendents de desenvolupar mentrestant no s'executi la seva urbanització.

Així mateix, per donar compliment a les actuacions proposades pel Pla Especial caldrà modificar el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Terrassa (POUM) de l'any 2003.

En aquest sentit, el Pla Especial de l'Anella Verda recull en un sol document els tres plans urbanístics que havien de desenvolupar els parcs territorials previstos al POUM; el pla especial urbanístic del parc de la Grípià i la Betzuca, el pla especial urbanístic del parc de Can Poal i el pla especial urbanístic de la Serra de Galliners. Del Pla especial de l'Anella Verda també es deriva una modificació de la qualificació del sòl no urbanitzable i dels usos admesos fins ara a la normativa.

1.4 Relació del Pla amb d'altres plans

Al següent quadre s'esmenten els aspectes més importants dels plans urbanístics i d'altres plans que afecten l'àmbit objecte del Pla Especial de l'Anella Verda i com aquest s'hi relaciona;

Plans urbanístics	Relació amb el Pla
Pla territorial metropolità de Barcelona (PTMB)	El municipi de Terrassa està inclòs dins del Pla Director Urbanístic de la plana agroforestal del Vallès, instrument previst pel PTMB per unificar el tractament dels diferents espais lliures i que abastarà tots els sòls de protecció especial que el pla territorial identifica a la plana de les comarques del Vallès Occidental i el Vallès Oriental i que haurà de prestar especial atenció a: - La dotació d'unes normes quant a usos i implantacions físiques que possibilitin el desenvolupament dels espais agrícoles i el manteniment dels valors naturals que puguin ser presents a la plana. - El tractament dels espais de transició, siguin urbans, urbanitzables o de protecció preventiva, entre aquests espais protegits i els sistemes urbans i les infraestructures. - El tractament dels connectors amenaçats o amb una més alta fragilitat per la seva relació amb els teixits urbans i les infraestructures - Estableix directrius de paisatge que inclouen disposicions d'aplicació directa, altres a desenvolupar pel planejament urbanístic i d'altres que tenen el caràcter de recomanacions. El Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa ha de donar compliment a aquests criteris. En aquest sentit, el Pla preveu diferents instruments d'ordenació, regulació i gestió per a la conservació dels espais agraris, evitant que els usos no vinculats a l'agricultura els puguin malmetre i fomentant l'activitat econòmica vinculada al sector primari. El tractament del contacte entre ciutat i entorn es un dels objectius específics del Pla que preveu la millora d'aquesta vora entre l'espai construït i els entorns naturals, procurant una penetració d'aquests dins la ciutat i evitant la degradació dels espais fronterers. Així mateix, recull el tractament dels connectors ecològics per assegurar la connexió entre els espais lliures de Terrassa i la resta de la Regió Metropolitana. Així com el tractament dels punts crítics de connectivitat, allà on s'estrenyen aquests connectors, alguns d'ells recollits al PTMB. El Pla també recollirà a través de la seva normativa les disposicions en quant a paisatge que estableix el PTMB.

Plans urbanístics	Relació amb el Pla
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Terrassa (POUM) i la seva modificació puntual	Per portar a terme els objectius de l'Anella Verda és necessari una nova lectura del sòl no urbanitzable al planejament urbanístic municipal. És per això que la tramitació del Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda es realitza de manera paral·lela a la modificació puntual del POUM. Així, les diferents components de qualificació establertes pel POUM vigent seran substituïdes per tal de simplificar la regulació del sòl no urbanitzable i augmentar-ne la protecció. De la mateix manera es realitzarà una nova regulació sobre els usos, construccions i instal·lacions admeses. El diferents instruments que preveu el Pla Especial de l'Anella Verda donaran compliment als objectius que el POUM establia per les diferents zones, en que es dividia el territori (D1,D2,D3,D4 i D5) però que el Pla Especial establirà per tot l'àmbit: aturar la proliferació d'usos marginals alhora que potenciar la recuperació del paisatge agrari tradicional, protegir els elements faunístics i florístics que li són associats, consolidar la superfície agrícola, potenciar la connectivitat ecològica, preservar la qualitat visual de l'entorn i la important qualitat paisatgística del paisatge agroforestal del peu de mont de la serralada. L'Anella Verda té entre els seus objectius la recuperació de la màxima superfície agrícola, la millora en la gestió del bosc i la protecció especial de la xarxa de torrents i rieres. És per això que la modificació puntual del POUM establirà una nova zonificació del sòl no urbanitzable basat en els usos del sòl, en comptes de per les característiques geològiques com realitzava abans, simplificant les qualificacions en Agrícola, Boscos i creant una nova qualificació de Zona anomenada Protecció de torrents i rieres. La modificació puntual del POUM també recull els connectors ecològics que afecten l'àmbit de l'Anella Verda i té en compte els punts crítics de connectivitat que els afecta.

Altres plans	Relació amb el Pla
Pla d'Acció Ambiental de Terrassa	La línia estratègic 2 del Pla d'Acció Ambiental de l'any 2002 és la conservació dels sistemes naturals i millora del seu contacte amb la ciutat, i conté mesures d'acció concretes per dur-la a terme. En aquest sentit el Pla de l'Anella Verda afegeix aquesta estratègia i les seves propostes d'acció. També incorpora en la gestió de l'àmbit de l'Anella Verda la resta de línies estratègiques establertes per a la ciutat: Introducció de criteris ambientals i de sostenibilitat en la planificació territorial, Impuls a un model de mobilitat sostenible, Ús eficient i sostenible dels recursos en la gestió, Millora de la qualitat ambiental de les activitats econòmiques, Informació, educació ambiental i participació ciutadana.
Planificació dels espais fluvials	El Pla haurà d'integrar les propostes Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya que contribueixin a la connectivitat fluvial i reforçar-les, quan sigui possible, amb àmbits que superin el domini públic hidràulic i que donin als espais fluvials una funcionalitat més gran.
Pla Director d'infraestructures de la regió metropolitana de Barcelona (2001-2010) (PDI) Pla Infraestructures Transport de Catalunya (2006-2026) (PITC)	El Pla ha de tenir en compte les actuacions previstes en el PDI i el PITC en zones no urbanes i que puguin afectar a la connectivitat ecològica, a la permeabilitat o al paisatge i establir, si escau, directrius o determinacions al respecte.

1.5. Obligacions ambientals que ha de complir el Pla Especial

En aquest punt es descriuen les principals normatives que ha de complir el Pla Especial de l'Anella Verda pels diferents vectors ambientals afectats. Es té en compte la normativa estatal, la catalana i l'existent a nivell local:

1.5.1 Vector aigua

La normativa general aplicable en matèria d'aigua és la següent:

- Directiva Marc de l'aigua 2000/60/CE
- Reglament del Domini Públic Hidràulic
- Reial Decret Legislatiu 1/2001 de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües
- Decret Legislatiu 3/2003 de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

Pel que fa al sanejament, les aigües residuals que es generen en les activitats i els habitatges situats dins de l'àmbit del Pla de l'Anella Verda que estiguin connectats al clavegueram públic els és d'aplicació el Decret 130/2003 de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis públics de sanejament i l'Ordenança municipal del servei públic de proveïment i sanejament d'aigües de Terrassa. En el cas que no hi hagi possibilitat de connectar-se a la xarxa de sanejament, els abocaments residuals prèviament depurats abocats al medi els serà d'aplicació el Reglament del domini públic hidràulic.

Pel que fa a l'abastament d'aigua, la normativa de referència és el Reial Decret 140/2003 de 7 de febrer, pel qual s'estableixen els criteris sanitaris de la qualitat de l'aigua de consum humà i l'Ordenança municipal del servei públic de proveïment i sanejament d'aigües de Terrassa. En el cas que l'abastament es realitzi mitjançant fons pròpies (pous, pluvials, etc.) serà d'aplicació el Reglament del Domini Públic Hidràulic i l'esmentada Llei d'Aigües.

L'aprofitament de les aigües residuals regenerades per als usos admesos està regulat pel Reial Decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel que s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades.

En l'àmbit dels espais fluvials, la normativa aplicable és el Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya i també el Reglament del Domini Públic Hidràulic.

1.5.2 Vector residus

Residus en general

La normativa a aplicar pel que fa als residus és la següent:

- Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de residus.
- Programa General de Prevenció i Gestió de Residus i Recursos de Catalunya 2013-2020. PRECAT20.
- Ordenança reguladora de la neteja pública i de la gestió dels residus a Terrassa.
- Decret 396/2006, de 17 d'octubre, pel qual es regula la intervenció ambiental en el procediment de llicència urbanística per a la millora de finques rústiques que s'efectuï amb aportació de terres procedents d'obres de construcció.

Residus ramaders

Els residus ramaders generats per les activitats ramaderes existents i futures del municipi s'han de gestionar segons els corresponents Plans de dejeccions ramaderes, l'aprovació dels quals

és competència de la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit, caldrà tenir especial atenció a la contaminació de les masses superficials i subterrànies d'aigua per aplicació de nitrats. Per això caldrà donar compliment a la normativa sectorial sobre l'aplicació de fertilitzats als sòls:

- Decret 136/2009, d'1 de setembre, d'aprovació del programa d'actuació aplicable a les zones vulnerables en la relació amb la contaminació de nitrats que procedeixen de fonts agràries i de gestió de les dejeccions ramaderes
- Reial Decret 1310/1990, de 29 d'octubre, pel qual es regula la utilització dels llots de depuració en el sector agrari.

Contaminació de sòls

En el Pla caldrà tenir en compte els àmbits on s'hi hagin pogut desenvolupar en el passat activitats potencialment contaminants del sòl i preveure els condicionants en la implantació de noves activitats potencialment contaminants del sòl.

Les activitats potencialment contaminants del sòl són aquelles incloses en l'annex I del *Reial Decret 9/2005, de 14 de gener, pel que s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats*, on s'estableixen les activitats potencialment contaminants del sòl, hauran de remetre a l'Agència de Residus els corresponents informes de situació dels sòls.

Per altra banda, caldrà preveure mesures encaminades a prevenir la contaminació del sòl durant les possibles obres que es duguin a terme en el sector.

- Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats
- Reial decret 9/2005, de 14 de gener, segons el qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl, els criteris i els estàndards per a la declaració de sòls contaminats.

1.5.3 Vector aire

Contaminació atmosfèrica

Pel que fa a l'ambient atmosfèric, Terrassa està inclosa en la zona de protecció especial de l'ambient atmosfèric per al contaminant de diòxid de nitrogen (NO₂) i per les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM 10), i per tant li és d'aplicació el Pla d'actuació 2007-2010 per a la millora de la qualitat de l'aire fins a l'aprovació del nou pla autonòmic:

- Decret 226/2006, de 23 de maig de 2006 pel qual es declaren zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric diversos municipis de les comarques del Barcelonès, el Vallès Oriental, el Vallès Occidental i el Baix Llobregat per al contaminant diòxid de nitrogen i per a les partícules
- Acord de Govern GOV/82/2012, de 31 de juliol, pel qual es declaren com a zona de protecció especial de l'ambient atmosfèric, pel contaminant diòxid de nitrogen, diversos municipis de les comarques del Baix Llobregat, del Vallès Occidental i del Vallès Oriental.
- Pla d'actuació 2007-2010 per a la millora de la qualitat de l'aire (aprobat mitjançant el Decret 152/2007), pla en el que es recullen una sèrie de mesures a aplicar en els municipis de la zona de protecció especial de l'ambient atmosfèric. Dit pla està prorrogat fins a l'aprovació del nou Pla autonòmic (Decret 203/2009).

D'altra banda, Terrassa, pel fet de ser un municipi de més de 100.000 habitants i trobar-se en una zona de qualitat de l'aire en el que s'incomplixen els valors límits establerts, ha de redactar un Pla pel compliment i millora dels objectius de qualitat de l'aire. El Pla local de qualitat de l'aire està en procés de redacció i pendent de l'aprovació del Pla autonòmic.

- Reial Decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire.

El Pla de l'Anella Verda caldrà que tingui en compte el Pla de millora de la qualitat de l'aire local i les mesures derivades i que siguin d'aplicació del pla estatal i autonòmic de millora de la qualitat de l'aire.

Contaminació acústica

Durant l'any 1998, dins de l'Auditoria Ambiental del Municipi de Terrassa - Agenda 21, es va realitzar la "Diagnosi Ambiental - Soroll", seguidament a l'any 1999 es duu a terme el "Projecte d'Avaluació del Soroll d'origen Industrial, en el Municipi de Terrassa", i des de finals de l'any 2004 Terrassa disposa del "Mapa Acústic de la Ciutat de Terrassa". En el Ple del 29 de novembre de 2007 l'Ajuntament va aprovar el "Mapa Estratègic de Soroll de Terrassa", complint així amb la Directiva Europea 49/2002/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental.

El marc normatiu actual contempla que els mapes estratègics de soroll s'han de revisar i, si escau, esmenar cada 5 anys, (Article 27, punt 2 del Decret 176/2009), és per això, que es realitza l'estudi consistent en "l'Actualització del Mapa Estratègic de Soroll i Mapa de Capacitat Acústica del municipi de Terrassa", complint així amb els requeriments dels mapes estratègics de soroll, fixats pel Servei per a la Prevenció de la contaminació Acústica i Llumínosa de la Generalitat de Catalunya, d'acord a les exigències marcades per la Directiva Europea 49/2002/CE.

En el mapa de capacitat acústica del municipi de Terrassa es defineixen els nivells límits d'immissió de soroll per cada zona, considerant els usos del sòl, d'acord amb les normatives vigents, tenint en compte les condicions reals del municipi i la voluntat municipal. El resultat ha de contemplar tant el mapa de les condicions diürnes com el de les condicions nocturnes. De manera que els mapes de soroll i de capacitat acústica son instruments per a la gestió ambiental del soroll, i l'eina bàsica per emprendre accions posteriors en matèria de contaminació acústica.

Contaminació lluminosa

El Pla Municipal d'adequació de l'Enllumenat Públic, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de 30 de novembre 2006, incorpora el mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa al terme de Terrassa. En aquest mapa s'estableixen les zones de protecció E1, E2, E3 i E4. Atès que dins l'àmbit del Pla de l'Anella Verda hi trobem les zones E1 i E2, corresponents a zones de protecció moderada i màxima respectivament, caldrà que les instal·lacions d'enllumenat, públiques i privades, es projectin i s'executin subjectes a la següent normativa:

- Llei 6/2001, de 31 de maig d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.
- Pla Municipal d'adequació de l'Enllumenat Públic, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de 30 de novembre 2006. Dins del pla es contempla el mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa al terme de Terrassa. En aquest mapa s'estableixen les zones de protecció E1, E2, E3 i E4.
- Reial Decret 1890/2008, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'eficiència energètica en instal·lacions d'enllumenat exterior y les seves Instruccions tècniques complementaries EA-01 a EA-07.

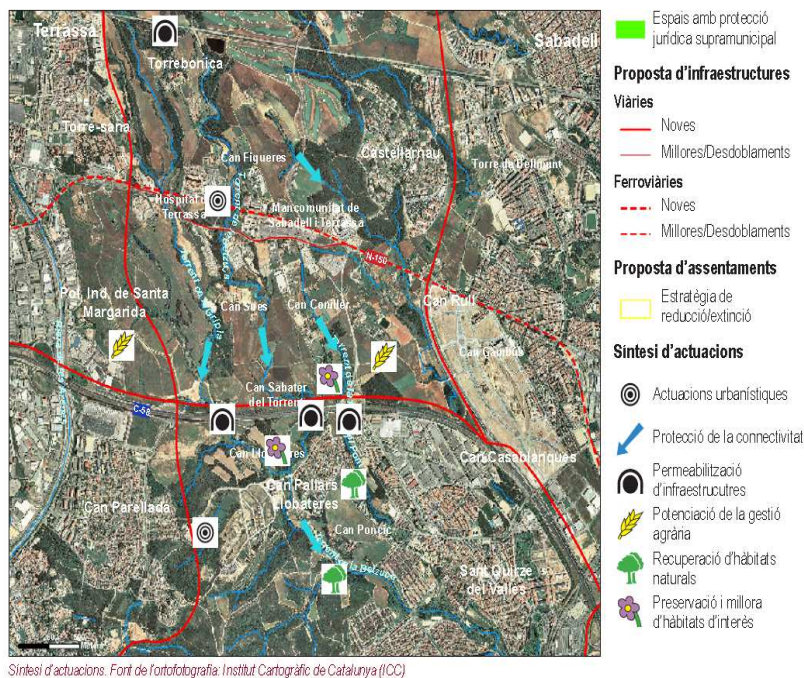
1.5.4 Connectivitat ecològica i Biodiversitat

Diverses normatives i plans territorials situen el manteniment de la connectivitat ecològica com tema cabdal per preservar la biodiversitat:

L'Avantprojecte de Llei de la biodiversitat i el patrimoni natural (maig de 2010) estableix obligacions en relació amb la consideració de la connectivitat en les polítiques territorials, urbanístiques i d'infraestructures (art.23) i estableix que les polítiques públiques han de garantir

la permeabilitat ecològica del conjunt del territori i evitar la fragmentació dels hàbitats i els sistemes naturals (art.26).

Més específicament el *Pla Territorial sectorial de connectivitat ecològica de Catalunya* actualment en procés de tramitació, té com objectiu últim el de garantir el manteniment de la connectivitat ecològica en tot el territori de Catalunya, i recuperar-la allà on sigui recomanable i possible.

El *Pla Territorial Metropolità de la Regió Metropolitana de Barcelona* declara la major part del sòl no urbanitzable com espai de protecció especial pels seus valors naturals i agraris, per considerar-lo un territori adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts de la Regió.

Figura 1: Síntesi de les actuacions proposades pel PTMB

A més, en el seu estudi en detall dels punts crítics per a la connectivitat ecològica en detecta la problemàtica en el sector Terrassa- Sant Quirze fent incís als estretalls en el connector nord sud entre el massís de Sant Llorenç del Munt i Collserola i l'efecte barrera de les infraestructures en aquest sector.

1.5.5 Paisatge

La normativa que regula el paisatge és la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge. Aquesta llei té per objecte el reconeixement del paisatge a fi de preservar els seus valors naturals, patrimonials, científics, econòmics i socials i es desenvolupa pel Decret 343/2006, de 19 de setembre.

Els catàlegs del paisatge són els documents de caràcter descriptiu i prospectiu que determinen la tipologia dels paisatges de Catalunya, identifiquen llurs valors i llur estat de conservació i proposen els objectius de qualitat que han de complir. Per tal de caracteritzar i avaluar el territori el catàleg identifica diferents unitats de paisatge i delimita algunes àrees específiques.

En el cas del catàleg de la Regió Metropolitana de Barcelona, es troba actualment redactat i en fase d'aprovació inicial i en el terme municipal de Terrassa distingeix les següents unitats de paisatge;

1. La Plana del Vallès
2. Els Xaragalls del Vallès
3. Sant Llorenç de Munt i l'Obac

Per a cadascuna d'aquestes unitats estableix uns objectius de qualitat paisatgística que el Pla de l'Anella Verda de Terrassa haurà d'incorporar. Les directrius del Catàleg són recollides també en el Pla Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona.

2. Objectiu i contingut del Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa

2.1. Estructura formal del Pla

El Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa està integrat pels següents documents:

1. *Memòria informativa:* on s'esmenten els antecedents del Pla i es realitza una diagnosi de l'estat actual de l'àmbit, tenint en compte les característiques naturals del territori (topografia, geologia, xarxa hidrològica, valors naturals i paisatge) i l'anàlisi de la realitat de l'àmbit territorial delimitat (infraestructures existents i futures, equipaments, espais lliures urbans, xarxa de camins, patrimoni arquitectònic, sòl agrícola i forestal, etc)
2. *Memòria justificativa:* on es descriuen els objectius del Pla, l'adequació de l'ordenació a les directrius de planejament i als plans de rang superior, el compliment de l'objectiu de desenvolupament sostenible, la justificació de la mobilitat generada i la proposta d'ordenació i gestió per a cadascuna de les línies estratègiques; funcionalitat ecològica, funcionalitat econòmica, la funcionalitat social i el paisatge i contacte ciutat-entorn.
3. *Normativa:* el Pla Especial de l'Anella Verda regula en la normativa que l'acompanya les condicions de protecció ambiental i la regulació detallada dels usos segons la zonificació establerta a la modificació puntual del POUM.
4. *Objectius estratègics de gestió i etapes del Pla Especial.* El Pla Especial, a banda d'ordenar el marc jurídic urbanístic, determina els objectius bàsics de gestió del territori, en relació a la dotació d'equipaments, l'arranjament de camins, la recuperació d'espais degradats i torrents, millores en la connectivitat, la promoció del sector primari i les activitats complementàries, l'estudi i coneixement, la informació i l'educació ambiental, i la participació de la ciutadania en la protecció de l'Anella Verda.
5. *Plànols d'informació.* Amb l'encaix territorial, el medi físic, els aspectes ambientals i paisatgístics, la transformació del territori i l'estructura del sòl, les infraestructures i l'espai construït, el planejament vigent i les xarxes de serveis

Plànols de diagnosi: amb les debilitats i amenaces i les fortaleces i oportunitats de la connectivitat ecològica i de la funcionalitat social i l'ús públic

Plànols de proposta: amb les qualificacions del sòl i els àmbits d'especial valor connector: les estratègies d'ordenació i gestió; i la proposta d'ús públic.

6. *Informe de Sostenibilitat Ambiental*
7. *Catàleg de masies;* el reforçament de l'activitat econòmica a l'entorn de les masies en coherència amb els seus valors i la preservació del paisatge són també objectius de l'Anella Verda. Per tant, el Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda incorpora el catàleg de masies per fer possible la recuperació i preservació del patrimoni construït tradicional i regular els usos i les condicions d'ampliació.
8. *Inventari d'edificacions existents en sòl no urbanitzable;* les activitats que no es puguin instal·lar en l'àmbit de les masies tradicionals hauran de fer-se de manera general a les edificacions existents en l'àmbit de l'Anella Verda i és per això que s'incorpora l'inventari d'edificacions al Pla especial amb l'objectiu d'identificar les preexistències en el sòl no urbanitzable i regular dels usos.
9. *Annexos a la memòria*

2.2. Objectiu del Pla

El Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda té com objectiu principal preservar i ordenar el sòl no urbanitzable de Terrassa, per tal de trobar un equilibri entre les funcionalitats ecològica, econòmica i social del territori, de manera que esdevingui el marc normatiu que protegeixi, reguli i gestioni els entorns del municipi. Concretament, estableix un total de 15 objectius específics per a la protecció i gestió dels entorns naturals de Terrassa.

2.3. Síntesi dels continguts del Pla

El Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa estableix quatre línies estratègiques per al tractament del sòl no urbanitzable sobre les quals proposa mesures concretes d'ordenació, regulació i gestió.

Aquestes línies estratègiques deriven de les funcionalitats tractades al procés de participació ciutadana;

1. La funcionalitat ecològica i natural: inclou conceptes de connectivitat ecològica, les relacions territorials i el paisatge. Aquesta és la principal funció, la bàsica i la substancial. Sense la preservació dels espais naturals, la matriu territorial queda devaluada i perd les funcions de contenir biodiversitat i de garantir la connexions ecològiques dels espais lliures.
2. La funcionalitat econòmica del medi natural i els usos del territori: la funció de l'Anella Verda d'acollir diferents espècies animals i vegetals, d'esdevenir un espai de connexió entre espais naturals o de conformar el paisatge natural, ha de conviure amb les diferents activitats econòmiques que s'hi desenvolupen i que cal tractar i integrar de manera que no comprometin la resta de funcions. El Pla tracta les activitats pròpies de la matriu territorial, és a dir, les agrícoles, forestals i ramaderes, i la resta d'activitats que no es poden desenvolupar dins la ciutat ja que depenen directament d'un entorn rural per desenvolupar-se. Aquestes darreres el Pla les incorpora dins el tractament de l'ús públic i la funcionalitat social.
3. L'ús públic i la funcionalitat social: la funcionalitat social dels espais lliures està associada a un ventall ampli d'activitats lúdiques, esportives, ambientals i de coneixement del medi que les persones, sigui a títol individual o dins d'entitats o col·lectius, practiquen de forma habitual o esporàdica en aquests espais agroforestals, o fent servir alguna de les instal·lacions de les activitats relacionades amb el medi natural; hípiques, restaurants, centres d'educació ambiental, etc.
4. El paisatge i l'entorn de vora ciutat- entorn: el paisatge és un element que es tracta de manera transversal en totes les funcionalitats però pren especial importància en el tractament de l'espai de vora entre la ciutat construïda i l'espai rural ja que és precisament en aquest espai el que rep més pressions i del que la ciutadania en té més percepció.

L'elaboració del Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa suposa aplicar nous instruments, més eficients i integradors, en la preservació i millora dels espais oberts que envolten la ciutat. Per al seu desenvolupament i per donar compliment als seus objectius serà necessària la redacció i aprovació de dos instruments complementaris:

- La modificació puntual del POUM, que serà l'instrument que permeti realitzar les modificacions de qualificació i els ajustos de règim de sòl previstos pel Pla Especial, i la nova regulació dels usos.
- El Pla de gestió de l'Anella Verda, que planifica les estratègies i les actuacions de gestió necessàries per donar compliment als objectius proposats, i que dimensioni els recursos econòmics que caldrà aplicar.

3. Determinació dels requeriments ambientals significatius en l'àmbit del Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa

3.1 Descripció dels aspectes ambientals més rellevants

Per tal de dur a terme la diagnosi ambiental dels aspectes que siguin rellevants en l'àmbit del Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda de Terrassa, com a punt de partida cal identificar i analitzar els valors naturals, agraris, culturals, socials i estratègics dels espais lliures. A tal efecte, s'han analitzat els valors intrínsecs del territori –ambientals, naturals, socioeconòmics– i estratègics –connectius, territorials– dels espais oberts de Terrassa.

S'ha partit, d'una banda, de la informació continguda al Sistema d'Informació Territorial de la Xarxa d'Espais Lliures (SITXELL) elaborat per l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona i que va ser lliurada a l'Ajuntament de Terrassa al març de 2013, com a resposta a la demanda d'assistència tècnica per millorar la conservació i gestió dels espais i paisatges naturals de Terrassa.

I per l'altre, per a l'anàlisi més detallat i a un escala menor dels aspectes ambientals, dels diferents estudis relacionats que es recullen a la bibliografia d'aquest informe, del treball de camp realitzat expressament i del propi coneixement del medi. Especialment s'ha tingut en compte el material recollit i valorat i les anàlisis DAFO de les diagnosis basades en els tres eixos utilitzats en el procés de participació pública de l'Anella Verda i de la cartografia generada.

3.1.1 Matriu territorial

Definim la matriu territorial com la base espai-temporal resultant del medi físic, el component biològic, les seves relacions funcionals i les transformacions que l'activitat humana imprimeix en el sistema, expressades en formes concretes de paisatge. En aquest punt es descriu breument el clima, el relleu i la litologia, la xarxa hidrogràfica i els usos del sòl existents en els espais lliures de Terrassa.

Aquests espais lliures se situen especialment al nord i a l'est de la ciutat de Terrassa. Els primers formen part de la serralada Prelitoral, en l'àmbit muntanyenc de la serra de l'Obac, i també en el seu peudemont que conforma una franja ampla de terrenys inclinats de caràcter agroforestal. El segons formen part de la depressió Prelitoral, en l'àmbit de la plana del Vallès i fan de partió i separació, a la vegada, amb la ciutat de Sabadell. Els espais lliures del sud queden restringits gairebé a la serra de Galliners, peça forestal que continua vers el terme de Sant Quirze del Vallès. Finalment, cap a l'oest es troben els relleus ondulats de les Martines; turons i torrents que ocupen un territori difús que continua pels municipis veïns de Rubí, Ullastrell i Viladecavalls.

Clima

El clima en què s'engloba Terrassa es pot definir com un típic clima mediterrani de muntanya baixa a les zones planes, influït per la proximitat del Massís de Sant Llorenç. Aquest clima s'inscriu dins les línies generals determinants en el Vallès Occidental, per tant, caracteritzat pel fet d'ésser més sec que el Vallès Oriental, predominant els vents del nord i de ponent.

La pluviometria és caracteritzada per la irregularitat de les precipitacions, comunes a tot el Vallès, amb un predomini clar de la tardor sobre les altres estacions. La mitjana anual de precipitació dels darrers 10 anys és de 571 mm. Per estacions, les mitjanes assenyalen la màxima per a la tardor, acompanyada per la primavera, i les mínimes, quasi equivalents, per a l'estiu i l'hivern, dintre les normes del nostre clima mediterrani temperat.

Les precipitacions de caràcter tempestuós, concentrades espacialment a la tardor, han provocat històricament danys humans i materials considerables per les inundacions. Les grans

avingudes produïren estralls molt destructius a l'any 1962, fet que motivà l'endegament i la canalització de les rieres i torrents que circulaven per dins la ciutat de Terrassa, particularment la riera de les Arenes i la riera de Palau.

En quant a temperatures, la xifra mitjana anual és de 15,1°C. Al següent quadre les temperatures mitjanes per mesos:

G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
7,5	9,0	10,9	13,4	16,8	20,3	23,2	23,6	20,5	16,2	11,5	8,5

Els hiverns relativament freds i el règim pluviomètric provoca la presència d'un mantell forestal dominat pels alzinars amb roures que es troben molt transformats, en gran part per l'acció antròpica. Per altra banda el període estival caracteritzat per una sequera moderada reporta un risc elevat d'incendis forestals gairebé en tot el territori. Tanmateix el gradient altimètric atenua aquests efectes, especialment en els sectors més elevats del terme, com la serra de l'Obac.

Relleu i litologia

El tipus de relleu i la litologia condicionen molts dels aspectes que tracta el Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda, com per exemple els espais aptes per l'agricultura, quins tipus de paisatge es troben, etc. En aquest apartat es realitza una descripció conjunta d'aquests dos elements. I es complementa amb la informació del plànol *Geologia de l'àmbit* de la documentació gràfica que acompanya al Pla.

La plana del Vallès

La unitat geomorfològica que ocupa la zona est del municipi que limita amb Sabadell (de Mossèn Homs al límit amb Sant Quirze del Vallès) i una part de la zona nord que limita amb Matadepera (Pla del Bonaire) correspon als anomenats cons de dejecció i glacis, el que es coneix com la plana agrícola de Terrassa. Aquests relleus es caracteritzen per les formes amb pendent suau (<10%) resultants de l'acumulació de materials transportats per accions torrencials. Les alçades d'aquesta unitat geomorfològica es situen entre els 350 metres a l'extrem nord fins els 180 metres a l'extrem meridional.

Des del punt de vista litològic aquestes zones s'assenten sobre sediments incoherents molt poc o no cimentats (graves, sorres, llims i argiles) del quaternari.

Figura 2: Plans agrícoles i al fons can Badiella

El menor pendent i la major capacitat de retenir l'aigua, ja que són sòls molt porosos i permeables, fa que sigui la zona de Terrassa on s'assenten les superfícies agrícoles de més grandària i de millors condicions agronòmiques. Aquesta zona constitueix bàsicament els terrenys delimitats pel POUM de Terrassa com a D4 Plana del Vallès i D2 Ventall al·luvial recent.

La serra de l'Obac

El sector Nord del terme, des de Ca n'Amat de la Muntanya fins els Pinetons, i la zona nord-est, per sobre de Can Sales, estan constituïdes per vessants amb pendent superior al 30% i un relleu esglaonat. Són els relleus pertanyents a la serralada Pre-Litoral que formen els estreps meridionals de la serra de l'Obac. És el lloc on es troben les majors alçades, com la serra de la Pineda (675m) o la serra de les Pedritxes (759 m) i la màxima del municipi de Terrassa amb el límit de Matadepera, el Turó de la Carlina (944m).

Figura 3 : Boscos de la serra de l'Obac

Els sòls de la serra de l'Obac es troben poc desenvolupats en el rocam metamòrfic poc coherent i pissarrenc, molt poc permeable. A la punta nord del terme, però, vers els Caus i Serra Llarga, són terrenys formats per roques sedimentàries coherents, de gra gros i cimentades (conglomerats, bretxes, gresos...). Excepcionalment, en el turó de Roques Blanques, a 590 m d'altitud, prop de can Candi i a frec del terme veí de Matadepera, afloren roques calcàries que corresponen a successius períodes de transgressió i regressió marines. Aquest turó és un mirador excepcional de la plana vallesana i de la serralada Litoral.

El relleu d'aquesta zona muntanyenca deixa minsos espais planers on es pugui desenvolupar l'agricultura i són bàsicament forestals. Aquest àmbit constitueix la zona delimitada al POUM com D3 capçalera dels Torrents de can Sales- Ribatallada i D5 entorn de Parc Natural.

Serralada transversal del Vallès

L'àmbit que envolta per ponent el nucli urbà des can Colomer i can Cardús de les Orioles, al nord, fins a les Martines i la serra de Galliners, al sud, es caracteritza per la presència de petits turons i torrents de pendents entre el 10-30% i alçades que es situen al voltant dels 350-400 metres. Aquí es troba la serra de les Aymerigues (386 m), la serra de les Martines (386 m) i la serra de Galliners (313 m). Els xaragalls i les incisions torrencials seccionen profundament els vessants d'aquests turons.

Figura 4 : Vista de les Martines

Són terrenys amb sòls constituïts per roques sedimentàries poc coherents, de gra gros – conglomerats i graves- al nord i amb una alternança amb materials fins –argiles , sorres- al sud. A la serra de les Martines es produeix una abundància de còdols amb un ciment llimós molt calcificat.

El pendent, l'excés de calç en alguns llocs i la presència majoritària de còdols, fa que aquests terrenys siguin de poca fertilitat agronòmica. Aquest àmbit constitueix la zona delimitada al POUM com D1 Ventall al·luvial miocènic, a excepció de la serra de Galliners que forma part del D4.

La geomorfologia i les característiques edàfiques assenyalen les aptituds diferencials de les tres unitats que es troben conformant els espais lliures de Terrassa: la plana del Vallès, terrenys planers amb bones condicions per l'agricultura; la serra de l'Obac, la muntanya on domina el bosc; i els turons de les Martines, terrenys intermedis amb sòls pobres i relleu complex.

Hidrografia superficial

La plana terrassenca està solcada per una densa xarxa de rieres i torrents que recullen les aigües de la serralada Pre-Litoral i es dirigeixen cap al sud-oest o el sud-est, de forma divergent. A Terrassa és produeix la partió de conques hidrogràfiques. A la vall de Llobregat, amb les rieres de Gaià i de Rubí; la primera arriba fins Martorell, i la segona fins el Papiol. La vall del Besòs, amb torrents de la Grípià i la Betzuca que formen el riu Sec, fora del terme de Terrassa i que vessa les aigües al riu Ripoll, gairebé a la confluència amb el riu Besòs.

La climatologia mediterrània, amb fortes pluges estacionals, i les roques poc consistents de la plana vallesana, ha propiciat aquesta densa xarxa hidrogràfica excavada en els relleus horitzontals i que ha esdevingut un element morfològic i estructurador del territori de gran importància. Veure plànol *la forma del territori, les rieres i torrents* de la documentació gràfica del Pla. En forma de quadre hidrogràfic es relacionen els principals torrents i rieres del terme, i més enllà, se'n fa la seva descripció;

Conca del Llobregat	Riera de Gaià	Torrent del Llor	
		Torrent de la Font de la Teula	
		Torrent de la Pineda	
		Torrent dels Caus	
		Torrent del Salt	
		Torrent de can Missert	
		Torrent Fondo	
	Riera de Rubí	Riera de Les Arenes	Torrent dels Àlbers
		Riera de Palau	Torrent de les Martines
			Torrent Mitger de Ca n'Amat
			Torrent de Can Bogunyà
			Torrent de Can Carbonell
Conca del Besòs	Torrent de la Grípià	Torrent de les Monges	
		Torrent del Sagrament	
	Torrent de la Betzuca		
	Torrent de Ribatallada	Torrent de Can Sales	
	Torrent de can Bonvilar	Torrent del Tudoner	
	Torrent de can Feu		
	Torrent dels plans de can Canya		
	Torrent de can Canya		

Torrents de la conca del riu Besòs

L'aiguabarreig dels torrents de les Monges i del Sagrament, a tocar de la carretera de Terrassa a Castellar, dona origen al **torrent de la Grípia** que pertany a la conca hidrogràfica del riu Besòs. Dos torrents secundaris, d'escàs desenvolupament, van a parar a la Grípia al llarg del seu recorregut longitudinal per l'est del límit urbà de la ciutat; el torrent del Camp del Cementiri i el torrent de la Font de Montserrat.

La proximitat a la ciutat fa que l'àmbit fluvial del torrent de la Grípia, així com el dels seus afluents, estigui ocupat per nombrosos horts no ordenats, especialment al torrent de les Monges i del Sagrament, però també a la finca de can Montllor i al torrent de la Font de Montserrat, als Bellots.

Figura 5 : Torrent de la Grípia

Aquests horts ocupen sovint les lleres d'aquests torrents i també la seva zona inundable tenen associades nombroses construccions i tanques fetes amb materials reciclats i realitzen captacions d'aigua de la pròpia llera o de fonts naturals, com en el cas de la font de Montserrat (Bellots), la font de la Grípia (a tocar del barri del mateix nom) o com es feia habitualment a la font de Sant Josep (can Montllor).

El torrent de la Grípia acull també, però, una vegetació de ribera destacable en alguns punts i que es descriu més endavant a l'apartat de biodiversitat. Al límit nord, a can Montllor, trobem la vegetació de ribera producte de reforestacions recents, derivades d'actuacions de retirada d'horts no ordenats de la llera i formades per plantacions de pollancre i salzes. En aquest sector el torrent porta poca aigua ja que aquesta és interceptada pels horts situats en la seva llera. A l'alçada de la via del ferrocarril, on el torrent hi passa per sota a través d'un drenatge de formigó d'uns 1,5 d'alt per 2 metres d'amplada, es troba la surgència d'una antiga mina d'aigua estroncada, d'origen encara no determinat, que es podria utilitzar per al reg agrícola.

A més, el torrent creua d'altres infraestructures de transport: la carretera Nacional 150 i l'autopista C-58. Les característiques constructives d'aquests passos es descriuen a l'apartat de les infraestructures.

El **torrent de la Betzuca** neix al massís de Sant Llorenç del Munt, dins el terme municipal de Matadepera, i segueix direcció sud fins trobar-se ja en terme de Sant Quirze del Vallès amb el torrent de la Grípia, aquí anomenat de Can Llobateres.

El torrent de la Betzuca en el seu recorregut pel terme de Terrassa es troba exempt d'ocupacions indegudes com l'horta no ordenada però, a semblança amb el torrent de la Grípia, es travessa per diferents infraestructures. De nord a sud: la carretera C-1415 de Castellar a Matadepera, la Nacional 150 i la autopista C-58.

Aquests dos cursos d'aigua i els seus afluents ordenen el paisatge del sector de la plana agrícola de llevant de la ciutat i acullen una vegetació ripària que en alguns punts excepcionals està prou conservada. A l'apartat de biodiversitat es descriuen les comunitats vegetals més destacables, lligades a aquests hàbitats de ribera. En aquest sentit, el recorregut d'ambdós cursos d'aigua que creuen el terme, en sentit nord sud, i la presència de clapes amb vegetació de ribera, fan del torrent de la Grípia i la Betzuca els elements més importants del connector nord-sud.

La naturalesa dels materials que constitueixen el subsòl d'aquesta zona ha afavorit la infiltració de les aigües de pluja i ha propiciat l'existència d'aqüífers, tot i que no es disposa d'informació sobre les seves capacitats i sobre la potencialitat de la seva explotació. El mapa de vulnerabilitat hidrogeologia de l'estudi de SITXELL qualifica els entorns del torrent de la Grípia i la Betzuca, juntament amb el Pla del Bonaire, com zones especialment sensibles a la contaminació per vessaments d'origen antròpic (zones D4 i D2 del POUM).

El límit de terme entre Terrassa i Castellar el marca el **torrent de Ribatallada**, conegut al seu primer tram com torrent del Guinard. En aquest desemboquen els torrents secundaris de Can Sales, Tudoner, i ,fent partió amb el terme de Sabadell, el torrent de Botelles. Aquests torrents es troben en molt bon estat de conservació i la presència d'aigua constant ha permès que hi hagi una vegetació de ribera important.

Figura 6: Torrent de Ribatallada

Al sector que separa Terrassa de Sabadell es troba el **torrent de Can Bonvilar**, que neix més amunt de la masia del mateix nom, segueix un traçat d'oest a est fins que entra dins el nucli urbà de Sabadell. Aquest torrent compta amb vegetació de ribera formada, entre altres espècies típiques dels cursos d'aigua, per pollancre. Una mica més al sud, neix el **torrent de can Feu**, sota l'encreuament dels camins de Sant Julià d'Altura i del mas de Canals. També es troba el torrent de Can Canya, amb el seu origen prop d'aquesta masia i que va a trobar el terme de Sabadell, moment en què s'anomena torrent de Torre Berardo. Com en el cas d'altres torrents secundaris, aquest torrent no té una llera clarament diferenciada.

Pel que fa a les fonts naturals, el sector de la plana agrícola té algunes de les fonts més utilitzades per la ciutadania. La font de les Canyes, a tocar de la carretera de Castellar, ha estat des dels anys cinquanta quan es feia servir de rentador públic fins l'actualitat, una de les més utilitzades. Malauradament el contingut de nitrats que mostren sovint els resultats analítics realitzats per l'Ajuntament de Terrassa, no la fan apta pel consum humà.

Altres fonts naturals freqüentades són la font de la Grípia, a tocar del límit urbà, també amb contingut de nitrats que supera els límits establerts per la normativa; la font de Sant Josep a la finca de can Montllor; la font de l'Espardenyera situada a la urbanització del propi nom i les fonts de Can Torrella del Mas i de Montserrat, al sud de la plana agrícola.

Rieres i torrents de la conca del riu Llobregat

La principal xarxa de drenatge dels relleus terrassencs de la serralada del Pre-litoral està constituïda per la **riera de Gaià**, a la conca del Llobregat, i pels seus afluents.

El curs d'aigua que dona lloc a la riera de Gaià té el seu origen als petits reguers que neixen sota la casa de l'Obac, segueix per la finca de can Guitard de la Muntanya i entra en un congost que durant quaranta anys va acollir el pantà de Xoriguera o llac Gran i que a l'any 1944 es va esfondrar. El torrent, que fins aquest punt s'anomena torrent dels Caus, pren el nom de riera de Gaià i segueix el seu recorregut sentit sud fins que topa amb la part nord de la serra de les Aymerigues que li fa fer un gir a l'oest cap a Viladecavalls.

La riera de Gaià es caracteritza, en el tram comprès entre can Font de Gaià i el límit de terme amb Viladecavalls, per una llera ampla i la presència de cornises verticals de fins a 20 metres d'alçada. Aquestes formes d'erosió excavades pel torrent es deuen a l'acció de l'aigua sobre el substrat de la llera, format bàsicament per materials fins com argiles i sorres. En aquest sector trobem vegetació de ribera, a malgrat l'impacte que ha sofert darrerament amb la construcció del gasoducte Martorell-Figueres i per l'accés indiscriminat de vehicles a la llera que encara es produeix.

La riera Gaià té dos afluents importants que davallen també de dalt la serra de l'Obac. El torrent del Llor, és el primer, i fa partió amb el terme de Vacarisses. És un torrent que circula per terrenys emboscats coberts d'alzinar. Te tot curs encaixat en un bell congost, amb molt interès paisatgístic i natural, malgrat la greu afectació ambiental produïda per la presència molt propera del dipòsit controlat de residus de Coll Cardús, com es comentarà en l'apartat de la diagnosi. L'altre torrent és el de la font de la Teula, molt proper a can Font de Gaià, que s'endinsa ràpidament pels alts de la serra de l'Obac, en uns paratges també coberts de bosc dens.

Figura 7 : Talussos de la riera de Gaià

Al sector nord de la ciutat, molts cops associats als torrents, trobem abundants fonts naturals: font de la Cirera, del Racó, de l'Alba, del Senyor Ramon, de l'Om, de Colomers, de la Teula, de la Roca, de can Font de Gaià, font dels Caçadors. Dins l'àmbit del Parc Natural trobem la surgència dels Caus, la font de l'Ocell Viu, la font del Llimac, la font del Troncó, la font d'en Janot i la font Trobada. Es tracta de surgències d'escassa entitat i que sovint es troben seques.

Les aigües que recorren per la serra de can Costa, al sud-oest del terme municipal, són recollides pel torrent del Salt i el seu afluent principal, el torrent Fondo. El torrent del Salt, situat entre el límit entre Terrassa a Viladecavalls, va a desguassar a la riera de Gaià. El drenatge produït per l'activitat extractiva de graves i sorres a can Costa de Montagut ha ocasionat l'aparició d'un estany artificial que fa possible la presència de fauna lligada a aquests hàbitats lacustres i a la vegetació higròfila de les seves vores. La superfície ocupada per aquest estany artificial és de 23.600 m².

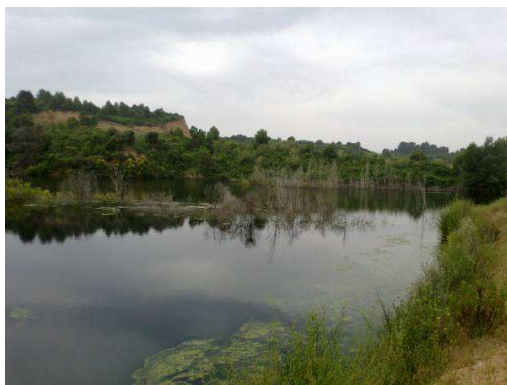

Figura 8 : Llac artificial a can Costa de Montagut

El torrent de Can Missert neix a la urbanització de Can Palet de Vista Alegre i va a trobar el torrent del Salt. En aquest torrent es troba la font natural de Can Missert envoltada d'una petita roureda, amb arbres de mides considerables que es troben en fase de catalogació. És un indret amb elevat interès paisatgístic, envoltat per feixes de sembrats que conformen un paratge singular entre espais fortament antropitzats.

Figura 9 : Llac Petit

L'aiguabarreig dels torrents de Can Bogunyà i de Can Carbonell, prop del Parc Audiovisual de Catalunya, configura el naixement de la **riera de Palau**. En aquest lloc es troben les fonts de la Misèria i de Can Bogunyà. També el Llac Petit, una massa d'aigua artificial creada per al reg dels conreus, molt utilitzada per la ciutadania com a lloc de lleure i de passeig, amb uns 6.100 m² de superfície de la làmina d'aigua.

La riera segueix un recorregut sud-oest i rep a la dreta, prop del barri de Poble Nou, les aigües del torrent Cançoner. És a la capçalera d'aquest torrent, molt propera a la masia de can Bogunyà, on trobem alguns peus d'oms de rebrot que conformen un petit nucli d'arbrissos de ribera dins una peça de bosc de 3,7 hectàrees. Al barri de Poble Nou, a partir del creuament amb l'Avinguda Bèjar la riera de Palau es troba canalitzada fins els seu aiguabarreig amb la riera de les Arenes, per formar ambdues la riera de Rubí, en el límit sud del terme (Les Fonts).

El torrent Mitger, que rep aigua del torrent dels Plans de can Bogunyà i del torrent de Ca n'Amat, també desemboca a la riera del Palau. A les terrasses pròximes del torrent de Ca n'Amat, a l'alçada de la font de la Misèria, es troba una àrea d'horts no ordenats que ocupa .

Al sud-oest del municipi, altres torrents van a parar a la riera del Palau abans que aquest s'ajunti amb la riera de les Arenes, i passi a dir-se riera de Rubí, com el torrent de can Palet o el de les Martines.

Els torrent de les Martines té un curs curt i recull les aigües del sector occidental del terme, en l'àmbit conegut de forma genèrica com Les Martines, en contacte amb el terme de Rubí. Creua un territori molt antropitzat i amb forts desnivells. També aquest és el cas, del torrent de les Carbonelles que resta encongit entre la carretera de Terrassa a Martorell i la urbanització dispersa de Les Carbonelles.

Al sud-est del terme, a la finca de Ca n'Amat de les Farines, hi ha el torrent dels Àlbers que desemboca també a la riera de Palau. Aquest torrent sosté una vegetació de ribera formada per àlbers i altres espècies típiques de les riberes.

Els laterals de la riera de Palau al límit sud del municipi estan ocupats per nombrosos horts no ordenats que sovint utilitzen l'aigua de la pròpia riera.

La riera de les Arenes, té el seu naixement sota el cim del Montcau (1.056 m), dins el parc de Sant Llorenç de Munt i la serra de l'Obac (terme de Mura) i entra al terme de Terrassa passat el pont de la carretera de Matadepera. La riera es troba canalitzada i amb talussos formigonats al llarg del seu curs perquè circula per trama urbana. No obstant, forma part del sistema de connectors fluvials reconeguts pel Pla Territorial de la Regió Metropolitana.

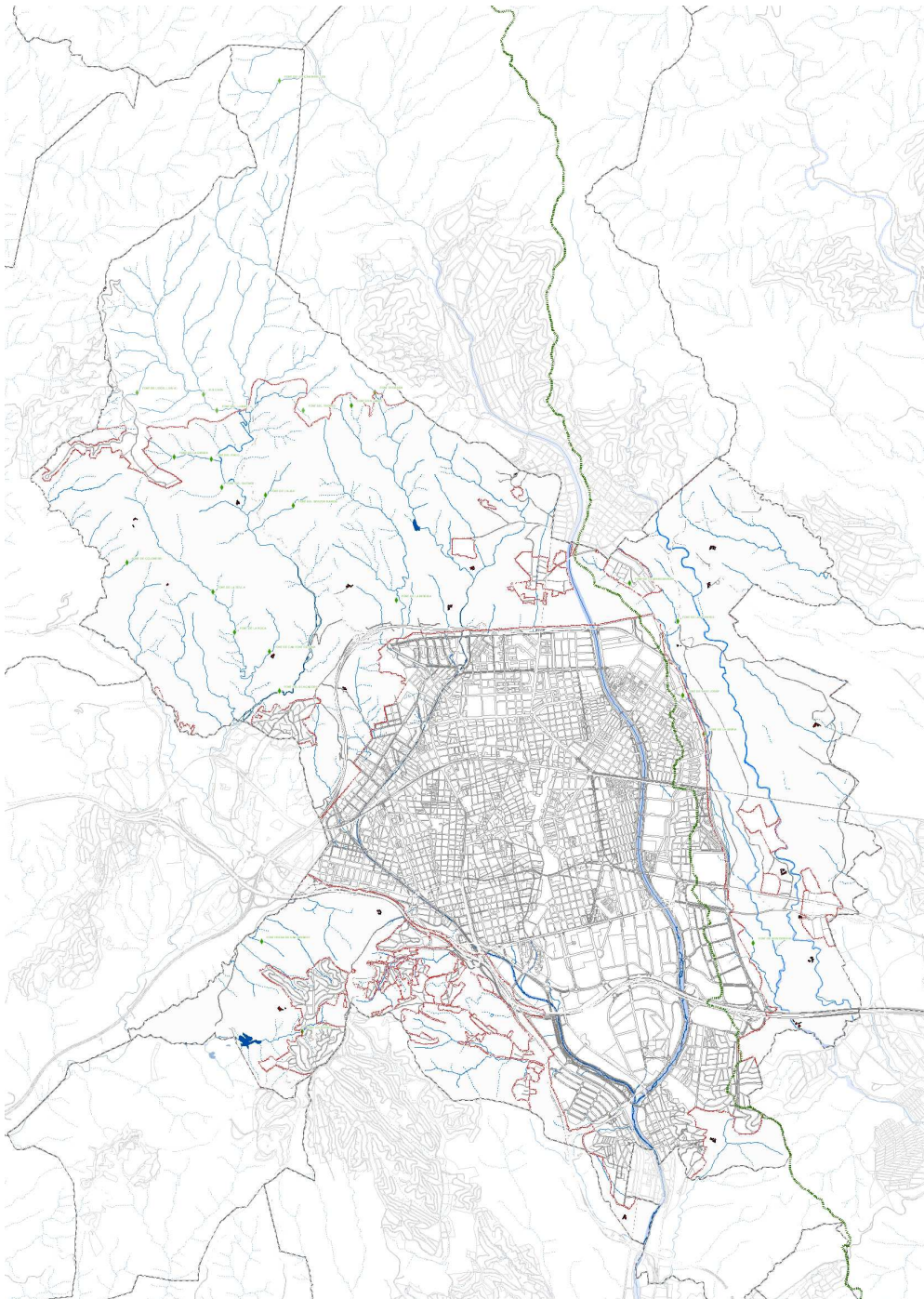

Figura 10 : Plànol de la xarxa de torrents i rieres del terme de Terrassa

Usos del sòl

A banda del component físic amb el relleu i la hidrografia, la matriu territorial en aquest entorn molt antropitzat, també està formada pel conjunt de transformacions que l'acció humana ha deixat sobre el territori: els espais agrícoles, els espais forestals, la xarxa de camins, i el poblament rural tradicional, és a dir, les masies.

Figura 11: Camps de ca n'Amat de la muntanya

Espais agrícoles

A Terrassa es troba un mosaic d'espais agrícoles diferents que reflecteix la diversitat fisiogràfica del territori que s'ha explicat a l'apartat de relleu. Així, es diferencien bàsicament cinc zones agrícoles:

- Conreus de la plana: extensos camps de conreus cerealístics damunt els fèrtils sediments quaternaris. Aquests terrenys corresponen al Pla de Can Roca, el Pla del Bon Aire, i l'entorn dels masos de can Bogunyà, can Carbonell i can Petit. Bàsicament es tracta de l'àmbit de l'actual de l'espai que s'anomena Parc Agroforestal, emplaçat al nord de la ciutat de Terrassa. Ocupen un total de 200 hectàrees aproximadament.
- Conreus amb bosquets intersticials; quan el terreny és una mica ondulat, els sembrats no s'estenen amplament com en el cas anterior, sinó que es conserven petites clapes de bosc per impedir l'erosió de les terres inclinades. És el cas de Can Bonvilar, Can Viver de Torrebonica i Can Perdut. Aquest territori agroforestal fa la funció de separar les ciutats de Terrassa i Sabadell. També ocupen un total de 200 hectàrees aproximadament.

Gran part d'aquesta zona agrícola, a les finques de Can Viver de Torrebonica i de Bonvilar, va quedar compromesa amb la construcció del camp de golf l'any 2001 que ocupa un total de 197 hectàrees.

- Conreus de marges forestals; són clarianes cultivades obertes enmig del bosc, en vessants meridionals de la serra de l'Obac. És el cas de les masies de Can Font de Gaià, el Guitard de la Muntanya, la Pineda i la Caseta de la Pineda, amb les feixes esglaonades, amb sembrats i plantades d'oliveres envoltades per bosc. En aquests sectors l'agricultura es desenvolupa de manera marginal al voltant de les masies i ha tingut una tendència a desaparèixer al llarg dels anys. Tan sols apleguen unes 30 hectàrees, aproximadament.
- Conreus en feixes en turons; els vessants inclinats de la serra de les Martines han estat desforestats al llarg dels anys i s'han plantat vinyes, oliveres i ametllers en feixes. Aquestes parcel·les estretes són conreades de manera individualitzada en peces petites, sovint en costers amb gran pendent. Els espais agrícoles de can Missert i can Poal, en terrenys més planers que a les Martines, també ocupen superfícies relativament importants i de valor paisatgístic indubtable, per trobar-se a tocar la façana oest de la ciutat de Terrassa. En conjunt sumen unes 60 hectàrees.
- Hortes del fons de la vall; unes 65 hectàrees concentrades bàsicament als llits de les rieres i torrents acullen zones ocupades per horta no ordenada. Els grups més importants d'aquestes hortes, agrupats per zones, són:

1. Torrent de Les Martines i Can Jofresa i can Guitard de la Riera, en el tram sud de la riera de Palau, amb un total de 31 hectàrees, aproximadament
2. Can Pepet, Ca n'Amat de la Muntanya i font de la Misèria, Can Colomer i can Cardús (al nord de l'autopista B-40), en les rodalies del torrent Mitger de Ca n'Amat; amb un total de 9,5 hectàrees, aproximadament
3. Torrents de les Monges i del Sagriment, en la capçalera del torrent de la Grípia, amb gairebé 4 hectàrees
4. Font de l'Espardenyera, Can Montllor, torrent del Cementiri, en el tram central del torrent de la Grípia, amb un total de 10,7 hectàrees, aproximadament
5. Can Perdut, Can Torrella i Can Sabater del Torrent, en el tram sud del torrent de la Grípia, amb un total de 5,4 hectàrees, aproximadament
6. Can Viloca i Can Coniller, en el tram baix del torrent de la Betzuca, amb poc més de 5 hectàrees, aproximadament

Figures 12, 13 i 14 : Horta al torrent de la font de l'Espardenyera, i al torrent de les Monges sobre la carretera de castellar i a la finca de can Coniller

Una part important d'aquesta horta és una horta no ordenada, amb presència de casetes auto-construïdes, tancaments realitzats amb materials de rebuig i que sovint ocupa la llera dels torrents i rieres. En canvi altre, com la de les finques de can Coniller o can Torrella és una horta sense tancaments, en parcel·les més grans i integrades als entorns. Veure *plànol de debilitats i amenaces en la funcionalitat ecològica i natural* de la documentació gràfica del Pla.

Així doncs, les condicions geogràfiques marquen les diferents tipologies de conreus que trobem al municipi i en dificulten, en alguns sectors, el seu desenvolupament com a activitat econòmica. La difícil mecanització de les zones amb més pendent i amb parcel·les petites, la baixa productivitat de les terres, la davallada dels preus agrícoles conjuntament amb un augment dels costos i la manca de relleu generacional són els principals factors que dificulten el futur de l'agricultura terrassenca i que provocaran a curt termini la seva desaparició sinó s'apliquen mesures al respecte.

Les dades actualitzades a l'any 2013 i obtingudes a través del treball de camp i d'interpretació de la cartografia, mostren que actualment existeixen a Terrassa 17 finques agrícoles principals amb un total de 475 hectàrees conreades. Ordenades segons la superfície hi ha la següent taula:

Finques agrícoles més importants	Ha
Pla del Garrot-Bonaire (diferents propietaris)	52,6
Can Carbonell	45,8
Can Bogunyà	41,0
Ca n'Amat de la Muntanya	40,4
Can Canya- Can Figueres del Mas	37,4
Can Poal	32,8
Ca n'Arnella	31,1
Torrebonica	28,7
Can Missert	23,9
Santa Magdalena de Puigbarral - l'Arrugada	20,6
Can Sabater del Torrent	19,9
Can Perdut	19,3
Can Font de Gaià	17,7
Can Barba	13,4
Mossèn Homs	13,2
Can Montllor	11,8
Can Badiella- Can Sues	15,6
Can Coniller	10,0
Total	475

Taula 1: Principals finques agrícoles del municipi classificades segons els sectors territorials i hectàrees agrícoles de cadascuna

Com es pot observar a la taula, les principals explotacions es situen al sector proper als torrents de la Grípià i de la Betzuca i al sector del mosaic agroforestal del peudemont de la serra de l'Obac. Aquestes explotacions coincideixen amb els terrenys amb menys pendent i més fèrtils, tal i com s'indicava a l'apartat de tipologia de conreus.

Tres d'aquestes finques són de propietat o gestió pública: Torrebonica, Mossèn Homs i Can Barba. La resta de finques pertanyen a 11 propietaris particulars diferents.

El conreu que es desenvolupa en aquestes finques és de secà, principalment de cereal d'hivern, amb la combinació d'algun cultiu llenyós d'oliveres i ametllers.

També existeixen altres finques on l'activitat agrícola és menor, però existent, i que cal sumar a les principals explotacions descrites anteriorment. És el cas de finques forestals on l'agricultura havia estat tradicionalment lligada als voltants immediats de la masia i es dedicava al conreu de farratge. Aquest és el cas de les petites extensions a l'entorn de les masies de la Pineda, la Caseta de la Pineda, i Can Guitard de la Muntanya (11 Ha en total). També altres espais menors en diferents finques on es desenvolupa activitat agrícola (Can Sales, Can Fonollet, Can Cardús, etc...). Totes aquestes peces sumen 100 ha més.

En total hi ha 575 hectàrees de sòl actualment ocupat per activitat agrícola a Terrassa.

L'activitat agrícola que es desenvolupa a la zona de les Martines està destinada bàsicament a l'autoconsum i molts dels conreus llenyosos (oliveres i ametllers) estan abandonats. Cal una anàlisi detallada de la zona per determinar la superfície agrícola en actiu amb exactitud. El mateix passa amb la zona de Can Pepet.

Pel que fa al regadiu, existeixen almenys tres explotacions d'agricultura de regadiu; al torrent de les Carbonelles (les Martines), a la finca de can Sues i a la finca de can Sales. En el cas de can Sues l'explotació està lligada a una activitat de restauració. En total hi ha 3,32 hectàrees de regadiu.

Per altra banda, el propietari de la finca de Ca n'Amat de les Farines està en procés de recuperació de la superfície agrícola propera a la masia, unes 4,4 ha que pretén dedicar bàsicament a l'horta.

Per altra banda cal destacar els esforços que s'han dedicat per mantenir o recuperar temporalment el cultiu en els espais de sòl urbà pendents d'urbanitzar. Aquests terrenys amb un passat majoritàriament agrícola s'han tornat a conrear mitjançant convenis entre els seus propietaris i diferents pagesos de la comarca. De manera que suposen una font d'ingressos pel pagès i a la vegada estalvien al propietari el cost del manteniment del terrenys, a banda de la seva contribució a la millora del paisatge i a la conservació de la biodiversitat. Tota la recuperació agrícola s'ha fet mitjançant el cultiu de cereal d'hivern.

Espais agrícoles dins de sòl urbà pendent de desenvolupar	Ha
Els Bellots i Can Torrella del Mas	56,0
Can Montllor	4,3
Can Petit	20,3
Can Guitard de la Riera	14,2
Total	95

Taula 2 : Hectàrees recuperades en sòl urbà pendent de desenvolupar

També cal esmentar la finca agroforestal de can Casanoves, 24 Ha de propietat municipal i en sòl urbà, on es pretén desenvolupar una activitat agrícola mitjançant la cessió temporal a una persona o entitat adjudicatària mitjançant concurs públic. En l'actualitat s'han recuperat 4 hectàrees d'antics cultius. En els espais lliures del Pla Parcial de can Colomer es disposa d'un espai agroforestal de 9 hectàrees on el planejament té previst recuperar una part com a sòl agrícola.

Els espais agrícoles es representen al plànol *L'espai agrícola. Agrícola en actiu* de la documentació gràfica del Pla.

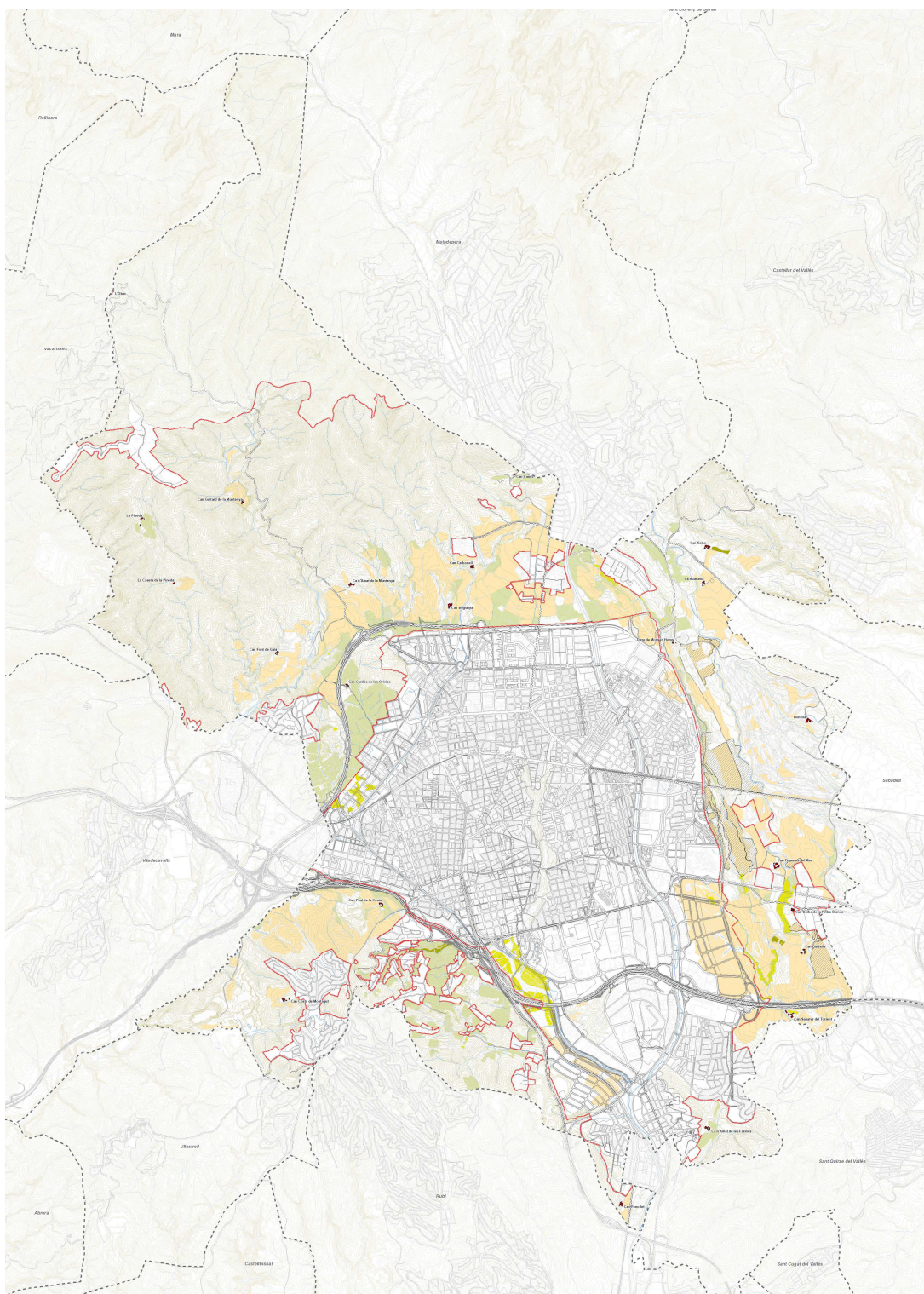

Figura 15 : espais agrícoles en actiu al terme

Els boscos

Figura 16 : Bosc a Torrebonica

Com s'ha comentat anteriorment, les principals masses forestals es troben localitzades al nord del municipi, al peudemont de la serra de l'Obac i en menor mesura a la part de la plana del Vallès, a les finques de Torrebonica i Can Bonvilar.

Pel que fa a la tipologia de boscos i arbredes, cal diferenciar diferents àmbits. A la plana del Vallès, la vegetació climàtica serien els alzinars amb presència important de roures gràcies a la capacitat de retenir aigua dels sòls. Tanmateix, es troben majoritàriament boscos de pinedes, sobretot de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb sotabosc de màquies i garrigues i en menor mesura pi pinyer (*Pinus pinea*) en els quals el creixement d'alzines i roures és produeix com a sotabosc. A la zona de la serra de Galliners, els incendis forestals que van afectar aquesta zona han provocat la presència de bosquines de pi blanc procedents de la colonització, així com la presència d'abundants ailants que comparteixen espai amb brolles de romaní i timonedes. A la part nord, als boscos que limiten amb Castellar i Matadepera, les pinedes es combinen amb alzinars de terra baixa, i boscos mixts d'alzines i roures.

A la part que pertany a la serralada Pre-Litoral, la serra de l'Obac, dominen també les pinedes mediterrànies de pi blanc amb sotabosc de màquies o brolles, però a les zones altes, en els fondals i les àrees menys alterades i de sòl profund, domina l'alzinar i en menor mesura els boscos mixts d'alzina i roure. Son els boscos millor desenvolupats de tot el terme municipal i conformen un gran mantell forestal homogeni i compacte que ocupa en continu prop de 2.500 hectàrees.

A la zona sud del municipi, a la serra de les Martines, les pinedes de pi blanc s'intercalen amb un paisatge de conreus de fruiters i hortes. Son retalls forestals que ocupen alguns fondals i els vessants més inclinats de tot aquest sector de relleu complex, en gran part ocupat per la urbanització difusa.

La major part dels boscos de Terrassa són regulars, és a dir són masses forestals on tots els arbres estan dins la mateixa classe d'edat. Pel que fa a les densitats i segons dades del darrer inventari forestal 2005-2006 la densitat mitjana és de 1.827 peus/ha. D'aquests si només considerem els arbres inventariables (amb classe diamètrica de >5) la densitat mitjana baixa fins a 970 peus /ha.

Més del 82% de les masses forestals de Terrassa són de propietat privada. Aquesta característica és comú a tota la comarca del Vallès Occidental, on el 89% dels boscos són privats. Al següent quadre es mostra una relació de les principals finques (>50 ha), privades i públiques, que disposen o no de PTGMF i de la seva superfície aproximada:

Finca	Hectàrees	Propietat	PTGMF
La Pineda	163	privada	no
Caseta de la Pineda	80	privada	no
Can Guitard de la Muntanya	741	privada	sí
Can Font de Gaià	275	privada	sí
La Barata	358	privada	sí
Can Missert	76	privada	sí
Ca n'Amat de la Muntanya	179	privada	no
Can Carbonell	112	privada	no
Can Bogunyà	218	privada	no
Ca n'Arnella	77	privada	sí
Can Sales	111	privada	sí
Ribatallada	77	privada	sí
Ca n'Amat de les Farines	86	privada	sí
Golf El Prat	37	privada	sí
L'Obac	278	pública	sí
Mossèn Homs, Can Bonvilar i Torrebonica	177	pública	sí
Total 16 finques	3.045		

Taula 3 : Taula resum de les principals finques forestals del municipi de Terrassa

Els boscos públics de l'àmbit de l'Anella Verda són els corresponents a la finca de l'Obac, propietat de la Diputació de Barcelona i els boscos de les finques Torrebonica, can Bonvilar, can Barba, can Viloca i centre Verge de Fàtima propietat de l'Ajuntament de Terrassa.

Veure també el *plànol l'espai forestal* de la documentació gràfica del Pla.

La biomassa forestal primària

L'abandonament dels boscos degut a la manca de rendibilitat provoca que tot i existir una superfície forestal molt important a la comarca, el 92% de la demanda de fusta i biomassa forestal es cobreix actualment amb importacions. Segons dades del 2005, la demanda de fusta del Vallès Occidental és de gairebé 786.000 m³, el que representa el 12% de la demanda total catalana.

Una de les possibilitats d'aprofitament dels boscos és la utilització de la biomassa forestal per a ús energètic i tèrmic. En relació a l'explotació forestal és possible crear un nucli econòmic al voltant de la biomassa generada localment, en un primer moment a nivell municipal i a curt- mig termini a nivell comarcal.

La implicació de l'Ajuntament de Terrassa com a consumidor de biomassa amb dotze instal·lacions en funcionament i la seva capacitat per assessorar a altres possibles grans consumidors, com s'ha demostrat en els casos de l'hotel "La Mola" i el club Atlètic Terrassa, posiciona Terrassa com l'element aglutinador pel desenvolupament d'una economia relacionada amb la biomassa forestal.

Actualment a Terrassa existeix una empresa encarregada de la producció d'estella per utilitzar com a biomassa. Aquesta es situa a la finca de Can Font de Gaià, prop de la matèria primera el que redueix els costos de producció considerablement.

Darrerament (novembre 2013) s'ha constituït l'Associació de propietaris per a la sostenibilitat de les finques agroforestals de Matadepera i Terrassa que aglutina un conjunt de 16 propietaris

privats que apleguen un total de 2.634 hectàrees, la majoria en terme de Terrassa. L'objectiu de l'entitat és fer una gestió integral i sostenible de les finques, per tal de conservar la seva qualitat paisatgística i ecològica, la valorització dels recursos agrícoles i forestals i la potenciació dels usos recreatius i socials que siguin compatibles i que es puguin desenvolupar de forma ordenada.

Un dels eixos principals d'actuació de l'associació és la gestió conjunta encaminada a la reducció del risc d'incendis forestals, tot apostant per la introducció de la ramaderia extensiva al bosc i per fer l'extracció de biomassa forestal de forma planificada en el conjunt de les finques. Entre les eines proposades per dur a terme els objectius de l'associació hi ha dues de principals: el Pla Tècnic de Gestió i Millora forestal Conjunt, i el Pla de Millora Agrària que ha d'estudiar les potencialitats agronòmiques del territori, proposar conreus específics, recuperar antics conreus enllà on sigui factible, fomentar l'agricultura i la ramaderia ecològica i els productes de proximitat, i estudiar la viabilitat ambiental i econòmica de totes aquestes mesures.

La pastura, l'aprofitament micològic i la recollida de pinyes

La gestió del bosc mitjançant ramaderia extensiva només es realitza als boscos de la finca de Torrebonica. Aquesta pràctica és molt eficient en la disminució de la càrrega combustible dels boscos, produeix una neteja del sotabosc molt efectiva i amb un cost molt inferior al que implica realitzar-la amb els mitjans materials i humans que s'utilitzen normalment en les tasques d'gestió forestal. La pastura del sotabosc te grans possibilitats a la serra de l'Obac on dominen les masses forestals i a la serra de Galliners.

La recol·lecció de bolets no està regulada en l'àmbit del Pla Especial. No es una activitat que generi ni guanys als propietaris ni excessiva freqüentació per part de boletaires. Altrament, la recollida de pinyes cada cop és una activitat més estesa i que ha produït més d'un conflicte. Es tracta d'un aprofitament forestal amb interès econòmic i que a Terrassa te certa importància a rel de la relativa presència de pi pinyer que s'escampa poc o molt per tots els boscos del terme.

L'ús públic dels boscos

L'excursionisme, la passejada i la bicicleta de muntanya són algunes de les pràctiques esportives i de lleure que es realitzen als boscos del terme de Terrassa. Especialment important en alguns sectors, com el de Torrebonica i can Bonvilar i als boscos de la serra de l'Obac. L'Ajuntament de Terrassa ha editat diferent material per facilitar l'accés dels ciutadans a l'entorn; el plànol dels camins que formen part del Pla Especial de Protecció de Camins, el plànol de camins i itineraris pels entorns del centre d'Informació Ambiental Bonvilar i el tríptic sobre el Parc Agroforestal, on s'inclou un plànol dels recorreguts senyalitzats.

Actualment existeixen alguns indrets on es practica el pícnic als entorns naturals. Alguns

compten amb la infraestructura necessària: taules i bancs, punt d'aigua, i en algun cas servei sanitari. L'àrea d'estada de Mossèn Homs, té 14 taules amb bancs on es pot descansar i fer un pícnic. Existeix també l'àrea d'estada del Centre d'Informació Ambiental Bonvilar que disposa de mitja dotzena de taules i bancs, així com de font i lavabos (en horari d'obertura del centre). El mirador de can Candi també disposa de taules i bancs on descansar o fer un pícnic.

Figura 17 : Mirador de can Candi

I d'altres són llocs espontanis sense infraestructura específica on és habitual que els usuaris realitzin aquest tipus d'activitat, com són el Llac Petit o les zones de descans del Parc Agroforestal i del Pi Gros.

Existeixen altres activitats relacionades amb l'esbarjo com són per exemple les curses d'orientació sense finalitat competitiva. En aquest sentit, es realitzen activitats d'aquest tipus al Bosc de Can Bonvilar, dirigides a grups de persones que realitzen formació lúdica sobre treball en equip. Altres modalitats són córrer o anar en bicicleta tirats per gossos (*canicross* i el *bikejoring*).

La demanda d'activitats lúdico-esportives que es practiquen a l'aire lliure com el *paintball* i l'*air soft*, ha experimentat un augment als darrers anys. Aquestes activitats escullen localitzacions dins de zones forestals on hi ha amagatalls naturals i així augmentar la sensació d'aventura. Aquest tipus de lleure ha d'estar regulat mitjançant llicència. A la finca de Can Font de Gaià, existeix un camp de *air-soft* en procés de legalització.

La caça esportiva es practica en Terrassa 3 vedats de caça:

- Vedat de ca n'Amat de la Muntanya: 268 hectàrees
- Vedat de can Font de Gaià: 284 hectàrees
- Vedat de la Pineda: 129 hectàrees

Aquests vedats pertanyen a diferents clubs de caçadors que desenvolupen aquesta activitat de manera controlada. La resta del territori de Terrassa va ser declarada zona de seguretat a l'any 1998.

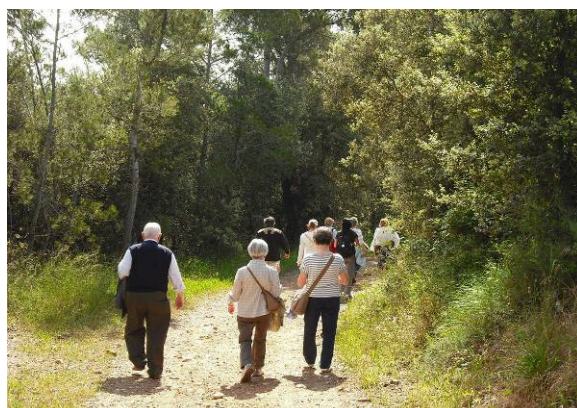

Figura 18 i 19 : Activitats organitzades als entorns naturals

Els entorns naturals de Terrassa també es realitzen activitats relacionades amb l'educació ambiental i el coneixement del medi. Algunes entitats ambientals organitzen diferents activitats d'una jornada per als seus socis als entorns naturals. Aquestes activitats poden ser la de restauració d'algun espai degradat mitjançant la plantació d'arbres, són els casos per exemple d'algunes escoles o de l'entitat *Excursionistes.cat* que celebren anualment el dia de l'arbre a l'antiga activitat extractiva en restauració Can Candi. Les activitats de conscienciació ambiental d'algunes entitats inclouen també jornades de recollida de residus en algun espai dels entorns.

En els boscos de Terrassa també es desenvolupen activitats complementàries al currículum escolar o per introduir la divulgació i el coneixement dels entorns de Terrassa entre els nens. Dins del Programa Integrat d'Educació Ambiental que ofereix el Centre de Documentació i Educació Ambiental (CDEA) del Servei de Medi Ambient de l'Ajuntament s'inclouen activitats de coneixements dels entorns de Terrassa i divulgació dels seus valors entre els més petits.

Xarxa de camins i masies

Els entorns naturals disposen d'una xarxa densa de camins. Molts del quals són de titularitat privada, especialment els que donen accés a les finques i els que circulen pels seus interiors i que són per a ús de les activitats agrícoles i dels aprofitaments forestals.

Els camins públics conformen una xarxa radial que connecta la ciutat amb els pobles veïns. La xarxa dels camins públics té una longitud d'una norantena de kilòmetres de camins en bon estat i senyalitzada. El planejament urbanístic vigent diferencia dins d'aquesta xarxa els camins rurals (V6), com el camí dels Plans de Can Bonvilar i del torrent de la Betzuca i els camins històrics (V7). Veure també el *plànol xarxa de camins* de la documentació gràfica del Pla.

Figura 20: Camí de Can Carbonell (Parc agroforestal) i camí vell de Sant Quirze a Matadepera

Els camins són l'eina que permet l'accés a l'entorn per part de tothom. Permeten conèixer el territori, la seva cultura, la seva història i el seu paisatge. Entre aquests elements es troben les masies tradicionals, la major part incloses al catàleg de protecció del patrimoni històric i altres edificis d'interès. Per tal de facilitar la connexió de la xarxa de camins públics de l'entorn amb la xarxa de carrils bicicleta des de l'Ajuntament de Terrassa s'ha complementat la xarxa de carrils bici amb uns itineraris recomanats.

Els camins més freqüentats són el camí de Terrassa a Rellinars, el camí de Can Bogunyà, el camí de Sant Quirze a Matadepera, el camí del Torrent de la Betzuca, el camí de Terrassa a Sabadell i el camí de Terrassa a Rubí. Pel que fa als sectors del terme on es produeix un ús públic més elevat i que sovint deriva en problemes de sobrefreqüentació i d'impactes físics, econòmics i ambientals, són els entorns de can Cardús de les Orioles, can Guitard de la Muntanya, el llac Petit, can Bogunya - can Carbonell, Torrebonica - Bonvilar - torrent de la Betzuca i ca n'Amat e les Farines-camí dels Monjos. En el plànol següent es grafien els principals camins públics de Terrassa segons el seu grau de freqüentació, els seus punts d'interès i les àrees d'elevat ús públic.

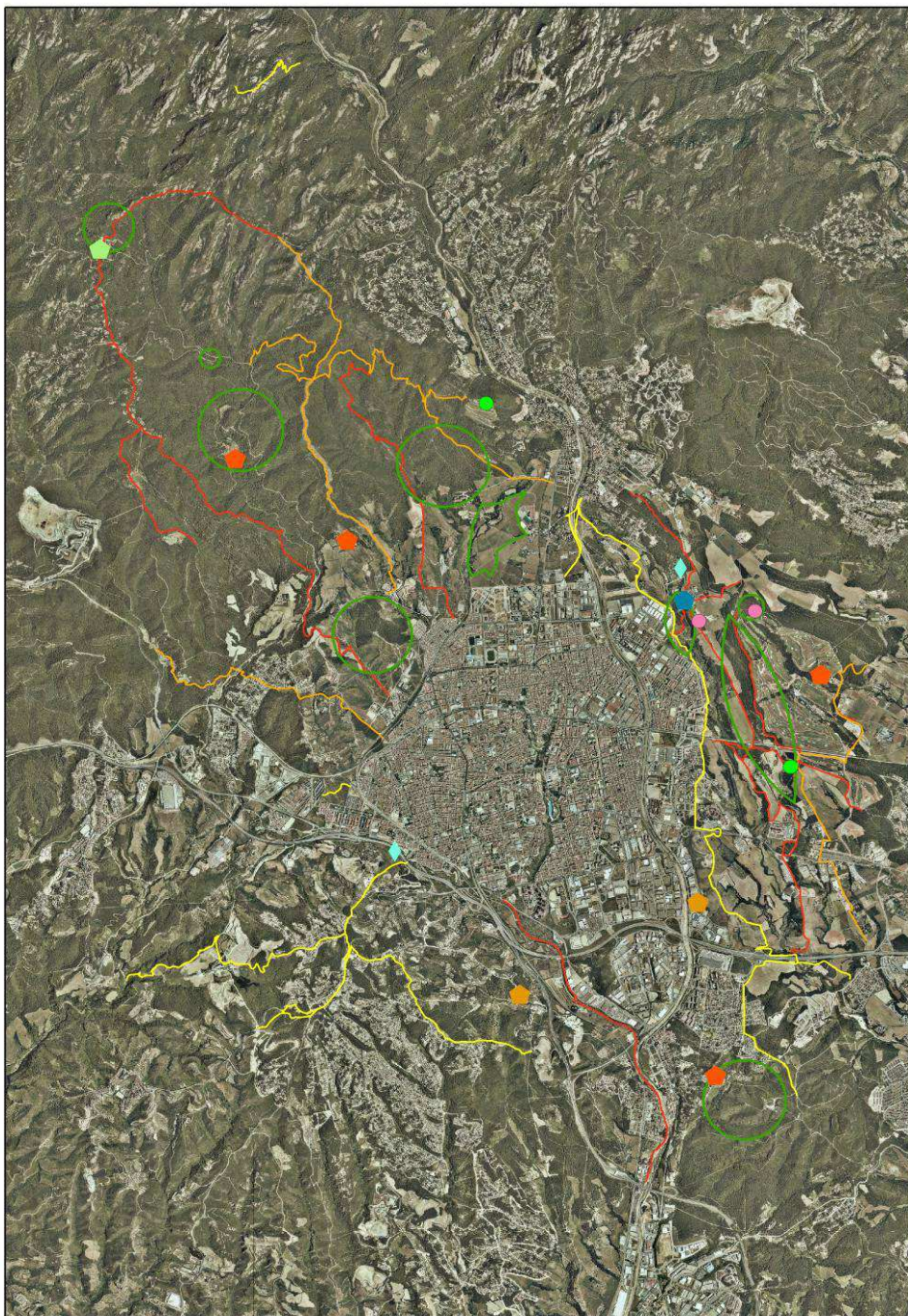

Figura 21: Plànol de freqüentació de camins, zones d'elevada freqüentació i punts d'atracció en els entorns de Terrassa

La relació de camins públics qualificats pel POUM com camins històrics són:

1. Camí dels Monjos
2. Camí vell de Terrassa a Vacarisses – camí Romeu a Montserrat
3. Camí ral de Terrassa a Sabadell
4. Camí vell de Terrassa a Rellinars
5. Camí de vell de Terrassa a Rubí
6. Camí veïnal de Terrassa a Ullastrell, Castellbisbal i Martorell
7. Camí vell de Terrassa a Matadepera
8. Camí vell de Terrassa a Viladecavalls i Olesa de Montserrat
9. Camí vell de Terrassa a Sant Quirze
10. Camí vell de Terrassa a Castellar, Sentmenat i Caldes de Montbui
11. Camí vell de Sant Quirze a Matadepera
12. Camí de Sant Quirze a Sant Julià d'Alta
13. Camí de Viladecavalls a Rubí
14. Camí de Barcelona a Manresa
15. Camí vell de Matadepera Rellinars i Vacarisses
16. Camí de la Font del Troncó i Can Roure
17. Camí de la Carena de Can Carbonell
18. Camí de Can Bogunyà
19. Camí de ca n'Amat de la Muntanya al camí de Matadepera a Rellinars
20. Camí de Can Viver a Torre Belardo

Taula 4: Camins públics recollits al Pla Especial de Protecció de Camins

Paral·lelament a la tramitació del Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda, s'està redactant l'Inventari de camins públics que actualitza el Pla Especial de Protecció de camins i que determina un total de 43 camins públics amb una longitud total de 121,57 km, en base a la interpretació de les fonts documentals existents, fonts cartogràfiques, fotogramètriques, administratives, registrals, etc.

1. Camí dels Monjos 2. Camí de l'Espardanyera 3. Camí vell de Sant Quirze del Vallès a Matadepera 4. Camí de Maiol 5. Camí de Terrassa a can Salas per Mossèn Homs i ca n'Arnella 6. Camí vell de Terrassa a Castellar / Camí ral de Terrassa a Sentmenat i Caldes de Montbuí 7. Camí dels Plans can Bonvilar 8. Camí del torrent de la Betzuca 9. Camí de la Grípia al camí vell de Sant Quirze del Vallès a Matadepera 10. Camí Vell de Sant Quirze del Vallès a Sant Julià d'Altura 11. Camí Vell de Terrassa a Sabadell 12. Camí de can Viver a Torrebelardo 13. Camí de can Canya (antigament can Golibart o Viloca) 14. Camí vell de Terrassa a Sant Quirze i Barcelona 15. Camí de Terrassa a ca n'Amat de les Farines 16. Camí vell de Terrassa a Rubí 17. Camí Vell de Viladecavalls a Rubí 18. Camí Vell de Terrassa a St Muç 19. Camí vell de Terrassa a Castellbisbal 20. Camí Vell de Terrassa a Ullastrell i Martorell (i Olesa) 21. Camí Ral de Terrassa a Martorell per la Carena del Pèlag, la riera de Gaià 22. Camí Ral de can Pepet 23. Camí vell de Terrassa a Vacarisses / Camí vell de Terrassa a	Montserrat per can Coll Cardús, el Palà i Monistrol de Montserrat (Camí Romeu) i Camí Ral de Terrassa a Montserrat per CAn Coll Cardús, el Palà, El Vilar i Sant Vicenç de Castellet 24. Camí de can Gonteres 25. Camí de la carretera de Rellinars (B-122) a can Gonteres 26. Camí de Terrassa a can Font de Gaià a la Pineda, els Pinetons 27. Camí vell de Terrassa a Rellinars 28. Camí vell de Terrassa a can Guitard de la Muntanya 29. Camí vell de Matadepera a Rellinars i Vacarisses 30. Camí ral de Barcelona a Manresa 31. Camí de la font del Troncó i can Roure 32. Camí de ca n'Amat de la Muntanya al camí vell de Matadepera a Rellinars 33. Camí de can Bogunyà 34. Camí dels Plans de can Bogunyà 35. Camí vell de can Carbonell 36. Camí de can Carbonell 37. Camí de ca l'Escaiol 38. Camí de la carena de can Carbonell 39. Camí Jacint Badiella 40. Camí al Turó de Roques Blanques per can Candi 41. Camí de l'Alberg 42. Camí ral de Terrassa a St. Llorenç per Matadepera 43. Camí ramader de Sant Llorenç al Delta del Llobregat

Dins del marc de les campanyes de prevenció d'incendis forestals del territori, la Diputació de Barcelona disposa d'una xarxa de camins acordada amb els propietaris de l'Associació de Defensa Forestal local (ADF), per tal de facilitar l'accés a l'entorn i permetre una correcta gestió en cas d'incendi forestal. El manteniment d'aquests camins és responsabilitat de l'ADF, a través del Servei de Protecció Civil de l'Ajuntament de Terrassa, mitjançant subvencions de la Diputació de Barcelona.

A Terrassa trobem dues tipologies de senders senyalitzats per la FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya): Els senders de gran recorregut (GR), de més de 50 km de longitud i un recorregut de més de dues jornades i els senders de petit recorregut (PR), que són itineraris d'àmbit local o comarcal i el seu trajecte no t supera els 50 km.

Al entorns de Terrassa trobem 21 masies incloses en el Catàleg del Pla Especial de Protecció i dues amb interès arquitectònic, tradicional o paisatgístic. Les masies són els elements protagonistes de les edificacions amb valor patrimonial dins de l'àmbit rural de Terrassa, però principalment són explotacions que, en general estan vinculades a una gran propietat rural, on es porten a terme activitats agrícoles, amb tendència al policultiu. La

majoria d'elles es troben en les planes de l'entorn de la ciutat agrícoles, tot i que algunes es troben situades en les vessants forestals de la Serra de l'Obac.

Els arbres d'interès local

Figura 22: alguns dels arbres d'interès local

Els entorns naturals de Terrassa estan formats per un ric mosaic de camps de conreu de cereal, boscos travessats per rius i torrents i per un abundant patrimoni cultural i històric com són les masies i els camins històrics. Un altre dels elements importants que configuren aquest paisatge són els arbres que pel seu caire científic, històric, cultural i social presenten un valor destacat i un elevat interès dins l'àmbit local.

En l'àmbit de l'Anella Verda de Terrassa, on en el sòl urbà límit amb aquest es troben 33 arbres que són considerats d'interès local.

Els paràmetres per determinar si aquests exemplars són d'interès són els següents:

- **Mida:** exemplars que tenen unes dimensions més que destacables. Sigui tant per l'alçada com pel diàmetre o per les dimensions de la capçada.
- **Singularitat, peculiaritat, raresa, interès botànic o científic, qualitats estètiques:** alguns exemplars d'arbres procedents d'altres zones climàtiques, s'han desenvolupat a Terrassa, especialment en jardins vinculats a masies.
- **Interès històric, emblemàtic, cultural i/o tradicional:** La transformació urbanística del municipi ha fet desaparèixer molts dels jardins de masies, marges de conreu, peces de bosc, etc. El creixement de la ciutat ha deixat alguns d'aquests arbres en un entorn urbanitzat, sovint amb els seus voltants pavimentats. Tot i així esdevenen únics testimonis del passat rural d'algunes zones de Terrassa.
- **Interès com a fites visuals:** alguns arbres tot i no ser espectaculars des del punt de vista de la seva mida, i no arribar als mínims diàmetres esmentats, són característics de determinats espais, com per exemple cruïlles d'avingudes importants, fonts naturals, masies, etc. Són exemplars que són recordats i esmentats no només per les seves

Aquests exemplars estan inclosos al Catàleg d'Arbres d'Interès Local de Terrassa.

Les fonts naturals

Altres elements característics dels entorns naturals de l'àmbit de l'Anella Verda són les fonts naturals. Existeixen total de 42 fonts naturals que es consideren elements bàsics del territori.

1. Font Freda de can Missert
2. Font de Montserrat (els Bellots)
3. Font de la Grípia (torrent de la Grípia)
4. Font de sant Josep (can Montllor)
5. Font de les canyes (torrent de la Grípia)
6. Font de la Misèria (torrent Mitger can Amat)
7. Font dels caçadors (riera de Gaià)
8. Font de can Font de Gaià
9. Font de la Roca (can Font de Gaià)
10. Font de la Teula (can Font de Gaià)
11. Font del senyor Ramon (ca n'Amat)
12. Font de l'Alba (can Guitard de la Muntanya)
13. Font del Racó
14. Font del Guitard o de l'Om
15. Font d'en Janot (can Bogunyà)
16. Font de can Bogunyà
17. Font de can Torrella del Mas
18. Font de Colomers (La caseta de la Pineda)
19. Font de la cirera (can Guitard de la Muntanya)
20. Font de la Grípia (torrent de la Grípia)
21. Font de la Mina d'en Jan (torrent del Llor)
22. Font de les Cantarelles (torrent de les Cantarelles)
23. Font de Sant Jordi (can Bogunyà).
24. Font de Sant Miquel (torrent de la Grípia)
25. Font del Frare (can Matas)
26. Font del Llimac (can Guitard de la Muntanya)
27. Font del Troncó (can Guitard de la Muntanya)
28. Mina de can Bon Vilar
29. Mina de can Matas
30. Mina de can Torrella
31. Font de la Bardissa (can Bogunyà-Llac petit)
32. Font de l'Alzina de la Barraca de llauna (can Bogunyà)
33. Font de l'Ocell viu (can Guitard de la Muntanya)
34. Font del Camí Ral (can Guitard de la Muntanya)
35. Font dels jubilats (Torrent de la Betzuca)
36. Font d'Oliva (can Carbonell)
37. Font Trobada (can Bogunyà)
38. Font de Can Figueres (can Figueres del Mas)
39. Bassal de les Foradades
40. Els Bullidors (can Guitard de la Muntanya)
41. Els Cauets
42. Els Caus

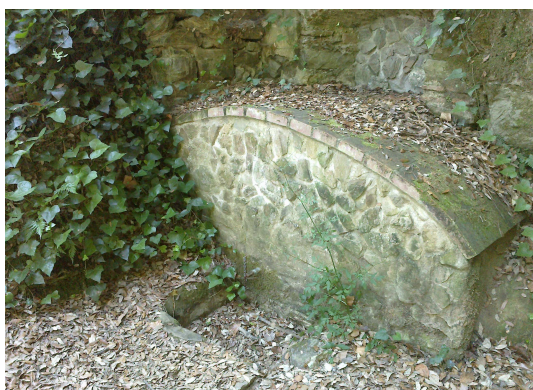

Figura 23: Font de l'Om i font del Janot

Altres usos del sòl

Als espais lliures de Terrassa, a banda dels usos agrícoles i forestals i la xarxa de camins i masies, també trobem altres ocupacions del sòl que configuren la matriu territorial: les infraestructures de transport i energia, les activitats no relacionades amb el sector primari i les urbanitzacions disperses.

Infraestructures

Les principals infraestructures de vialitat que es disposen en l'àmbit de l'Anella Verda són:

Les autopistes i autovies:

- Autopista de Barcelona a Terrassa (C-58).
- Autopista de Barcelona a Manresa (Túnel de Vallvidrera) (C-16).
- Autovia Orbital B-40 (també anomenada Quart Cinturó).

Les carreteres:

- Carretera de Martorell (C-243).
- Carretera de Rellinars (B-122).
- Carretera de Talamanca (BV-1221).
- Carretera de l'Hospital del Tòrax (BV-1274).
- Carretera de Matadepera (BV-1275).
- Carretera de Castellar del Vallès (C-1415).
- Carretera de Sabadell (BV-1248).
- Carretera de Terrassa a Sabadell (N-150).
- Carretera de Rubí (BP-1503).
- Carretera d'Ullastrell (BV-1203).

A més, el territori de l'Anella verda es troba afectat per dues línies ferroviàries:

- línia de Barcelona Terrassa - Manresa (ADIF i Rodalies)
- línia de Terrassa- Barcelona dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Veure també el *plànol barreres infraestructurals* de la documentació gràfica del Pla.

En l'àmbit de l'Anella Verda de Terrassa existeixen a més, determinats infraestructures energètiques:

- Línies d'alta i mitja tensió: línies aèries que creuen el terme, especialment per la Plana del Vallès on n'hi ha moltes ja que les dues subestacions (Mas Figueres i Can Barba) a sud de la Carretera de Montcada, fan de distribuïdor d'energia elèctrica per molts punts de la comarca, i provoquen un impacte paisatgístic important.
- Posició de vàlvules del Gasoducte Martorell-Abrera, al nord-oest del terme, al camí que duu a Can Font de Gaià. El gasoducte passa soterrat, però actualment la traça encara és evident degut al poc temps passat des de l'execució d'aquesta infraestructura.

Pel que fa a la barrera a la connectivitat ecològica que suposen aquestes infraestructures de transport s'ha elaborat el següent quadre es defineix i es valora els passos existents en cadascuna d'elles, en relació als eixos de connectivitat que es defineixen en el punt 3.1.3 d'aquest informe:

Infraestructura	element afectat	connexió afectada	Tipus de pas	Valoració del pas
Autovia Orbital B-40 (tram existent)	Espai agrícola	Aïllament de la peça de SNU de can Cardús	Inferior	Drenatge i pas de fauna de dimensions 4x3,5x64 m (amplada x alçada x longitud) sense condicionar per la fauna. Es complementa amb l'estructura en caixa de formigó de 8x5x40 m. Bona permeabilitat
	Espai agrícola	Connexió est-oest (eix depressió Prelitoral)	transversal	Estretament de l'espai connector
Carretera BV-1221 (Terrassa-Matadepera)	Espai agrícola	Connexió est-oest (eix depressió Prelitoral)	A nivell	La intensitat de trànsit fa que la permeabilitat per la fauna estigui restringida. Perill d'atropellament
Carretera C-1415 (Terrassa-Castellar)	Curs d'aigua	Torrent de la Betzuca	Inferior	Pas ample permeable
	Curs d'aigua	Torrent de les Monges- Sacrament	Inferior	Pas inferior limitat al pas de la fauna agreujat per la presència d'horta que fan de barrera. Permeabilitat restringida
	Espai forestal	Connexió est-oest (eix depressió Prelitoral) i Connexió nord-sud (Eix interserralades)	A nivell	La intensitat de trànsit fa que la permeabilitat per la fauna sigui restringida
Carretera BV-1248 (Sabadell-Matadepera)	Espai agro-forestal	Connexió nord-sud (eix interserralades)	A nivell	La intensitat de trànsit fa que la permeabilitat per la fauna sigui restringida
Via del tren (Terrassa-Sabadell)	Espai agro-forestal	Connexió nord-sud (eix interserralades)	A nivell	Existència de 3 ponts superiors no condicionats pel pas de fauna, però pas possible per mamífers
	Curs d'aigua	Torrent de la Betzuca	Inferior	Pas molt ample, però no tanta vegetació com els trams situats al nord. Permeabilitat bona
	Curs d'aigua	Torrent de la Grípià	Inferior	Drenatge amb un tub de ciment. Permeabilitat dolenta
	Curs d'aigua	Torrent de can Pepet	Inferior	Calaix compartit per torrent i vianants. Permeabilitat compromesa per la presència d'horta no ordenada
Carretera N-150 (Terrassa a Sabadell)	Curs d'aigua	Torrent de la Betzuca	Inferior	Pas inferior, ample. Presència d'horta que fan de barrera. Permeabilitat bona
	Curs d'aigua	Torrent de la Grípià	Inferior	Drenatge semicircular de ciment. Agreujat per l'estat de l'aigua. Permeabilitat dolenta
	Espai agrícola	Connexió nord-sud (Eix interserralades)	A nivell	La intensitat de trànsit i l'amplada de la via fa que la permeabilitat sigui molt restringida
Autopista C-58	Curs d'aigua	Torrent de la Grípià	Inferior	Drenatge circular de ciment agreujat per la qualitat de l'aigua. El pas de la fauna es pot realitzar per el calaix annex
	Curs d'aigua	Torrent de la Betzuca	Inferior	Drenatge compartit per pas de fauna i torrent. Pas permeable per la fauna però no condicionat
	Espai agrícola	Connexió nord-sud (eix interserralades)	Inferior amb circulació de vehicles	Permeabilitat mitja: Calaix que permet el pas de la fauna però sense cap condicionament
Carretera BP-1513 (carretera de Rubí)	Espai forestal	Eix connexió interna entre connectors (Les Fonts- serra de Galliners)	A nivell	Permeabilitat molt reduïda per trànsit elevat

Infraestructura	element afectat	connexió afectada	Tipus de pas	Valoració del pas
Ferrocarril de Barcelona a Terrassa	Espai forestal	Eix connexió interna entre connectors (Les Fonts- serra de Galliners)	-	Permeabilitat inexistent
Autopista C-16	Espai agro-forestal	Connexió interna entre connectors interserralades	-	Permeabilitat inexistent
Carretera Martorell	Espai forestal	Eix connexió interna entre connectors (Can Palet- Les Martines)	A nivell	Permeabilitat molt reduïda per trànsit elevat
Carretera de Rellinars	Espai forestal		A nivell	En general bona permeabilitat ja que és una via estreta i de poc trànsit

Taula 5 : Llista de les infraestructures viàries i valoració dels passos de fauna existents

Figures 24 i 25: Torrent la Grípià al pas per sota l'autopista C-58 i sota la vía del tren de RENFE

Altres activitats

En el sòl no urbanitzable es troben altres activitats que no poden desenvolupar-se dins la ciutat ja que depenen directament dels diferents elements que conformen els entorns naturals; els boscos, els camps, els torrents i rieres, les masies i els camins. És el cas de les hípiques, els equipaments esportius a l'aire lliure, els equipaments ambientals i la restauració lligada a les masies i construccions existents. A l'entorn de Terrassa, actualment hi ha 22 activitats d'aquesta mena: 6 hípiques, 4 equipaments esportius a l'aire lliure, 3 equipaments ambientals i 9 restaurants en masies tradicionals o d'altres edificacions existents.

Figura 26: Centre d'Informació ambiental Bonvilar

Així doncs, l'ús principal correspon a la restauració que en molts casos utilitza l'edifici d'una masia existent: can Sues, ca n'Amat de les Farines, can Bonvilar, ca n'Amat de la Muntanya i l'Obac. De tots els restaurants existents només un utilitza productes hortícoles de la pròpia finca. Dins de l'ús de restauració també s'incorporen els berenadors, actualment només hi ha un en funcionament en el sector de les Martines. Com equipaments ambientals trobem el centre d'informació ambiental de Can Bonvilar, el centre d'interpretació de la Casa Nova de l'Obac i els horts municipals de Mossèn Homs. Els equipaments esportius a l'aire lliure són

l'airsoft de la finca de can Font de Gaià, el club de coloms esportius que hi ha a Mossèn Homs, el camp de golf de Bonvilar i Torrebonica i una activitat d'aeromodelisme.

Tipus d'activitat	Total
Hípica	6
Equipament ambiental	3
Equipament esportiu a l'aire lliure	4
Restauració	9
TOTAL	22

Taula 6: Resum de les altres activitats relacionades amb l'entorn natural en sòl no urbanitzable del municipi de Terrassa.

Als espais lliures de Terrassa també hi ha altres activitats econòmiques desvinculades de l'entorn natural que hi ha implantades actualment al territori. Veure *plànol l'espai de les activitats* de la documentació gràfica del Pla. En general, són activitats que es poden ubicar en sòl urbà, excepte les extractives, però que per raons diverses (històriques, urbanístiques, econòmiques o d'altres) s'emplanten en sòl no urbanitzable.

Figura 27 : Activitats de caire industrial a la finca de can Missert

Els usos i activitats admesos o incompatibles en sòl no urbanitzable han variat al llarg dels anys, amb les diferents legislacions urbanístiques, i així mateix, també pot haver variat el règim

del sòl on es troben emplaçades les diferents activitats. En conseqüència, podem trobar activitats que avui no serien admeses però que varen ser legalment implantades en el seu moment. Es poden diferenciar diferents tipologies d'activitats desvinculades de l'entorn natural. Les activitats majoritàries són les industrials relacionades amb la construcció, l'emmagatzematge i l'aparcament de vehicles.

Figura 28: Activitats de caire urbà a la finca de can Barba.

L'àmbit d'aquestes activitats industrials o assimilables ocupen una superfície d'unes 16 hectàrees. D'aquestes encara resten sobre el territori 6 activitats de caire industrial que s'han implantat sense llicència i no es poden legalitzar segons la normativa actual.

D'altres activitats es troben lligades a les infraestructures viàries, com les benzineres i els trens de rentat, o properes a la seva matèria, com la planta de compostatge de can Font de Gaià que utilitza entre d'altres materials les restes forestals de les finques properes. Les activitats extractives són de tipologia industrial, però es troben lligades al terreny on s'emplanten. A Terrassa hi ha dues activitats extractives. En total l'ocupació d'aquestes dues activitats és de 168 hectàrees, destacant per la seva grandària la gravera emplaçada en la finca de Can Costa

de Montagut, entre can Palet de Vista Alegre i el límit amb els termes de terme amb Ullastrell i Viladecavalls.

D'altres activitats són els centres de jardineria que es dediquen a la venda de plantes i flors i els equipaments esportius que tenen instal·lacions tancades en pistes i edificacions.

Classificació de les activitats	Total
Industrial i assimilables	18
Estació de servei	3
Extractiu	2
Centre de jardineria	7
Equipament educatiu	3
Equipament esportiu	3
Equipament cultural	2
Equipament residencial	1
Altres equipaments	2
Hoteleria	1
Total	42

Taula 7: Resum de les altres activitats desvinculades de l'entorn natural en sòl no urbanitzable del municipi de Terrassa

Les urbanitzacions

Les urbanitzacions disperses que fruit de passats creixements urbanístics han anat apareixent als entorns naturals de Terrassa, configuren, com es veurà més endavant, el paisatge i condicionen en alguns casos la connectivitat entre espais naturals.

Aquestes urbanitzacions disperses pels entorns naturals són les Martines- Carbonelles i can Palet de Vista Alegre al sud-oest del terme, el pla del Bonaire, enmig de l'espai lliure entre Matadepera i Terrassa, Can Gonteres, al límit oest del municipi i Els Caus a la serra de l'Obac.

Figura 29: Vista aèria de can Palet de Vista Alegre

Un total de 241,73 hectàrees ocupat per urbanitzacions. Cadascuna d'aquestes ocupa la següent superfície:

Urbanitzacions	Hectàrees (Ha)
Les Martines-Carbonelles	57,86
Vista Alegre	17,51
Can Palet de Vista Alegre	75,45
Can Gonteres	23,96
Pla del Bonaire	24,34
Els Caus	42,61

Taula 8: Superfície que ocupen les diferents urbanitzacions

Figura 30 :Vista aèria de can Gonteres

Aquestes urbanitzacions estan sovint envoltades, i a cop creuades, per peces de verd urbà, qualificats com P3 al planejament vigent del 2003. Aquests espais són de caire forestal i en molts casos formen part de les franges de protecció contra incendis de les pròpies urbanitzacions. Sense oblidar la necessitat de fer treballs forestals en aquestes franges, aquestes peces poden ser una oportunitat per fer penetrar els espais naturals en aquestes urbanitzacions, millorant la seva integració paisatgística alhora que actuen com a “stepping stones”, és a dir tessel·les de paisatge prou properes entre elles com per mantenir els fluxos de fauna a través de tot el conjunt urbanitzat.

Contacte ciutat-entorn

La franja de contacte entre la ciutat i l'entorn fa de nexa d'unió entre la urbanització i la ruralitat. És façana i mirall alhora. La qualitat en la seva resolució formal i el grau de permeabilitat assenyalen els valors que li atorga la ciutadania. Els tres elements que caracteritzen aquesta franja de contacte són els àmbits dels plans urbanístics pendents de desenvolupar, els indrets degradats i la permeabilitat entesa com el grau d'accessibilitat per a les persones des de la ciutat cap a l'entorn natural.

Plans urbanístics pendents de desenvolupar

Parts de la franja de contacte entre la ciutat i l'entorn corresponen a àmbits urbanístics no desenvolupats, però que disposen d'una figura de planejament aprovat. La gestió d'aquests espais fins el seu desenvolupament urbanístic és fonamental per garantir que no es produeixi la seva degradació provocada per abocaments de residus, ocupacions il·legals, etc. Actualment alguns d'aquests espais es troben conreats mitjançant contractes o acords temporals amb pagesos tal i com s'ha explicat a l'apartat d'espais agrícoles. Tanmateix, altres es troben a mig urbanitzar i representen un espai inhòspit, sense cap ús específic i molt degradat paisatgísticament. Veure el *plànol règim del sòl aprovat al POUM* de la documentació gràfica del Pla. Aquests espais pendents de desenvolupament urbanístic són concretament:

1. **Els Bellots:** en aquest espai de més de 95 hectàrees situat al sud del municipi i on és té previst que es desenvolupi un polígon industrial. Actualment aquest espai es troba conreat.
2. **Can Guitard-Palau Sud:** sector de 34,4 hectàrees on es preveu un futur polígon industrial. Dins d'aquest sector es troba la riera de Palau, que passa canalitzada i un sector molt important d'horta no ordenada en els seus marges. El paisatge d'aquest sector es veu perjudicat per les condicions de l'horta i la presència d'abocaments de residus, tot i que encara es conserven algunes peces de conreu agrícola de secà ben gestionat.
3. **Can Guitard-Palau Nord:** on es té previst un nou sector de desenvolupament d'activitat terciària de 18,3 hectàrees, es troba en condicions semblants. Darrerament s'han executat algunes mesures de millora, com la retirada d'habitatges auto-construïts i la recuperació d'algunes peces de conreu.
4. **Can Montllor:** àmbit de desenvolupament residencial de 10,23 hectàrees. Com el cas dels Bellots, es troba conreat.
5. **Can Colomer:** la urbanització d'aquest sector de gairebé 50 hectàrees residencial resta actualment aturada. Tanmateix s'han urbanitzat gran part dels carrers. És una zona on apareixen habitualment abocaments i resta encara ocupada per restes de material d'obra.
6. **Les Aymerigues:** aquest sector de 39,48 hectàrees, també previst com a residencial, es troba actualment ocupat per terrenys erms, conreus arboris abandonats i horta no ordenada
7. **Can Marcet:** aquest sector de 46,70 hectàrees situat entre el barri de can Boada i l'espai lliure de can Cardús, es troba erm, ocupat parcialment per una activitat d'aeromodelisme.
8. **Franja Nord:** correspon a un Pla de Millora de gairebé 27 hectàrees que preveu la instal·lació de d'un sector industrial. Actualment els espais lliures es troben conreats

Espais a millorar

Els espais degradats en aquesta franja immediata de contacte entre ciutat i entorn són els següents:

1. Can Colomer: amb la urbanització inacabada
2. B-40: les calçades laterals que donen sortida al tram de l'autovia orbital B-40 que circula per sobre dels barris perimetrals de Can Roca i Pla del Bon Aire, es troben sense urbanització acabada i dificulten la permeabilitat com s'esmentarà en el punt següent
3. Sector industrial de Can Petit: vials fronterers amb el sòl no urbanitzable que es devenen punts habituals d'abocament de residus i espais marginals.
4. Can Montllor: entorn immediat de la masia que no s'ha recuperat per al cultiu, i la mateixa edificació sense ús específic
5. Camp del cementiri- N-150: sector ocupat amb horta no ordenada i espais erms on hi ha activitats marginals i abandó de residus
6. Marges de l'autopista C-16 a la Cogullada: espais annexos a la via sense urbanitzar o amb activitats marginals; punts habituals d'abandó de residus
7. Roc Blanc- Can Pepet: tocant a la via del tren, amb horta no ordenada i construccions en desús
8. Aymerigues-Can Marcet: sectors amb plans urbanístics no desenvolupats com s'ha esmentat en el punt anterior

Permeabilitat

S'entén com a permeabilitat el grau d'accessibilitat per a les persones des de la ciutat cap a l'entorn. L'efecte barrera en la permeabilitat es produeix especialment per infraestructures viàries impermeables o de difícil creuament, com les autopistes C-16 i B-40 que en el cas de Terrassa encerclen en gran part la ciutat. Aquestes infraestructures dificulten i a cop impossibiliten el pas de la ciutat cap als espais lliures. També estrenyen el pas dels torrents i rieres que penetren a la ciutat, trencant la franja vegetal que els ressegueix i impeding que aquesta contacti amb els espais vers urbans que es troben a la perifèria de la ciutat. Les infraestructures viàries i d'altres elements que produeixen l'efecte barrera en la permeabilitat urbana són les que a continuació es relacionen:

Sector Nord

Infraestructura	Element afectat	Tipus de pas	Valoració del pas
B-40	Ctra. de Rellinars	inferior	Pas no segregat per a vianants
	Torrent Mitger	inferior	Pas entubat de 90 m de llargada,
	Camí de ca n'Amat	Inferior	Pas suficient, apte per a vehicles i vianants
	Camí de Can Bogunyà	elevat	Pas suficient, apte per a vehicles i vianants
	Riera de Palau	Sota viaducte	Pas suficient de 130 m d'amplada
Laterals B -40	Camí de Can Carbonell	A nivell	Creuament segur per als vianants
	Ctra. de Matadepera	A nivell	Pas no segregat per a vianants
	Camí de Terrassa a Matadepera	A nivell	Creuament segur per als vianants
	Riera de les Arenes	Canalització artificial	Canal amb talussos formigonats de 60 m d'amplada
Camí de can Gonteres	Camí vell de Terrassa a Vacarisses	Comparteix traçat	Tot i que és considerat camí, el trànsit elevat d'aquest fa que sigui considerat com una barrera en aquest punt

Sector Est

Infraestructura	Element afectat	Tipus de pas	Valoració del pas
N-150 (KM 15-KM 16)	Camí dels Monjos	superior	Pas suficient, apte per a vehicles i segregat per als vianants
C-58 (KM 17-KM 18)	Camí dels Monjos	inferior	Pas soterrat, fosc i compartit amb vehicles, de 80 m de llargada

Sector Sud

Infraestructura	Element afectat	Tipus de pas	Valoració del pas
Carretera de Rubí	Camí de Terrassa a Rubí	A nivell	Creuament perillós de la carretera al punt on el camí enllaça amb el parc de Vallparadís

Sector Oest

Infraestructura	Element afectat	Tipus de pas	Valoració del pas
C-16	Camí de les Fonts a Les Martines (GR6 i camí de Sant Jaume)	elevat	Pas suficient, apte per a vehicles i vianants
	Camí de Sant Muç	inferior	Pas apte per a vehicles però sense mesures de seguretat per als vianants
	Torrent de les Martines		Pas entubat de 80 m de llargada,
	Torrent de les Carbonelles		Pas entubat de 250 m de llargada, coincideix amb el nus de diferents vials (C-16, C-58, C-243 c)
	Ctra. de Martorell	elevat	Pas no segregat per a vianants
	Camí d'Ullastrell	inferior	Pas apte per a vehicles però sense mesures de seguretat per als vianants
	Camí de Can Poal	inferior	Pas apte per a vehicles però sense mesures de seguretat per als vianants
	Camí ral de Terrassa a Martorell	inferior	Pas apte per a vehicles però sense mesures de seguretat per als vianants

Els àmbits de la ciutat que tenen millor permeabilitat són els barris que donen al torrent de la Grípià, des de can Montllor a Torre-sana. En aquesta façana Est de la ciutat, hi ha diferents camins de sortida que donen accés directe a l'entorn sense entrebancs, com el camí de Terrassa a Castellar i el camí ral de Terrassa a Sabadell.

Per altra banda, el sector nord-oest que dona a l'àmbit de can Cardús de les Orioles també gaudeix de permeabilitat bona, no obstant tractar-se d'un contacte que hores d'ara es produeix en terrenys pendents d'urbanitzar que es troben desendregats i sense ús específic. En aquest cas, l'accés de sortida principal és el camí vell Terrassa a Rellinars.

3.1.2 Interès natural

Els hàbitats

Els hàbitats representen una comunitat vegetal definida com un grup de plantes reunides en un mateix indret per exigències ecològiques anàlogues o complementàries, i que està organitzada de manera precisa en l'espai i en el temps.

A partir de la cartografia dels Hàbitats de Catalunya a escala 1:50.000 que recull les unitats de la classificació dels hàbitats en l'àmbit europeu del "CORINE Biotopes Manual- Habitats of the European Community" presents a Catalunya s'ha elaborat el plànol *d'hàbitats*, de l'any 2008 de la documentació gràfica del Pla.

El principals hàbitats presents al terme de Terrassa es detallen en el següent llistat:

BOSCOS I ARBREDES
42aa: Pinedes de pi blanc amb sotabosc de màquies o garrigues
42ab: Pinedes de pi blanc amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades mediterrànies
42ac: Pinedes de pi blanc , amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa
42ad: Pinedes de pi blanc sense sotabosc llenyós
42t: Pinedes de pinassa dels Prepirineus i del territori ausosegàrric
45c: Alzinars (boscors o màquies de <i>Quercus ilex</i>) de terra baixa
45d: Boscors mixts d'alzina i roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. x cerrioides</i> , <i>Q. pubescens</i>), de terra baixa i de l'estatge submontà
45e: Alzinars (boscors o màquies de <i>Quercus ilex</i>) muntanyencs

MATOLLARS I PRATS
31y: Bardisses amb roldor , esbarzer ,de terra baixa (i de l'estatge montà)
32ac: Ginestars de ginesta vera , de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)
32ae: Bosquines de pi blanc procedents de colonització
32c: Màquies amb barreja d'alzina i roures , de les terres mediterrànies
32n: Matollars (estepars i brolles) silicícoles de terra baixa
32u: Brolles de romaní -i timonedes-, amb foixarda , bufalaga ,... calcícoles de terra baixa
34g: Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> ,... xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

Els espais forestals de Terrassa ocupen més de 3.000 hectàrees, fonamentalment són boscors on predominen les pinedes de pi blanc amb sotabosc de brolles o màquies i on determinats indrets més humits reapareix la vegetació ciclàmica de l'alzinar. Les rouredes rarament apareixen soles i només ho fan acompanyades d'alzinar i d'una manera molt puntual. Aquesta considerable massa forestal està dividida en grans àrees forestals al nord del terme, i en mosaics formats per clapes de bosc envoltades per conreus i àrees urbanes.

Els forests públics, propietat de la Diputació de Barcelona i de l'Ajuntament de Terrassa i que sumen 455 hectàrees en total, són elements d'interès natural remarcable i les actuacions que es duguin a terme hauran d'anar encaminades a aconseguir uns boscors ben gestionats que permetin compatibilitzar l'ús públic i la conservació de la biodiversitat.

Pel que als arbres típics de ribera, aquests representen una petita part dels boscos de Terrassa. Apareixen on la presència d'aigua és més o menys continua, les condicions d'ombra les adequades i on no s'ha produït perturbacions d'origen antròpic.

BOSCOS DE RIBERA
44c: Gatelledes (boscos o bosquines de <i>Salix atrocinerea</i>), del territori catalanídic septentrional
44h: Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de les contrades marítimes
44k: Omedes de terra baixa

S'han detectat també uns petits retalls d'altres tipus de boscos de ribera, concretament de sargar (clau 44b) i de verneda (clau 44f) que per la seva singularitat es consideren espais d'especial interès per la biodiversitat.

Pel que fa a la valoració dels hàbitats, a la zona nord de Terrassa és on es troben els hàbitats amb més valor botànic, sobretot per la presència de cingles i penyals calcaris, codines, llistonars, alzinars, pinedes mixtes amb pinassa, bruguerars i savinoses. No obstant, cal destacar l'elevat valor d'alguns trams de cursos fluvials (torrent de la Betzuca, torrent de Ribatallada, torrent dels Àlbers) gràcies a la presència de gatelledes i alberedes.

Pel que fa als conreus, ja s'ha fet esment que pertanyen bàsicament a la categoria d'herbacis extensius de secà:

CONREUS
82c: Conreus herbacis extensius de secà
83a: Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (<i>Olea europaea</i>), d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>), de garrofers (<i>Ceratonia siliqua</i>).

Els hàbitats d'interès comunitari establerts en l'annex I de la Directiva 97/62/CE, de 27 d'octubre de 1997, que va adaptar al progrés científic i tècnic la Directiva 92/43/CEE, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres són com aquells que, d'entre els hàbitats naturals, compleixin alguna d'aquestes característiques:

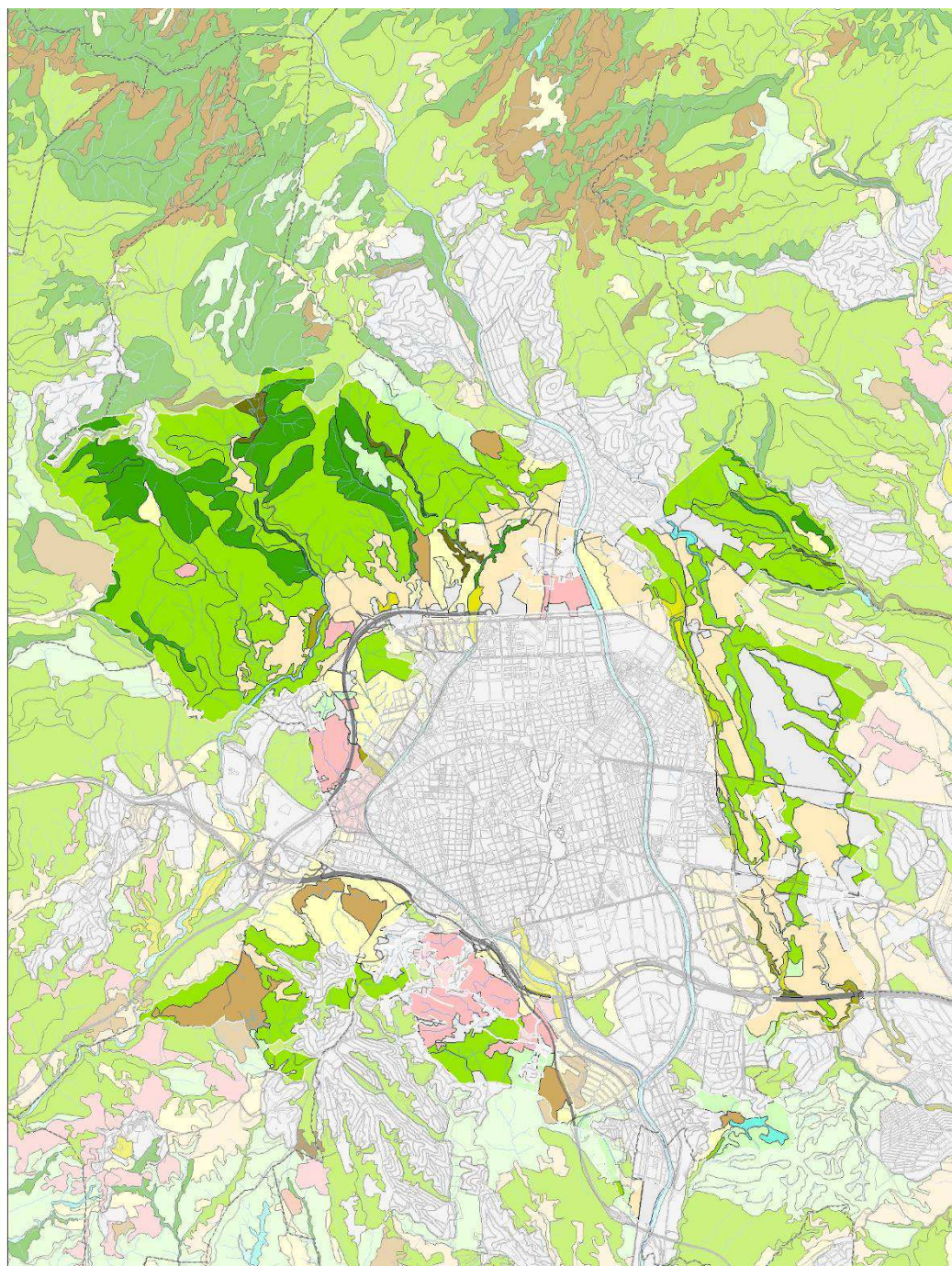
- Estan amenaçats de desaparició en la seva àrea de distribució natural en la Unió Europea.
- Tenen una àrea de distribució reduïda a causa de la seva regressió o a causa de tenir una àrea reduïda per pròpia naturalesa.
- Són exemples representatius d'una o diverses de les sis regions biogeogràfiques en què es troba la Unió Europea, és a dir l'alpina, l'atlàntica, la boreal, la continental, la macaronèsica i la mediterrània.

Segons la cartografia CORINE, els hàbitats d'interès comunitari, HIC en endavant, que tenen alguna representació a Terrassa són:

codi	HÀBITAT D'INTERÈS COMUNITARI
5210	Màquies i garrigues amb <i>Juniperus spp.</i> arborescent, no dunars
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola
9340	Alzinars i carrascars
9530*	Pinedes de pinassa
92A0	Alberedes, salzedes i altres espais de ribera
9540	Pinedes mediterrànies, naturals o antigues, de pi blanc i de pi Pinyer

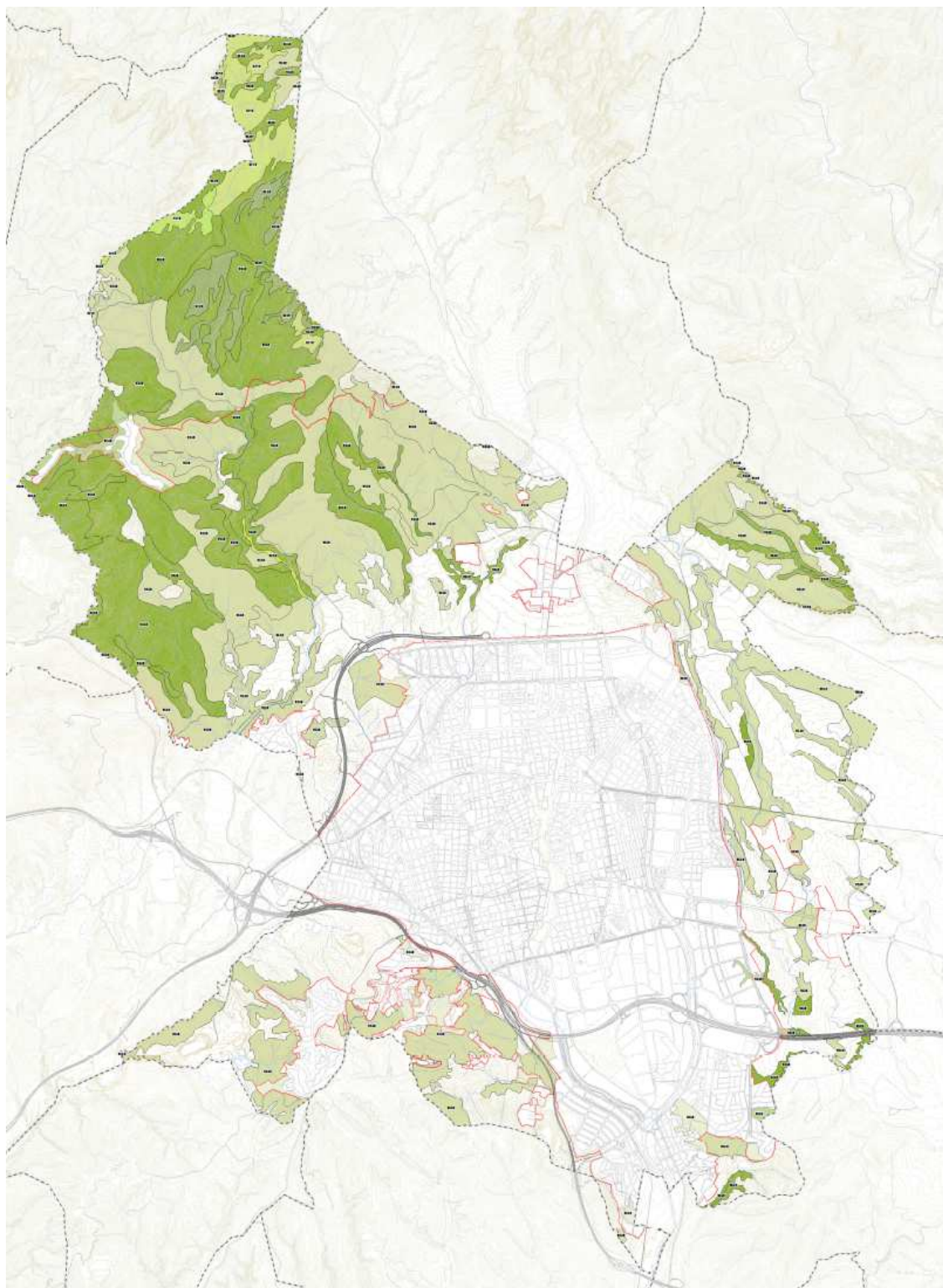
La Directiva defineix els prats mediterranis rics en plantes anuals (6220) i les pinedes de pinassa (9530) com HIC prioritari ja que estan amenaçats de desaparició en el territori de la Unió Europea. Tanmateix, aquests es troben dins l'àmbit del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, fora de l'àmbit del Pla de l'Anella Verda.

En general els hàbitats ben conservats i no fragmentats són capaços d'acollir una major biodiversitat. La fragmentació en petites peces de terreny per l'efecte de les infraestructures o urbanitzacions disperses provoca una menor capacitat per acollir determinades espècies de flora i fauna.

Alzinars, carrascars o suredes	Conreus herbacis de secà	Pedres, explotació d'àrids o runam
Bosc i bosques de ribera o de llocs molt humits	Conreus llenyosos de regadiu	Pinedes
Bosc mixts d'altres planifolis i coníferes	Conreus llenyosos de secà	Plantacions d'arbres
Bosc mixts de planifolis	Matollars de muntanya o ambients frescs de terra baixa	Prats i herbassars
Conreus herbacis de regadiu	Matollars mediterranis o submediterranis	Roquissars
Rouredes		
Vinyes		
Àrees naturals amb vegetació escassa		
Àrees urbanes o urbanitzades		

Figura 31: Plànol de la cartografia d'Hàbitats

5210 Màquies i garrigues amb <i>Juniperus</i> spp. arborescent, no dunars. De caràcter no prioritari	9340 Alzinars i carrascars. De caràcter no prioritari
6220 Prats mediterranis rics en anuals, basòfils. De caràcter prioritari	92A0 Alberedes, salzedes i altres espais de ribera. De caràcter no prioritari
8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola. De caràcter no prioritari	9540 Pinedes mediterrànies, naturals o antigues, de pi blanc i de pi Pinyer. De caràcter no prioritari

Figura 32: Plànol de la cartografia d'Hàbitats d'interès comunitari

Biodiversitat

Flora

Els espais forestals de Terrassa ocupen més de 3000 hectàrees, són boscos com ja s'ha dit on predominen les pinedes i on determinats indrets més humits reapareix la vegetació ciclàmica de l'alzinar i també algunes rouredes. Aquesta considerable massa forestal està dividida en grans àrees forestals al nord del terme, i en mosaics formats per clapes de bosc envoltades per conreus i àrees urbanes.

Els boscos de Terrassa juguen un paper fonamental en el manteniment de la biodiversitat local; plantes de sotabosc, fauna de les àrees forestals com els ocells, petits mamífers, etc..., són estructuradors del paisatge Vallès i són a fornidors de serveis ambientals i àrees de lleure per la població. La fragmentació dels espais forestals, fora de l'àmbit del parc Natural i la seva zona d'ampliació, es produeix bàsicament per infraestructures que creuen, i urbanitzacions disperses. En aquest sentit, la major part de les espècies presents als boscos de Terrassa són relativament resistents a la fragmentació i a les perturbacions antròpiques.

La majoria de les perturbacions que es produeix als boscos de Terrassa, com la introducció de espècies al·lòctones, la destrucció del sotabosc per trepig, la presència d'abocaments, etc es produeix a través dels marges del bosc. Per tant, les masses de bosc contínues i menys fragmentades que existeixen tenen una major qualitat com a hàbitat de determinades espècies més sensibles.

La vegetació de ribera acull una gran diversitat de flora i fauna, actuant com a refugi d'animals, corredor biològic o connector ecològic, filtre de contaminants que van a parar a l'aigua i millora en la recàrrega d'aqüífers i efecte esmorteïdor de l'efecte de riudes. L'hàbitat de vegetació de ribera però no supera el 5% en el municipi de Terrassa. Tot i que la circulació d'aigua pels torrents i rieres està lligada fortament al règim estacional i rarament es produeix una circulació continua d'aigua, les pressions existents als seus marges, com construccions, conreu d'horta en la seva zona inundable, abocaments puntuals d'aigües no tractades, etc també han determinat la presència o no de vegetació, a més d'introduir espècies al·lòctones com la canya (*Arundo donax*) o el bambú.

Només queden a Terrassa alguns trams de torrents i rieres on la vegetació de ribera està ben conservada i tingui una entitat important; alguns trams de la riera de Gaià, la capçalera del torrent cançoner i el torrent de la font del Pigot en la zona del Parc Agroforestal, els torrents del Salt i el torrent Fondo al sud oest del terme, alguns trams dels torrents de la Grípià i la Betzuca i uns pocs metres del torrent dels Àlbers al límit de terme amb Sant Quirze del Vallès. Els torrents de Ribatallada i Botelles amb circulació d'aigua més permanent, condicions d'insolació i menys pertorbats són dos exemples de vegetació de ribera en bon estat.

Per últim, cal destacar la presència d'alguns arbres aïllats que pel seu interès natural, ja sigui per les dimensions, edat o raresa florística, són considerats arbres singulars o d'interès local. Un total de 27 arbres entre els quals cal destacar; l'alzina de can Poal, el roure del camp del Roure, el roure de can Colomer i el pi pinyer del torrent de la Betzuca.

Pel que fa a la flora associada als conreus són especialment importants els seus marges que proveeixen hàbitat per un gran nombre d'espècies vegetals i es consideren un element clau pel manteniment de la biodiversitat en els agrosistemes

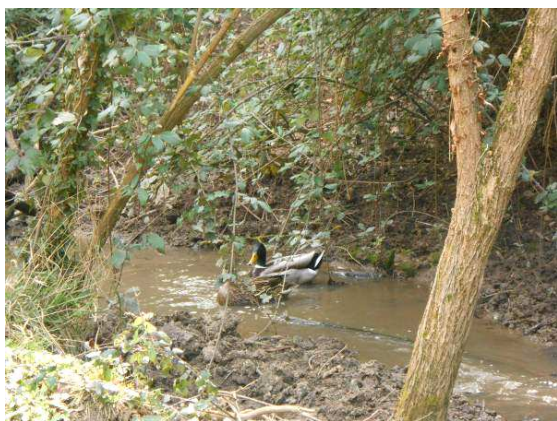
Figura 33: Marges de conreu a la finca dels Bellots

L'hàbitat més freqüent són els fenassars (prat dominat per *Brachypodium phoenicoides*), les comunitats de vegetació ruderal i les bardisses dominades per esbarzers i l'aranyoner. També cal destacar els boscos intersticials entre els camps de conreu, presents fonamentalment en les planes agrícoles de les finques de ca n'Arnella, Torrebónica, can Coniller, Can Badiella i can Barba que són especialment importants ja que actuen com a refugi de petits mamífers i ocells.

Fauna

Per les característiques diferenciades dels hàbitats que acullen, cal separar la fauna segons la zona de Terrassa a la que es referim. Així, a les zones més antropitzades la fauna serà més escassa.

“La fauna de la plana vallesana està molt condicionada per la forta acció antròpica, tant en la part més urbanitzada com en la zona de camps, de manera que no hi ha pràcticament restes de poblacions faunístiques originals i pràcticament totes les espècies són oportunistes i totalment acostumades a la presència humana. Només als claps forestals es poden trobar determinades espècies, sobretot aus, que responen a condicions similars a les naturals”. (Catàleg del Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona, 2014).

Tot i l'afirmació anterior, cal destacar el valor dels espais agrícoles pel que fa a la presència de determinats ocells típics d'espais oberts. El llistat d'ocells que potencialment es poden trobar a Terrassa els trobem als estudis realitzats a partir de l'Atles d'ocells de Catalunya a l'hivern i Atles d'ocells nidificants a Catalunya. Tanmateix, a continuació es mostren les dades corresponents als diferents punts de mostreig dels projectes de seguiment d'ocells que l'Institut Català d'Ornitologia té a Terrassa, SYLVIA i SOCC.

Figura 34: Fauna en el torrent de can Sales

Pel que fa a les dades obtingudes en el programa SOCC, diferenciem dos recorreguts. L'itinerari Terrassa est; de la masia de Can Sues, passant pel costat de l'hospital de Terrassa, l'estació de Torrebónica i finalitzant a les casetes de l'Estació. I l'itinerari Terrassa nord que comença al parc de Vallparadís, travessa la ciutat per Sant Pere i finalitza en els camps de ca n'Amat.

En el primer dels recorreguts, dins un ambient bàsicament agrícola, destaquen les espècies típiques d'espais oberts com el pit roig, el rossinyol, la mallerenga, el gafarró i el pinsà, i altres més típics d'ambients més antropitzats com els coloms, els tudons, les garses i el pardal. Al recorregut més urbà destaquen els coloms, el falciot negre, l'estornell, el pardal i el pinsà.

Algunes de les espècies que probablement es troben a Terrassa tenen la categoria de quasi amenaçada segons l'Organització Internacional per la Conservació de la Natura (IUCN) com el Pardal xarrec, el xot, la cuereta torrentera, l'estornell vulgar o vulnerables com la tórtora.

Tant el recorregut SOCC com el projecte SYLVIA, els punts de mostreig situats a la serra Llarga, en un entorn forestal, mostren com espècies destacades en quant a número d'escoltes o captures el cargolet, el pit-roig, rossinyol, la merla negra, el tallarol, el bruel, la mallerenga carbonera, la Mallerenga cuallarga o la Mallerenga emplomallada.

Pel que fa als mamífers, també cal diferenciar entre la zona de la plana agrícola i la zona més muntanyosa. Als camps destaquen els conills, els esquirols i els ratolins, mentre que als

sectors forestals es troben espècies més grans de mamífers com ara els senglars que arriben a ser un greu problema degut als danys als conreus que provoquen, i les guineus.

La fauna de la zona forestal de la serra de l'Obac, és més rica i variada, especialment a la zona del Parc Natural. També abunden els senglars, conills, esquirols, guineus i gats mesquers.

La llista d'aquelles espècies de mamífers que potencialment poden trobar-se a l'entorn de Terrassa, per les condicions geogràfiques, orogràfiques, climàtiques, de vegetació, etc que hi convergeixen també inclouen la fagina, el toixó, el ratpenat comú o la mostela. Entre les espècies catalogades com vulnerables destaca el conill de bosc. A la zona situada en entorns més boscosos i menys freqüentats, al Parc Natural de Sant Llorenç s'han vist recentment cabirols.

L'estudi realitzat per l'empresa MINUARTIA, i incorporat en la base de dades SITXELL, dona valors de conservació dels mamífers prou significatius, especialment a la zona de la serra de l'Obac i a part de la plana del Vallès situada entre Terrassa i Sabadell.

Pel que fa als rèptils, algunes espècies que potencialment es poden trobar als entorns de Terrassa són: el vidriol, la serp verda, la serp blanca, la serp de collaret, la sargantana ibèrica, l'escurçó pirinenc o el llargardaix comú.

Zones d'especial interès per la biodiversitat

Existeixen determinats indrets dins l'àmbit de l'Anella Verda de Terrassa que per les seves característiques singulars a nivell local tenen una màxima importància en el manteniment de la biodiversitat, sigui per la seva singularitat florística, per la fauna que hi ha associada o per la seva importància com a element connector, són els anomenats "*hot spots*". Veure *plànol àmbits d'especial interès connector* de la documentació gràfica del Pla.

Trams de torrents amb vegetació de ribera

Sarga a la Plana Freda de Can Guitard, torrent dels Caus (serra de l'Obac): 11.368 m²

Formació arbustiva de torrent de còdols situada al tram superior de la riera de Gaià (torrent dels Caus) al seu pas per la Plana Freda de Can Guitard. Aquest tram de torrent presenta un singular reducte de bosquet de galeria de sargues (*Salix eleagnos*) acompanyat d'arç blanc i pollancre. La importància d'aquest tram és que constitueix un reducte de vegetació de ribera entre un espai forestal on hi domina un bosc mixt de pi i alzina. L'espai és utilitzat com a sender habitual per bicicletes.

Alberedes de Can Llobateres (torrents de la Betzuca i de la Grípià): 28.716 m²

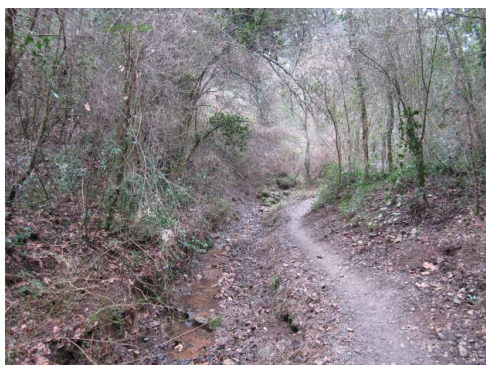
Situades a l'extrem sud-est del terme municipal, als trams finals del torrent de la Betzuca i de la Grípià, fan de divisòria amb el terme de Sant Quirze del Vallès. Aquests boscos d'àlbers, estan alternat amb grupets de pollancre, plàtans d'ombra, alzines i pins aïllats. A les clarianes abunden les lianes i la bardissa. Com a sotabosc trobem roser silvestre, arç blanc entre d'altres i heura cobrint el terra. Els arbres morts i troncs caiguts incrementen la diversitat de nínxols de l'espai. Aquest espai es pot observar des de el camí que va de la masia de can Sabater del Torrent a la urbanització de Sant Quirze del Vallès can Ponsic.

Verneda de Can Sabater (torrent de la Grípia): 12.748 m²

Al tram sud del torrent de la Grípia abans que aquest passi per sota de l'autopista C-58 es troba aquest espai d'arbres i vegetació de ribera singular. Els verns són arbres escassos dins el municipi així com la resta de vegetació que trobem associada; càrex pèndul, cua de cavall, créixens, esbarzers i lianes. Aquests ambients són la base ideal per a multitud d'insectes i ocells (oriols, picots, rossinyols...). En aquest sector la circulació més o menys permanent d'aigua pel torrent de la Grípia fa possible l'existència d'aquesta vegetació. L'entorn proper a aquest espai es troba ocupat per horta no ordenada que realitza captacions d'aigua del torrent.

Confluència dels torrents de Ribatallada i de Botelles: 10.862 m²

Entre els municipis de Terrassa i Castellar del Vallès i Sabadell discorre un tram del torrent de Ribatallada pel qual discorre aigua de manera més o menys continua. Aquest torrent i el seu afluent, Botelles, fent del límit amb Sabadell, conserven una franja de vegetació de ribera ben estructurada; on destaca els pollancre i els plataners com a arbres principals i el sotabosc típic d'aquestes formacions.

Torrent dels Àlbers: 25.821 m²

Entre els elements significatius, des del punt de vista natural, de la serra de Galliners és troba l'anomenat torrent dels Àlbers o de can Corbera. Aquest torrent que neix en el sector terrassenc de la serra de Galliners, conserva una vegetació de ribera i una fauna característica. Es poden trobar àlbers, pollancre, oms, avellaners, gatells, roures i plàtans. A més, aquest indret és un bon punt de nidificació de diverses espècies d'ocells, com per exemple l'oriol, el colltort, el picot verd, el tudó o el rossinyol. També existeixen referències de l'existència de caus de toixó en la part baixa d'aquest torrent.

Les rouredes

Roureda de can Coniller (torrent de la Betzuca): 19.637 m²

Situada al sud-est del terme municipal de Terrassa, al límit amb Sabadell, al costat nord de la C-58. Aquesta petita roureda, d'uns 30 arbres, ocupa la fondalada del torrent de la Betzuca, entre Can Coniller i Can Sabater del Torrent. Els boscos de roures són formacions molt singulars al terme, on normalment els roures es troben isolats i barrejats al mig dels alzinars.

La font Freda de Can Missert (torrent del Salt: 11.851 m²

El torrent del Salt a la finca de can Missert i amb el límit de terme amb Viladecavalls manté una vegetació de ribera amb alguns exemplars. Entre el torrent i els camps de conreu de la finca hi ha la font freda de can Missert. Allà es conserven alguns exemplars de roures, que pel port i per format un petit bosquet mantenen certa peculiaritat.

Roureda entre Can Badiella i torrent de la Grípia; 65.640 m²

A la finca dels Bellots, entre la masia de can Badiella i el torrent de la Grípia es troba una roureda de roure martinenc (*Quercus pubescens*) amb elevada presència de l'espècie roure cerrioides (*Quercus cerrioides*) d'unes 3 Hectàrees de superfície.

Aquest és un dels pocs boscos del terme amb clara predominança del roure.

A tocar d'aquesta roureda es troba una zona d'horta no ordenada a la ribera del torrent de la Grípia.

Altres espais

Estany de Can Costa de Montagut (torrent de la Font del Ferro); 50.516 m²

L'activitat d'extracció de sorres i graves que funciona a la finca de can Costa de Montagut ha provocat l'aparició d'un estany artificial que al llarg dels anys s'ha anat naturalitzant fins acollir vegetació de ribera considerable. Aquest espai representa un refugi per alguns ocells, com l'ànec de coll verd.

La singularitat d'aquesta massa d'aigua en aquest indret i el fet de mantenir una vegetació i fauna peculiar fan de l'estany de can Costa de Montagut un punt important de conservació de la biodiversitat.

Valors ambientals intrínsecs dels espais naturals

Els espais lliures, amb els boscos i matollars, els hàbitats de ribera i els conreus, aporten uns beneficis al medi i a les persones només pel fet de la seva existència. Aquest valors intrínsecs dels espais naturals són: la contribució a la biodiversitat, la regulació del cicle de l'aigua, la recàrrega d'aigua de l'aqüífer, la depuració d'aigües superficials, la fixació de CO₂, la interceptació de partícules atmosfèriques i la protecció contra l'erosió.

Contribució a la biodiversitat

La vegetació natural representa un valor intrínsec com a reservori de biodiversitat. La importància d'aquest valor es relaciona amb la singularitat i l'estructura dels diferents hàbitats naturals i també tenint en compte la biodiversitat de la fauna que poden acollir. Especialment també es té en compte la funcionalitat connectora que ofereixen els hàbitats de ribera associats als torrents i les rieres.

És reconegut a nivell científic que els valors més elevats de contribució a la biodiversitat corresponen als boscos planifolis com les rouredes i els alzinars, també aquells hàbitats singulars que acullen espècies d'interès de la flora, i els que són estratègics ja que acullen espècies d'interès de la fauna com són els boscos de ribera.

A mesura que decreix el grau de maduresa o de complexitat dels boscos també ho fa el valor de contribució a la biodiversitat. Aquest és inferior en el cas de les pinedes i matollars i, encara més, en el cas de cobriments herbacis, cultius abandonats i conreus en actiu.

En el cas de Terrassa els hàbitats que ofereixen més contribució a la biodiversitat són els alzinars, les rouredes i els boscos de ribera. En destaca especialment la superfície ocupada per alzinars madurs que arriba a les 465 hectàrees.

Regulació del cicle de l'aigua

Els boscos madurs i estructurats tenen més capacitat per retenir l'aigua de la pluja. Les arrels dels arbres fan més porós el sòl i per tant admet més humitat. El bosc fa de protector contra el vent i evita la dessecació de l'ambient. Així doncs, els hàbitats forestals ben constituïts regulem millor el cicle de l'aigua. A semblança de la contribució a la biodiversitat, els alzinars i les rouredes tenen més capacitat de regulació del cicle de l'aigua, seguits de les pinedes i els matollars, i al darrera les comunitats de cobertura herbàcia.

Recàrrega de l'aigua a l'aqüífer

Pel que fa al valor ambiental de recàrrega de l'aqüífer, la situació és la inversa. Els boscos permeten menys recàrrega perquè en consumeixen més aigua que els espais oberts com les àrees cultivades. Aquest fet encara es veu incrementat quan es llauen els camps i aleshores augmenta la capacitat d'infiltració de l'aigua de pluja al subsòl. Els herbassars i els erms són els espais amb més capacitat de recàrrega de l'aqüífer seguit dels cultius en actiu.

Depuració de les aigües superficials

La depuració de les aigües superficials la realitza bàsicament els boscos de ribera que retenen els sediments, capten nutrients (nitrogen i fòsfor) i també possibles contaminants.

Fixació de CO₂

Les formacions vegetals disposen de la capacitat de retenir el CO₂ i per tant fan disminuir l'efecte hivernacle. Les plantes absorbeixen el CO₂ i el fixen en els seus teixits. Els boscos ben desenvolupats tenen més capacitat per fixar el CO₂, és el cas doncs especialment dels alzinars madurs i de les pinedes denses. L'aprofitament dels recursos forestals i particularment l'extracció de biomassa (llenyes, estelles) produeix un increment de la taxa de fixació de CO₂ perquè fa augmentar el creixement de la massa forestal. Així doncs, els boscos gestionats, on

de forma planificada s'extreu biomassa, tenen més capacitat de ficar el CO₂ i actuen millor, en conseqüència, contra l'efecte hivernacle que produeix l'escalfament del planeta i, per tant, el canvi climàtic. A Terrassa hi ha onze finques forestals amb plans tècnics de gestió i millora forestal que apleguen un total de 2.800 hectàrees.

Estudis científics realitzats al respecte en Catalunya, mostren que les espècies arbòries forestals que tenen més capacitat de retenció de CO₂ són per aquest ordre: els arbres de ribera, l'alzina, el pi pinyer, el roure i el pi blanc. La mitjana de captació de CO₂ dels boscos catalans és de 4,93 TM de CO₂ a l'any. A Terrassa hi ha 3.300 hectàrees de superfície forestal el que dona una mitjana 16.269 TM de CO₂ absorbides anualment.

Intercepció de partícules atmosfèriques

Les emissions de partícules a l'atmosfera són produïdes per les activitats econòmiques i molt especialment pel trànsit de vehicles. El municipi de Terrassa ultrapassa sovint els límits assenyalats per la normativa en quan a les immissions de partícules PM10 que són especialment perniciosos per a la salut humana. Els boscos que tenen una cobertura de capçades dels arbres més densa, tenen alhora més capacitat per retenir les partícules atmosfèriques. En aquest sentit, tornen a destacar els alzinars madurs com la tipologia de bosc amb més capacitat per retenir les partícules contaminants.

Protecció contra l'erosió

La vegetació, en general, ofereix una protecció bona contra l'erosió del sòl produïda per les pluges intenses. Les masses arbòries més compactes, amb capçades denses i arrels molt desenvolupades ofereixen més capacitat en quan a la protecció contra l'erosió. Aquesta capacitat s'ordena també a partir dels alzinars, després les pinedes, els matollars i, finalment els espais de cobriment herbaci. La presència de sotabosc també millora la protecció contra l'erosió.

En quan als valors ambientals intrínsecs, relacionats amb la biodiversitat, l'aigua, l'aire i el sòl, que contenen els espais naturals, són els boscos de ribera i els alzinars (i rouredes) ben desenvolupats i en estadis de bosc madur els que contenen uns valors més elevats. Motiu pel qual cal actuar per fomentar no només la seva preservació sinó, en la mesura del possible, la seva expansió.

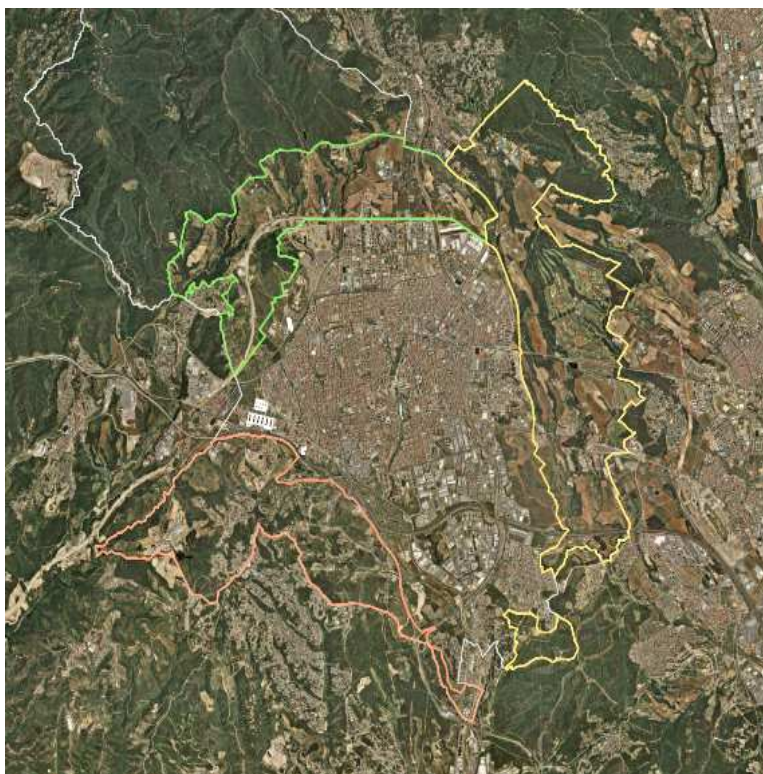
3.1.3 Connectors ecològics

La connectivitat ecològica és una propietat funcional de l'entorn que permet, facilita o assegura els moviments de desplaçament, de flux genètic, de distribució i de colonització dels elements ecològics. Garantir la connectivitat ecològica és assegurar la possibilitat que tenen les espècies de desplaçar-se, en sentit molt ampli, i que els permeti establir-se en altres territoris en poblacions estables o no.

Els espais lliures de Terrassa es relacionen entre si i amb la resta d'espais naturals de la Regió Metropolitana de Barcelona a través de les peces forestals, els espais agrícoles i a través de la xarxa de torrents i rieres que conformen els elements substancials dels connectors ecològics. Els espais lliures de Terrassa formen part de tres connectors: el connector nord-sud, el connector occidental i el connector est-oest que relliguen diferents zones naturals de la Depressió Prelitoral Catalana i de les serralades litorals (Prelitoral i Litoral).

El **connector nord-sud**, que passa per l'est de Terrassa i discorre longitudinalment de nord a sud, forma part de l'eix interserralada Sant Llorenç-Collserola i està format pels espais agroforestals existents entre els municipis de Terrassa i Sabadell.

El sector nord-est del terme es troba en la zona de contacte entre la serralada Prelitoral i la plana del Vallès, on les extenses masses forestals de la serralada donen lloc al paisatge agroforestal de gran vàlua ecològica i paisatgística. Aquest sector entre el nucli urbà de Terrassa i Matadepera, juga un paper important com a **connector est-oest**. Aquest connector forma part de l'eix de la Depressió Prelitoral que fa possible la connexió entre la Selva i el Penedès.

Per últim, el **connector occidental** que envolta Terrassa per l'oest, relliga i complementa l'eix de connexió interserralades anomenat Obac- Olorda i fa possible la unió entre els espais lliures del sud de Terrassa i la serra de Galliners.

Figura 35: Els connectors ecològics

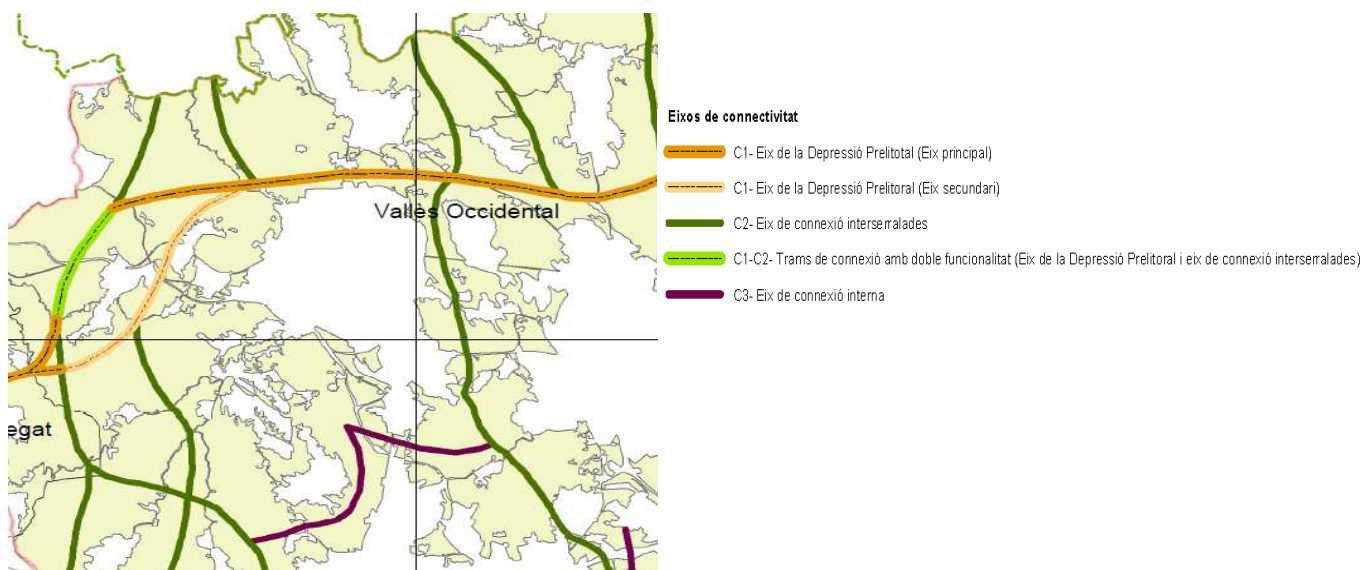

Figura 36 : Eixos de connectivitat de la zona de Terrassa. Font: Figura extreta del Pla d'acció per a la conservació de la biodiversitat i la connectivitat a la Plana del Vallès, ADENC

Alguns elements com les urbanitzacions disperses, les tanques no permeables o les infraestructures de transport poden actuar de barrera dificultant aquestes connexions. Les infraestructures viàries que es troben dins l'àmbit dels connectors són:

Eix de connexió	Infraestructura viària
Connector est-oest	BV1221 Carretera de Terrassa a Matadepera
	C-58 Terrassa Manresa
	Autovia B-40
Connector nord-sud	Carretera B-122 de Rellinars
	Carretera C-1415 de Castellar
	Línia de tren de RENFE
	Nacional 150 (entre Terrassa i Sabadell)
	Autopista C-58
Connector occidental	Línia de tren de RENFE
	Autopista C-16
	Carretera BV-1203 de Martorell
	Línia de ferrocarril de Barcelona a Terrassa
	Carretera BP-1503 de Rubí

Els estretalls i punts crítics des connectors

Es fa diferència entre els estretalls dels connectors, és a dir quan resten només peces d'espais lliures d'escassos metres entre espais urbanitzats, i els sectors crítics que es produeixen quan hi conflueixen tot un seguit de estretalls. Veure *plànol àmbits d'especial interès connector* de la documentació gràfica del Pla. Els punts crítics per la connectivitat dins el terme de Terrassa, amb els seus estretalls, s'han agrupat en aquests sis següents:

1. *Pla del Bonaire*

Aquest punt crític del connector est-oest es troba entre els espais urbanitzats de Matadepera i Terrassa, inclou els camps agrícoles del voltant de la carretera de Terrassa a Matadepera i arriba fins la finca de Mossèn Homs.

L'estretall més important en aquest sector es troba entre la urbanització del Pla del Bon Aire i l'autovia Orbital B-40, a l'alçada de la carretera BV-1221 de Terrassa a Matadepera, ja que la faixa lliure es redueix a només 300 metres d'amplada entre espais urbanitzats. Aquest estretall a més, conté alguns elements que actuen com a barreres com les tanques no permeables a la fauna. Així doncs aquest espai té una connectivitat quasi nul·la.

2. *Carretera de Castellar*

Aquest punt crític forma part del connector occidental i està format pels espais entre el límit de terme amb Matadepera i la finca de Mossèn Homs. És un punt crític que s'uneix a l'anterior agreujant l'efecte. Els elements barrera més importants d'aquest sector són l'horta no ordenada dels torrents del Sagrament i de les Monges i la carretera de Castellar. Les diferents construccions disperses, com la indústria de begudes que hi ha a la carretera de Castellar, els equipaments municipals i altres edificacions a Mossèn Homs, etc, estrenyen els espais lliures de connexió.

3. *Mancomunitat*

Forma part del connector occidental, i es troba a l'alçada de la Nacional 150 o carretera de Terrassa a Sabadell. Entre el sòl urbà de Terrassa (cementiri) i els equipaments i edificacions de la Mancomunitat. En aquest punt la connectivitat només és possible a través de dos punts estrets: entre el cementiri i l'hospital de Terrassa i entre l'hospital i els edificis de la Mancomunitat. En aquest punt els torrents de la Grípia i la Betzuca travessen la carretera N-150.

4. *Les Fonts*

Aquest punt crític limita greument la connexió dels espais lliures del sud del municipi amb la serra de Galliners. Els elements barrera són l'autopista C-16 (que passa fora del terme municipal), la línia del ferrocarril de la Generalitat i la carretera BP-1503 de Terrassa a Rubí. A l'extrem est del punt crític es troba la depuradora d'aigües residuals de Terrassa que ocupa un gran espai totalment tancat, gairebé 3,5 hectàrees. El contacte entre la serra de Galliners i els espais lliures de les Fonts i les Martines només és factible aprofitant la zona verda que hi ha al nord de la depuradora i que té una amplada de tan sols 300 m.

5. *Les Martines- can Palet de Vista Alegre*

Aquest punt crític es situa al connector oriental, en una zona que hauria de relligar els espais lliures de la serralada Prelitoral amb el sud del terme, entre les urbanitzacions de les Martines-Carbonelles i can Palet de Vista Alegre. L'efecte barrera més important és la carretera BV-1213 de Terrassa a Martorell.

6. *Can Gonteres*

És el sector que resta entre l'autovia Orbital B-40 i la urbanització de can Gonteres. El vial de can Gonteres no representa una barrera molt important degut al baix trànsit que presenta. Però la superfície construïda en aquesta zona deixa molts pocs espais lliures per on unir els terrenys agroforestals del peudemont de la serra de l'Obac amb el sector de les Martines i la riera de Gaià.

La discontinuïtat dels espais lliures amb els termes veïns

Des d'un punt de vista del contacte dels espais lliures del terme de Terrassa (bosc i conreus) amb els dels municipis veïns, es produeixen algunes discontinuïtats que cal tenir en compte igualment, doncs també produeixen l'efecte barrera en els connectors ecològics:

1.	Límit amb Castellar del Vallès: en el torrent de Ribatallada la urbanització de can Font fa una barrera de 2 KM de llargada i parteix els espais forestals d'aquest sector
2.	Límit amb Sabadell: el camp de golf i els equipaments i les edificacions de la Mancomunitat formen una barrera per a la continuïtat dels espais agroforestals en sentit est-oest, al llarg de més de 4,5 Km, només interromputs per passos estrets com en el sector de can Canya – torre Belardo
3.	Límit amb Sant Quirze del Vallès: amb les urbanitzacions de can Pallars i can Llobateres. La barrera es produeix en una franja de 800 m i només deixa passar el torrent de la Betzuca. Entre la urbanització de Pallars i can Llobateres i la de can Parellada, en terme de Terrassa, el pas queda reduït a tan sols 300 m d'amplada.
4.	Límit amb Rubí: en les urbanitzacions de la Creu de Conill (les Martines) i can Palet de Vista Alegre (zona sud) de Terrassa, i can Solà i Castellnou, a Rubí. La barrera es produeix durant 2,4 KM
5.	Límit amb Ullastrell: en l'activitat extractiva de sorres i graves situada al sud del torrent del Salt. En terme d'Ullastrell existeix també d'altra activitat semblant que se solapa a l'existent en terme de Terrassa. La barrera és de 900 m de llargada
6.	Límit amb Vacarisses: en el tram del torrent del Llor que fa partió entre els dos termes: el dipòsit controlat de residus de coll Cardús fa una barrera de 900 metres de llargada i la urbanització del Caus de 2,5 km

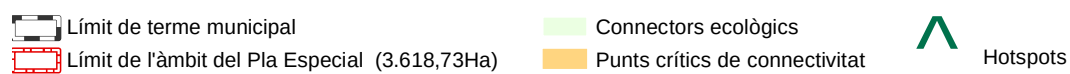
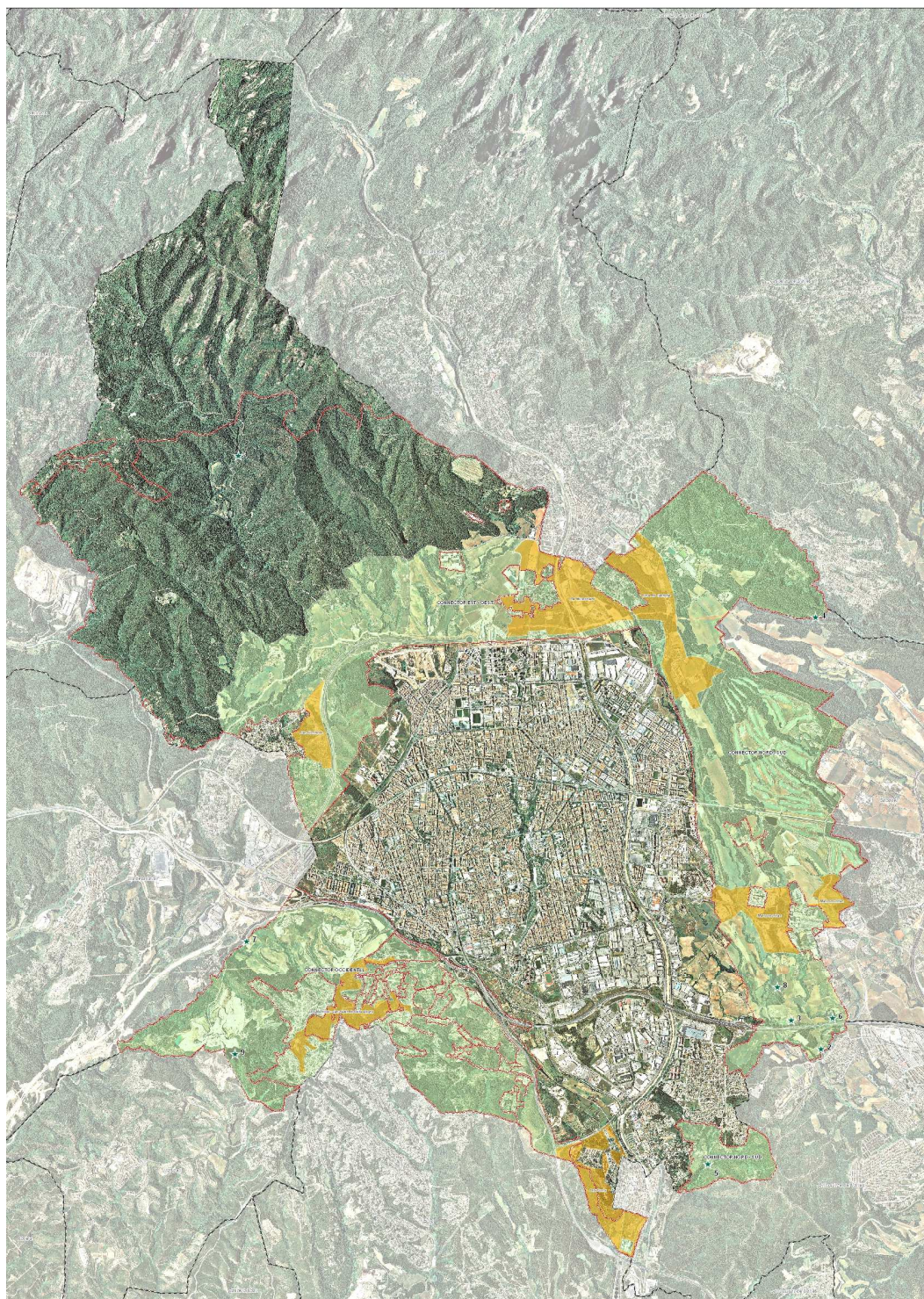

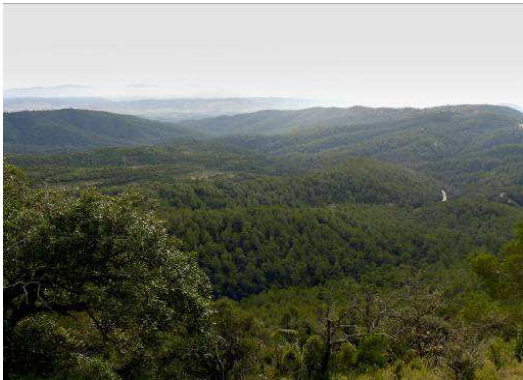
Figura 37 : Plànol dels connectors ecològics, els punts crítics de connectivitat i les discontinuïtats amb els termes veïns

3.1.4 Paisatge

Els catàlegs de paisatge són un instrument que identifica els valors i l'estat de conservació dels paisatges arreu de Catalunya. Aquests documents informatius de caràcter tècnic serveixen de suport per a la planificació territorial, atès que els instruments sectorials han de recollir les seves propostes. Per a l'àmbit de la Regió Metropolitana de Barcelona, el catàleg de paisatge divideix l'àrea de la Regió Metropolitana de Barcelona en 27 unitats de paisatge, de les quals tres afecten al terme de Terrassa: Plana del Vallès, Sant Llorenç del Munt i l'Obac- El Cairat i els Xaragalls del Vallès.

Unitat de paisatge	Descripció
Unitat 1: Plana del Vallès	
  	Elements i valors de paisatge La Plana del Vallès és el paisatge majoritari a Terrassa, ocupa tot el sector est de Terrassa, des de Matadepera a Sant Quirze del Vallès i s'estén fins el peudemont de la serra de l'Obac. El seu límit oest arriba fins a can Gonteres. Aquest paisatge es caracteritza per un relleu planer, marcat per la successió ondulada de valls i suaus careners i travessat per diferents torrents, una coberta forestal de pinedes i alzinars, i amb uns usos del sòl on predomina els camps de conreu de secà i l'espai urbanitzat. Els seus principals valors en el paisatge són: • El relleu ondulat, la successió de franges de careners i valls • El mosaic agroforestal • Els afluents del Besòs i els seus boscos de ribera, especialment el torrent de la Betzuca i el torrent de Bonvilar • Les masies de la plana vallesana Valors identitaris i productius Pel que fa als valors identitaris, la Plana del Vallès, presenta uns referents paisatgístics molt consolidats que es materialitzen principalment en els espais oberts. Aquests valors, estan associats a determinats elements com el relleu ondulat o el paisatge típic agroforestal. Aquest presenta un gran valor estètic gràcies a la composició dels elements agraris i forestals, ambdós amb els seus propis ritmes cromàtics, sempre present als camps i als boscos on hi ha vegetació caducifòlia. Les fonts naturals o els arbres d'interès local són altres elements singulars amb valor estètic i patrimonial. Tampoc es poden oblidar els valors productius del sector primari de la Plana, que tot i estar dedicats principalment al conreu de cereals de secà, tenen possibilitats de millorar la seva rendibilitat a través de la seva inserció en el circuit comercial, diversificant la seva producció més enllà dels conreus farratgers. Recorreguts i punts de gaudi del paisatge: L'espai agrícola entre les dues grans ciutats de Terrassa i Sabadell, és un entorn privilegiat pel gaudi del paisatge. Això s'evidencia amb la gran quantitat de ciclistes, passejadors o excursionistes que utilitzen la xarxa de camins d'aquesta zona, així com les àrees d'estada o de descans de Mossèn Homs i de can Bonvilar on es troba el centre d'informació ambiental del mateix nom.

Unitat de paisatge	Descripció
Unitat 1: Plana del Vallès	
 	El mosaic agroforestal es pot observar des de qualsevol recorregut en aquesta zona. El camí de Sant Quirze a Matadepera és segurament el recorregut més idoni per copsar el paisatge agroforestal de la Plana del Vallès, creua tot el terme de Terrassa, de nord a sud, i gaudeix d'àmplies panoràmiques. Com a punt elevat amb vistes, cal destacar el situat al camí dels Monjos, al límit entre Terrassa i Sant Quirze del Vallès amb magnífiques vistes de la serra de Galliners. Elements distorsionadors del paisatge El principal element que malmet els valors del paisatge de la Plana del Vallès són les edificacions que es concentren especialment al llarg de la carretera de Sabadell a Terrassa, en la zona d'equipaments d'àmbit comarcal coneguda com la Mancomunitat. En grau menor, també apareixen edificacions i equipaments a l'entorn de la masia de Mossèn Homs. Les instal·lacions esportives del camp de golf de Bonvilar i Torrebonica que ocupen una gran superfície, amb el seu tancament perimetral i les zones de joc cobertes de gespa, representen un alteració considerable del paisatge tradicional, tot i que siguin espais oberts. Vàries línies elèctriques d'Alta Tensió creuen tot aquest sector de sud a nord i transversalment, el seu impacte visual és molt elevat. L'alta concentració de línies elèctriques és a causa de la presència dues estacions elèctriques, Mas Figueres i Can Barba, que es troben a la carretera de Sabadell a Terrassa. Així mateix, la irrupció de d'activitats il·legals, l'abandonament de camps per falta de rendibilitat, la sobre-freqüentació o la presència de residus són d'altres amenaces que degraden els valors paisatgístics d'aquest sector i que porten associats impactes que poden ser puntualment severs. En aquest sentit, i com a zona degradada paisatgísticament, trobem el sector de Can Pepet, amb un paisatge format per horta no ordenada al llarg del torrent on abunden les autoconstruccions amb materials de rebuig.

Unitat de paisatge	Descripció
Unitat 2: Sant Llorenç del Munt i l'Obac	
  	Elements i valors de paisatge La unitat de paisatge de Sant Llorenç del Munt i l'Obac s'estén al nord de la Plana del Vallès. A Terrassa, el límit sud és la carretera BV1214 o carretera del Parc Audiovisual de Catalunya. Aquesta unitat es caracteritza per ser majoritàriament forestal i està formada per pinedes mediterrànies de pi blanc, i a les obagues i en sòls més profunds alzinars amb presència de roures. L'augment de l'alzinar en detriment de les pinedes secundàries és un fet que s'està produint lentament. Aquest creixement del bosc dominat per l'alzina provoca un canvi en la percepció del paisatge forestal, en les seves tonalitats més fosques i en la seva composició més homogènia. Com a valors del paisatge estan la presència de masies que aporten un notable interès al conjunt paisatgístic, que ofereixen clarianes nítides al bell mig del bosc envoltades de camps ordenats en feixes esglaonades. Aquest és el cas de can Font de Gaià, ca n'Amat de la Muntanya, El Guitard, la Caseta de la Pineda i la Pineda. Tanmateix, alguna d'aquestes masies es troba en un pèssim estat de conservació. Valors identitaris i productius Pel que fa als seus valors identitaris i socials, destaca l'amplia tradició excursionista que utilitza la densa xarxa de camins i corriols. En destaca el recorregut pel camí vell de Terrassa a Rellinars, molt freqüentat. El valor productiu agrícola es veu limitat a l'espai al voltant dels masos. I l'explotació forestal ha minvat molt degut a la baixa rendibilitat de l'extracció de la fusta. Recorreguts i punts de gaudi del paisatge Les escasses carreteres que travessen aquests àmbit són vies secundàries ben integrades a l'entorn i des de qualsevol d'aquestes hom es pot endinsar en el paisatge de la unitat per contemplar-lo. Com a punts d'observació del paisatge cal destacar el mirador de can Candi, un indret excepcional amb bones vistes cap a la Mola i cap a Terrassa que permet fins i tot veure la mar Mediterrània en dies clars; i el paisatge forestal de la carena del Troncó que es pot observar des de la part baixa de la serra de les Pedritxes. Elements distorsionadors del paisatge A escala paisatgística, la davallada del sòl agrícola per la manca de rendibilitat provoca la pèrdua d'espais oberts, el que augmenta també el risc d'incendis forestals. L'abandonament del treball dels boscos per la baixa rendibilitat també pot provocar una davallada en la qualitat de les masses arbòries. La presència de l'abocador de Coll Cardús, visible des d'alguns punts d'aquest sector, afecta també la qualitat del paisatge percebut.

Unitat de paisatge	Descripció
Unitat 3: Els xaragalls del Vallès	
  	Elements i valors del paisatge La unitat Xaragalls del Vallès ocupa l'espai comprés des de la Plana Freda de can Missert, sota l'autopista C-16, fins la línia de tren que separa Terrassa de Rubí. Aquesta unitat es caracteritza per un relleu amb un pendent més elevat que la plana, uns torrents encaixats, amb una activitat agrícola residual i la presència de nombroses urbanitzacions de baixa densitat, infraestructures viàries i activitats extractives. Així, en aquesta unitat de paisatge trobem can Poal i can Costa de Montagut amb activitats extractives, els camps de conreu de secà que encara es mantenen a can Missert i can Poal, el nus d'infraestructures i polígons industrials entre Viladecavalls i Terrassa i el relleu en feixes de les Martines on encara hi ha conreu d'horta i arbres fruiters mig abandonats i amb una forta presència d'urbanització dispersa. Valors identitaris i productius En aquest sector no hi ha valors de caràcter simbòlic o identitari destacables. Tanmateix, l'amplitud del paisatge que s'observa des de nombrosos punts, fan que els amplis horitzons es puguin considerar un valor propi d'aquesta unitat, i molt valorat per la població. Un exemple són les vistes sobre Terrassa amb el Montseny al fons que es pot observar des de can Poal o des de el camí carener de les Martines, entre Terrassa i Rubí. Els vessants inclinats de la serra de les Martines van ser desforestats en el passat per plantar vinyes, oliveres i ametllers al llarg de les feixes laboriosament construïdes. La regularitat i simetria amb que es disposen les feixes treballades individualitza fortament aquest tipus de paisatge agrícola. Tanmateix les explotacions agrícoles s'han abandonat o es dediquen a l'autoconsum. Recorreguts i punts de gaudi del paisatge: El camí Romeu o GR6 per la serra de les Martines és un ruta d'interès paisatgístic reconegut. Elements distorsionadors del paisatge L'urbanització difusa ha portat a una densificació de la xarxa viària i la aparició de molts camins asfaltats en aquest àmbit. La desaparició dels usos agrícoles, especialment de la vinya, sense que s'hagi substituït per altres conreus que ordenin de manera conjunta el territori ha propiciat l'establiment d'activitats disperses amb nul·la qualitat paisatgística com per exemple aparcaments, algunes activitats de caire industrial i la proliferació de tancaments de les parcel·les i autoconstruccions associades als horts. Les dues activitats extractives en funcionament afecten negativament el paisatge en aquest àmbit.

El Pla de l'Anella Verda de Terrassa haurà d'incorporar tots aquests elements i valors de les diferents unitats de paisatge que hi ha a Terrassa.

3.1.5 Altres vectors ambientals

Cicle de l'aigua: Sanejament i abastament

Sanejament

En gran part de l'àmbit del Pla no es disposa de xarxa pública de sanejament per la qual cosa els habitatges i activitats que generen aigües residuals han de depurar-les i abocar-les directament al medi. Aquests abocaments al medi s'han d'ajustar a les condicions i han de disposar de la corresponent autorització de l'Agència Catalana de Aigua.

En les zones més properes al sòl urbà, en alguns casos hi ha possibilitat de connectar aquests abocaments residuals al clavegueram públic. Sempre que tècnicament i econòmicament sigui viable, tal i com s'estableix en el Reglament dels serveis públics de sanejament i en el POUM, és preferible la connexió a clavegueram que l'abocament al medi, a no ser que sigui expressament autoritzat per l'organisme de la conca perquè és més beneficiós per al medi.

En el cas que no hi hagi possibilitat de connexió al clavegueram, perquè no n'hi ha o perquè la distància o l'orografia ho fan inviable tècnicament o econòmicament, el tractament de les aigües residuals haurà de realitzar-se mitjançant sistemes de depuració adequats:

- Les activitats econòmiques que generin abocaments al medi hauran de disposar de la corresponent autorització de l'organisme de la conca.
- Els abocaments d'aigües residuals domèstiques o assimilables a domèstiques, han de ser tractats mitjançant sistemes de sanejament domèstic autònom que determini l'organisme de la conca.

En alguns torrents, com el de la Grípia o el de la Font del Ferro, es produeixen descàrregues puntuals que provenen dels sistemes de clavegueram unitari i, també d'altres procedents de sobreexidors d'instal·lacions de bombament o d'estacions de tractament d'aigües residuals, en moments d'episodis de pluges intenses.

Abastament

En l'àmbit de l'Anella Verda, qualificació de sòl no urbanitzable (SNU) no es preveu l'existència del servei públic de subministrament d'aigua, al contrari, d'acord amb l'article 220.4 de les Normes Urbanístiques del POUM, les edificacions disseminades en sòl no urbanitzable han de detallar, entre d'altres, el sistema de captació d'aigua.

S'entén, en conseqüència, que en general el subministrament d'aigua s'ha de fer, en el seu cas, mitjançant captació pròpia, amb la corresponent autorització de l'òrgan competent, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

No obstant, hi ha casos d'edificacions en sòl no urbanitzable en que per la proximitat de la xarxa pública d'abastament d'aigua es troben connectades a la mateixa; per exemple, en el camí de Terrassa a Vacarisses o en el sector de can Candi. Així mateix, hi ha algunes activitats, de restauració en particular, que se situen en masies de l'entorn a les quals també se les ha dotades d'aigua procedent de la xarxa pública, en aquest cas per motius de compliment de la normativa tècnico-sanitària. Exemples són les masies de can Sues i de ca n'Amat de la Muntanya. També hi ha indústries que romanen en sòl no urbanitzable i que també tenen connexió a la xarxa, com la fàbrica de begudes situada a la carretera d Castellar.

Finalment hi ha instal·lacions esportives qualificades com equipaments en sòl no urbanitzable que també disposen de connexió a la xarxa, per tal com la necessiten en volum important per desenvolupar llurs activitats, com els clubs esportius Atlètic de Terrassa, l'Egara i el RCG El Prat. Aquesta última instal·lació que es un camp de golf, disposa a més d'una important aportació d'aigua regenerada procedent de l'EDAR de les Fonts (Terrassa) per poder regar les zones de joc amb gespa. L'aigua regenerada és acumulada en una gran bassa.

Així doncs, el Pla haurà de regular sota quines condicions les edificacions, construccions o instal·lacions situades en sòl no urbanitzable podran disposar d'accés a la xarxa pública d'aigua.

Recursos hídrics

Els recursos hídrics naturals disponibles en l'àmbit del Pla de l'Anella Verda són:

- Pous: segons informació que ha facilitat l'ACA, dins de l'àmbit hi ha aprofitaments inscrits al registre d'aigües que disposen, o estan en tràmit d'obtenció, de la corresponent concessió per a diferents usos (domèstic, agrícola, ramader, industrial, etc.), també tenim constància d'aprofitaments d'aigua que no estan degudament legalitzats.
- Mines: actualment es troben en servei dues mines de Mina Pública d'Aigües de Terrassa SA, actual concessionària del servei d'abastament d'aigua de Terrassa, i una mina de CASSA, empresa gestora del servei d'abastament de Sabadell. També tenim constància d'altres mines que es troben fora de servei, però que encara tenen trams que recullen i transporten aigua freàtica.
- Fonts naturals: a l'entorn de la ciutat hi ha 35 fonts naturals, de les quals es porta a terme el corresponent control sanitari.
- Aigües superficials: pantà de Can Bogunyà (Llac petit) construït el 1907. Cal estudiar els cabals que se'n podria extreure, en funció de l'aportació del torrent de Can Bogunyà. També cal esmentar el estany artificial de la finca de can Costa de Montagut com un altre possible recurs.
- Aigües pluvials: a l'àmbit de l'Anella Verda hi ha edificacions de les quals es podria aprofitar l'aigua de pluja que cau sobre les seves cobertes, mitjançant un sistema de recollida i emmagatzematge.

Per poder utilitzar qualsevol dels recursos naturals indicats, cal obtenir, prèviament, la corresponent concessió d'aprofitament d'aigua per part de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Els recursos hídrics provinents d'aigües residuals (potencial aigües regenerades):

Per poder utilitzar per al reg les aigües procedents dels efluent de les depuradores, primerament cal regenerar-les, mitjançant la implantació d'un tractament terciari adequat, fins a obtenir la qualitat suficient de l'aigua que compleixi el RD 1620/07 per a l'ús al que es vulguin destinar. També cal obtenir el corresponent permís d'aprofitament d'aigües regenerades de l'Agència Catalana de l'Aigua.

- EDAR's públiques:
 - EDAR Terrassa: tractament biològic amb eliminació de nutrients, amb un cabal de disseny de 75.000 m³/dia, tot i que, actualment, el cabal mitjà diari és d'uns 40.000 m³/dia. La planta disposa d'un reactor de membranes (MBR) que pot arribar a tractar 15.000 m³/dia, amb un efluent de sortida de qualitat suficient per a l'ús de l'aigua per al reg (segons RD 1620/07). Actualment, una part de les aigües residuals procedents de la depuradora de Terrassa (584.250 m³/any), després d'un tractament terciari mitjançant EDR, s'impulsen fins al Camp de Golf El Prat, on s'utilitzen per al reg.
 - 14 EDAR perifèriques de gestió municipal distribuïdes pels següents barris:
 - Can Gonteres
 - Can Palet de Vista Alegre
 - Les Martines
 - La Font de l'Espardenyera

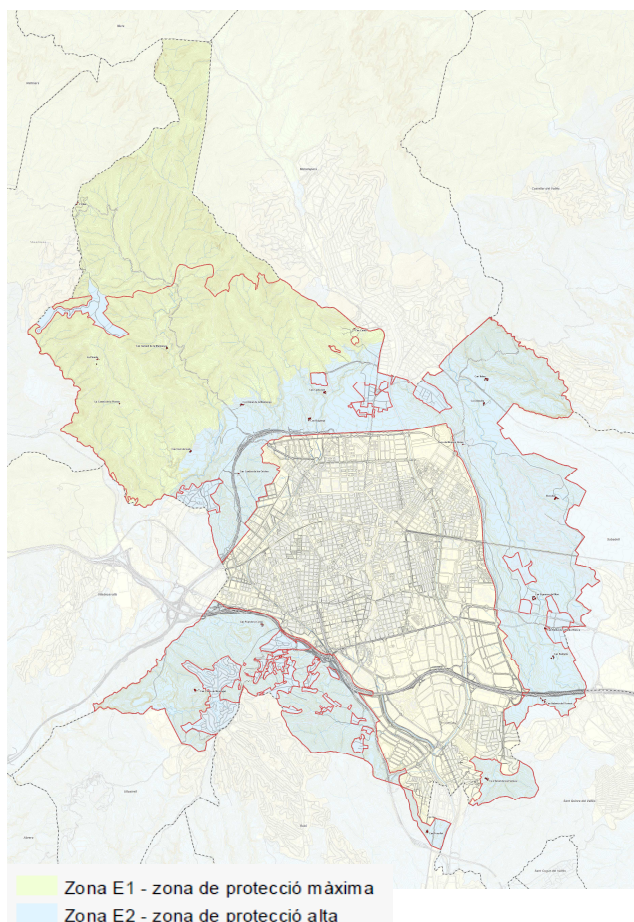
- EDAR Matadepera: depuradora amb tractament biològic amb un cabal de disseny de 1.500 m³/dia, tot i que, actualment, el cabal mitjà diari és d'uns 600 m³/dia, aboca les seves aigües al torrent de Can Sales.
- EDAR gestió pública:
 - EDAR Terrassa Neta: tracta les aigües procedents de Terrassa Neta, el CAAD, TMESA i, properament, de la planta de compostatge. La depuradora disposa d'un sistema de tractament terciari i les aigües regenerades s'utilitzen per netejar les instal·lacions i vehicles de Terrassa Neta
 - EDAR CIAB: l'edifici del centre d'informació ambiental té un petit filtre biològic que tracta les aigües residuals procedents dels lavabos
 - EDAR dels horts Municipals de Mossèn Homs: al recinte dels horts de Mossèn Homs hi ha una petita depuradora que tracta les aigües residuals procedents dels lavabos.
- EDAR privades: Les activitats situades a l'entorn de la ciutat, en zones on no es disposa de xarxa pública de clavegueram, disposen de depuradores per tractar les aigües residuals que generen i de permís d'abocament a medi que emet l'ACA.

L'ambient atmosfèric, la contaminació acústica i electromagnètica

Pel que fa a l'ambient atmosfèric, Terrassa està inclosa en la zona de protecció especial de l'ambient atmosfèric per als contaminants de diòxid de nitrogen (NO₂) i per les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM 10). Aquests contaminants tenen un clar component antropogènic i estan lligats sobre tot al transport per vehicles amb motors de combustió interna, pel que, tot i no disposar de mesures concloents, no es preveu que afectin especialment a l'àmbit de l'Anella Verda. Amb tot, les activitats que s'enquadrin en l'àmbit del Pla, també hauran de complir amb allò que indiqui el Pla pel que fa al compliment i millora dels objectius de qualitat de l'aire per totes les activitats.

En quant a la contaminació acústica, tot i que no s'aprecia com un problema actualment en les zones afectades per l'àmbit del Pla, s'ha de tenir en compte que els mapes de soroll i de capacitat acústica són instruments per a la gestió ambiental del soroll, i l'eina bàsica per emprendre accions posteriors en matèria de contaminació acústica. Actualment, el medi natural queda fora de l'àmbit del Mapa Estratègic de Soroll i Mapa de Capacitat Acústica del municipi de Terrassa i per tant el Pla haurà d'establir una proposta de zonificació per al seu tractament específic.

En contaminació lluminosa, es innegable que l'enllumenat artificial durant la nit en les àrees d'activitat humana ha esdevingut una necessitat, i actualment és un dels requisits imprescindibles per a la realització d'un gran nombre de les activitats tant comercials com lúdiques o productives que es desenvolupen a l'àmbit del Pla i que fins ara, en general, no sempre han tingut en compte la lluminositat com un efecte pertorbador de l'entorn.

L'àmbit de la modificació puntual del POUM correspon, d'acord amb el Mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa, a les Zones de protecció màxima (E1) i alta (E2).

Així doncs, caldrà vetllar perquè les característiques lumíniques de les instal·lacions presentin un disseny adequat per tal d'oferir uns nivells i una qualitat d'il·luminació suficients per permetre les activitats que es desenvolupen en l'àrea il·luminada, però afectant el mínim possible les condicions naturals de foscor que són pròpies de les hores nocturnes i que poden tenir conseqüències perjudicials per a la biodiversitat i el medi ambient.

La il·luminació exterior dels nous punts de llum que s'instal·lin en l'àmbit de la modificació puntual del POUM ha de complir la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn. Així mateix, caldrà que els punts de llum romanguin tancats quan no s'utilitzin i tinguin sistemes de regulació horària di de flux i que els nivells màxims d'il·luminació intrusa no superi els 2 lux per zones E1 i 5

Figura 38: zonificació segons Mapa de protecció envers la contaminació lluminosa

Gestió de residus i sòls contaminats

En situar-se en sòl no urbanitzable, no es presta el servei municipal de gestió de residus a les activitats i els habitatges que hi ha a l'entorn. Segons l'article 17 de l'ordenança reguladora de la neteja pública i de la gestió de residus de Terrassa, el servei de gestió de residus municipals serà prestat per l'Ajuntament amb caràcter general en tot el territori municipal amb la consideració de sòl urbà, a excepció dels polígons industrials. Per tant, tant les activitats com els habitatges han de contractar una empresa homologada per l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) per a la recollida de les diferents fraccions de residus que produeixin. En general, els habitatges que disposen d'espais lliures i zones enjardinades realitzen l'autocompostatge de la matèria orgànica.

No es disposa de dades sobre sòls contaminats, per la qual cosa s'haurà de preveure que el Pla inventariï els àmbits on s'hi hagin pogut desenvolupar en el passat activitats potencialment contaminants del sòl, estableixi protocols de vigilància i prevegi els condicionants en la implantació de noves activitats potencialment contaminants del sòl en l'àmbit de l'Anella Verda. Per altra banda, el pla incorporarà mesures encaminades a prevenir la contaminació del sòl durant les possibles obres que es duguin a terme en l'àmbit de l'Anella Verda.

3.2 Diagnosi ambiental de l'àmbit del Pla

De la descripció dels aspectes ambientals més rellevants afectats pel Pla Especial de l'Anella Verda es deriven un sèrie de fortaleeses i oportunitats i, també, unes debilitats i amenaces que es representen en els *plànols de diagnosi* de la documentació gràfica del Pla: Debilitats i amenaces i fortaleeses i oportunitats en la funcionalitat ecològica i natural, i Debilitats i amenaces i fortaleeses i oportunitats en la funcionalitat social i l'ús públic.

En els quadres de síntesi següents es resumeixen cadascun dels aspectes ambientals rellevants, pels elements de la matriu territorial: xarxa de torrents i rieres, els espais agrícoles, els boscos, la franja de contacte ciutat-entorn, la xarxa de camins i masies i pels elements d'interès natural: hàbitats i biodiversitat, connectors ecològics i paisatge.

En la columna de la dreta els elements que causen les debilitats i amenaces o els elements que es relacionen amb les fortaleeses o oportunitats. Al final de cada quadre, hi ha una valoració en positiu o negatiu dels indrets més significatius.

3.2.1 Diagnosi dels elements de la matriu territorial

En aquest apartat es realitza la diagnosi de la xarxa de torrent i rieres, dels espais agrícoles, dels boscos, de la franja situada entre el sòl urbà i els entorns naturals i de la xarxa de camins i masies

Diagnosi dels elements de la matriu territorial	
1. La xarxa de torrents i rieres	
Descripció de l'element	
La xarxa de torrents i rieres és molt densa als entorns naturals de Terrassa. El règim de pluges provoca que la major part de l'any no hi circuli aigua. Aquest fet i les condicions d'insolació determinen la presència la vegetació de ribera associada. Els cursos principals són: el torrent de la Grípia, el torrent de la Betzuca, el torrent de Ribatallada, la riera de Gaià, la riera de Palau i els seus afluents principals.	
Principals debilitats i amenaces	
➤ La funcionalitat ecològica dels torrents i rieres de Terrassa es veu compromesa degut a varies raons: 1. L'ocupació per part d'horta no ordenada de la seva llera i ribera i les captacions d'aigua que se'n deriven són una de les causes de la desaparició de la vegetació i de l'aparició d'espècies al·lòctones com la canya o el bambú. És el cas del torrent de la Grípia, especialment al naixement (carretera de Castellar), a la zona de can Montllor i a la part sud del terme, a la finca dels Bellots. Altres torrents es veuen afectats per l'horta com el torrent Mitger i la riera de Palau, aquesta darrera en sòl urbà. 2. L'ocupació de les seves riberes per construccions, tanques, usos indeguts o camins 3. La circulació de vehicles per lleres i riberes o per aparició de camins transitats per vianants o bicicletes, com el cas de la riera de Gaià 4. La disminució de la qualitat de les seves aigües per descarregues puntuals d'aigües no depurades, com el cas del torrent de la Grípia. ➤ Els torrents i rieres travessen les diferents infraestructures viàries mitjançant diferents tipus de passos. Aquests poden ser aprofitats per la fauna sempre que estiguin condicionats. Alguns d'aquests passos són insuficients tal i com s'ha vist a la part descriptiva. Aquesta problemàtica es centra en el torrent de la Grípia i els seus afluents i en menor mesura en el torrent de la Betzuca	Elements que les causen - Horta no ordenada - Espècies invasores - Construccions en la zona d'inundació del torrent - Accés vehicles i sobrefreqüentació - Mancances i incidències en els sistemes de sanejament - Passos sota Infraestructures viàries
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ Els torrents i rieres del terme tenen una funcionalitat ecològica important, ja que són reservori de biodiversitat (flora i fauna) i esdevenen connectors importants entre espais naturals. ➤ També representen un element estructurador del paisatge, especialment a la plana del Vallès, sempre i quan no presentin elements artificialitzadors en la seva proximitat.	Elements relacionats - Vegetació de ribera - Elements connectors - Paisatge
+	Torrent de la Betzuca, riera de Gaià, torrent de Ribatallada, torrent dels Àlbers,
-	Torrent de la Grípia

Diagnosi dels elements de la matriu territorial	
2. Els espais agrícoles	
Descripció dels elements més importants	
Els espais agrícoles de Terrassa ocupen 575 hectàrees i estan dedicats bàsicament al conreu de cereal d'hivern per a farratge. Amb excepció de la finca de ca n'Arnella que es dedica a l'espelta ecològica panificable. Les hortes de regadiu són per l'autoconsum a excepció d'algunes explotacions com l'existent a la finca de can Sales ó a les Martines. Aquests cultius es situen majoritàriament als sectors planers que voltan la ciutat. Les explotacions més grans es concentren en l'àmbit de la plana del Vallès.	
Principals debilitats i amenaces	
➤ L'activitat agrària, com a altres indrets del país, ha anat minvant al llarg dels darrers 50 anys degut a la davallada de preus del producte agrícola (cereal) i la pujada de despeses per a l'agricultor. ➤ La manca de relleu generacional i la fragmentació dels espais agraris per infraestructures viàries també en són causa. ➤ Els espais més planers, on la propietat no està fragmentada l'agricultura ha sobreviscut, com el cas dels espais agraris de can Figueres, Torrebonica, can Coniller, can Badiella a l'est del municipi o can Bogunyà, can Carbonell i ca n'Amat de la Muntanya al nord. En canvi allà on el relleu va obligar a fer terrasses en el passat i on la propietat està més fragmentada, com és el cas de les Martines, l'activitat agrícola entesa com activitat econòmica és gairebé inexistent. ➤ Els creixements urbanístics i la implantació d'activitats econòmiques no agràries s'ha realitzat sobre terrenys agrícoles preferentment, per sobre dels forestals; usos de caire industrial als marges de la carretera de castellar i a la finca de can Missert, centre de jardineria al pla del Bonaire, etc... ➤ Algunes explotacions es veuen especialment afectades per danys causats per la fauna (tudons, conills i senglars) i per furtis. ➤ L'ús social sense control pot provocar impactes; trepig de camps, obertura de dreceres, abocaments... També cal esmentar els impactes que l'activitat agrícola pot provocar: ➤ El sistema d'adobatge de les finques agrícoles poden donar lloc a la nitrificació de les aigües subterrànies. ➤ Gran part de l'horta familiar o d'autoconsum a Terrassa, està localitzada de tal manera que compromet la funcionalitat ecològica dels espais fluvials i malmeten el paisatge ja que hi proliferen els tancaments i les construccions realitzades amb material de rebuig	Elements que les causen - Davallada preu de cereal - Baixa productivitat - Manca de relleu generacional - Infraestructures - Fragmentació propietat - Implantació d'usos diferents als agraris - Danys ocasionats per la fauna - Furtis - Impactes de la sobrefreqüentació - Adobat dels camps amb fertilitzants - Horta no ordenada
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ Encara resta una superfície important de conreus i cada cop hi ha més iniciatives econòmiques relacionades. ➤ Els espais agrícoles tenen una funcionalitat ecològica bàsica ja que són elements connectors entre espais naturals i poden albergar biodiversitat, com per exemple als marges dels conreus de secà. ➤ El foment dels productes agrícoles de proximitat en un mercat com Terrassa i resta de la comarca pot servir d'eina per recuperar l'agricultura. ➤ Possibilitat de augmentar la superfície agrícola de regadiu (horta o altres) i amb valor afegit com el cereal ecològic de la finca de ca n'Arnella o l'horta ecològica de can Sales. ➤ La ramaderia extensiva que pugui aprofitar les pastures del sotabosc de les masses forestals ➤ Les masies poden acollir usos que complementin l'explotació agrària.	Elements relacionats - Espais agrícoles importants - Funcionalitat ecològica - Productes de proximitat - Terrassa Gastronòmica - Horta com explotació econòmica - Ramaderia - Usos complementaris a l'agricultura a les masies
+	Masies i finques agroforestals
-	Les Martines i can Pepet, l'horta no ordenada

Diagnosi dels elements de la matriu territorial	
3. Els boscos	
Descripció	
Existeixen més de 3.000 hectàrees de bosc a Terrassa, bàsicament concentrades en la serra de l'Obac, a Torrebonica i can Bonvilar, i a la serra de Galliners. Les pinedes de pi blanc són les formacions predominants, amb presència de boscos d'alzinars en indrets més ombrívols i humits. L'activitat econòmica d'aprofitament de la fusta i altres productes forestals és molt escassa en tot el terme.	
Principals debilitats i amenaces	
➤ L'abandonament dels boscos per manca de rendibilitat alenteix la successió cap a estadis ecològics més madurs en aquest ecosistema i augmenta el risc d'incendi. ➤ Les parcel·les de bosc de petites dimensions com les que es troben a les Martines són poc o gens gestionades ➤ En alguns casos hi ha invasió massiva d'espècies al·lòctones, com l'ailant (ca n'Amat de les Farines)	Elements que les causen Masses poc madures Risc d'incendi Parcel·les petites sense gestionar Espècies invasores
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ Les masses forestals actuen com a peces claus en la connectivitat ecològica i alberguen una biodiversitat important ➤ L'explotació del bosc per produir biomassa representa una oportunitat pels propietaris, així com la regulació dels altres usos del bosc (aprofitament de la resta de productes forestals, ús públic). ➤ Els Plans Tècnics de Gestió i Millora Forestals són l'instrument que facilita l'ordenació i la gestió de les finques forestals. ➤ L'associació de propietaris de les principals finques forestals del terme proposa gestió conjunta del bosc, ramaderia extensiva al bosc, i regulació de l'ús públic	Elements relacionats Connectivitat Biodiversitat Biomassa Aprofitaments forestals (pinyes, bolets) Ramaderia extensiva
+	Serra de l'Obac: els alzinars
-	Parcel·les forestals petites no gestionades

Diagnosi dels elements de la matriu territorial	
4. Contacte ciutat- entorn	
Descripció	
Parts de la franja de contacte ciutat-entorn corresponen a àmbits urbanístics no desenvolupats, però que disposen d'una figura de planejament aprovat. Aquests espais si no es gestionen correctament poden esdevenir espais degradats que malmeten el paisatge i dificulten l'accés del conjunt de la ciutadania a l'àmbit de l'Anella Verda. La permeabilitat entesa com la capacitat d'accedir als entorns naturals de la ciutadania pot veure's trencada per passos mal resolts en les infraestructures viàries. També es considera franja de contacte entre ciutat i entorn de les urbanitzacions del terme.	
Principals debilitats i amenaces	
➤ Molts dels terrenys de la franja ciutat-entorn estan degradats per l'abandonament d'espais urbans on els plans urbanístics no s'han desenvolupat, com el cas can Colomer on la urbanització dels carrers ha deixat un paisatge inhòspit. ➤ L'establiment d'una horta desendregada, amb tancaments, construccions, etc, altera el paisatge, especialment a la part sud del municipi (sortida sud cap a la riera de Palau) i a la zona de can Pepet- Les Aymerigues. ➤ La presència d'abocaments de residus en aquesta franja és habitual ➤ L'accés del ciutadà als entorns (permeabilitat) s'ha vist trencada especialment per les infraestructures (l'autopista C-16 i la autovia B-40) i C-58 ➤ Aquestes infraestructures viàries també tenen un impacte paisatgístic notable. ➤ Les urbanitzacions representen una barrera en la connectivitat entre espais lliures. Especialment les urbanitzacions de les Martines-Carbonelles, can Palet de Vista Alegre i can Gonteres. ➤ La penetració gradual dels espais naturals (torrents, espais forestals) en la ciutat s'ha vist trencada per les infraestructures com l'autovia B-40. ➤ En aquests espais és on habitualment es situen les activitats no relacionades amb el sector primari. Algunes d'aquestes no estan legalitzades ni ho poden estar segons la normativa actual ➤ La riera de les Arenes, al tram entre can Petit i el límit amb Matadepera esdevé un territori clau per mantenir la connectivitat est-oest que cal millorar.	Elements que les causen - Plans urbanístics no desenvolupats - Horta no ordenada - Abocaments de residus - Infraestructures viàries - Baixa permeabilitat per a la ciutadania - Urbanitzacions disperses - Usos no relacionats amb el sector primari
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ Les actuacions de recuperació de l'activitat agrària en espais pendents de desenvolupar urbanísticament i la transformació de l'horta seguint criteris d'integració paisatgística poden millorar la franja de contacte. ➤ La integració paisatgística de les infraestructures viàries i la restauració de zones degradades ➤ Facilitar l'accés al ciutadà des de la ciutat i la prevenció de l'abocament de residus són també possibles estratègies de millora.	Elements relacionats - Activitat agrícola com ús provisional - Horta ordenada - Integració paisatgística infraestructures - Accessibilitat de la ciutat cap a l'entorn - Prevenció d'abocament de residus
+	Els Bellots, can Montllor i can Petit, espais pendents d'urbanitzar en cultiu temporal
-	Infraestructures que dificulten la permeabilitat ciutat-entorn

Diagnosi dels elements de la matriu territorial	
5. Xarxa de camins i masies	
Descripció	
Existeix una extensa xarxa de camins als entorns que connecten la ciutat de Terrassa amb els entorns i amb altres municipis. La xarxa de senders és molt densa en els espais forestals de la serralada Prelitoral. Els camins públics estan protegits pel Pla Especial de Camins de l'any 1997, d'altres formen part del Pla Municipal de Prevenció d'Incendis o són els accessos a les explotacions agràries. Existeix una vintena de masies esparses pels entorns que son centre d'explotacions agroforestals, especialment en el peudemont de la serra de l'Obac i en la Plana del Vallès	
Principals debilitats i amenaces	
➤ La xarxa extensa de senders dispersa l'ús públic cap a zones sensibles des del punt de vista ecològic provocant alguns impactes, que en determinats indrets poden arribar a ser severos. Especialment a la zona de la serralada de l'Obac ➤ Moltes de les masies tenen problemes greus de conservació degut a la falta d'activitats econòmiques que puguin finançar la seva restauració per part dels propietaris. Les principals són can Guitard de la Muntanya, can Canya, can Figueres, i can Bogunyà.	Elements que les causen - Impactes d'un ús públic no regulat - Degradació patrimoni arquitectònic
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ La xarxa de camins es troba senyalitzada en la major part del territori ➤ Els camins apropen a la ciutadania als llocs d'interès naturals, paisatgístics i patrimonials com per exemple les masies i la connecten entre la ciutat i l'entorn i amb municipis veïns	Elements relacionats - Senyalitzacions camins - Ús públic
+	Camins públics senyalitzats i arranats
-	Masies en desús

3.2.2 Diagnosi dels elements d'interès natural

En aquest apartat es realitza una diagnosi dels elements més destacats que afecten els hàbitats naturals i la biodiversitat associada, els connectors ecològic i el paisatge.

Diagnosi dels elements d'interès natural	
1. Hàbitats i biodiversitat	
Descripció	
Els boscos de Terrassa estan formats bàsicament per pinedes de pi blanc que alguns llocs conviuen amb alzines i roures. També trobem algun bosc aïllat d'altres espècies com el pi pinyer. Els boscos de ribera són escassos i només els trobem en determinats trams d'alguns torrents però estan formats per olmedes, pollancredes i alberedes. Existeixen alguns punts de concentració de biodiversitat especialment associats a aquests cursos d'aigua amb vegetació.	
Principals debilitats i amenaces	
➤ La disminució de vegetació de ribera és especialment preocupant des del punt de vista de pèrdua de biodiversitat en els espais lliures de Terrassa. Aquesta desaparició és deguda a l'ocupació de les seves riberes per horta, construccions i per la manca de la qualitat de l'aigua en alguns punts. Especialment al torrent de la Grípia ó al torrent Mitger. ➤ L'accés no regulat de l'ús públic, especialment dels vehicles, malmeten aquests espais de concentració de biodiversitat per ser especialment sensibles.	Elements que les causen Horta no ordenada Impacte d'un ús públic no regulat
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ Els hàbitats naturals ben conservats són un reservori de biodiversitat que permet l'intercanvi de fluxos entre les poblacions dels espais naturals de la regió metropolitana de Barcelona. ➤ Presència de <i>hot spots</i> de biodiversitat ben conservats al terme	Elements relacionats Connectivitat Vegetació de ribera <i>Hot spots</i> de biodiversitat
+	Torrent de la Betzuca, alta concentració trams amb biodiversitat
-	Torrent de la Grípia, ocupacions indegudes i contaminació de les aigües

Diagnosi dels elements d'interès natural	
2. Connectors ecològics	
Descripció de l'element	
Les peces de bosc, camps de conreu i la una xarxa de torrents i rieres són elements dels connectors ecològics d'àmbit regional que uneixen espais lliures protegits. El connector nod-sud, entre Terrassa i Sabadell forma part de l'eix Sant Llorenç del Munt i Collserola. La connexió est-oest, entre els espais de la serralada Prelitoral i la plana del Vallès és possible gràcies al connector est-oest. Per últim el connector occidental, de l'eix de connexió Obac-Olerdola, ressegueix el terme per l'oest i pel sud fins connectar amb la serra de Galliners.	
Principals debilitats i amenaces	
Aquests espais presenten punts crítics que comprometen la seva funcionalitat com connectors ecològics. Aquests punts crítics estan formats per: ➤ Estretalls entre nuclis urbans i urbanitzacions ➤ Infraestructures viàries que fan de barrera ➤ Dispersió d'usos no agrícoles en el territori: equipaments, serveis tècnics... ➤ Altres elements que dificulten encara més la dispersió de les espècies, fragmentant els espais agrícoles i forestals; tanques de parcel·les agrícoles no permeables, construccions disperses, espais degradats molt antropitzats, etc. Tenen un efecte especialment negatiu les tanques i construccions de l'horta en la zona d'influència dels torrents i rieres. Els punts crítics de la connectivitat són: 1. El pla del Bonaire degut a l'existència d'un estretall entre els espais urbans de Terrassa i Matadepera, agreujat pel pas de la carretera BV1221, la urbanització del Bonaire i altres construccions i tanques disperses. 2. La carretera de Sabadell, especialment a la finca de Mossèn Homs, on queda un pas estret entre les diferents instal·lacions que ocupen el sector, agreujat per la presència d'horta no ordenada als torrents de les Monges i Sacrament i l'efecte barrera de la carretera de Castellar. 3. La carretera N-150, on el creuament nord-sud només és possible a través de dos passos estrets degut a la presència de l'Hospital de Terrassa, la Mancomunitat i els habitatges propers i l'efecte barrera de la pròpia carretera. 4. Les Fonts; on l'autopista C-16, la línia FGC i la carretera de Terrassa-Rubí fan de barrera important entre els espais lliures del sud del terme i la serra de Galliners. 5. La zona on s'uneixen les urbanitzacions de les Martines i can Palet de Vista Alegre. Agreujat per la carretera de Martorell. 6. L'espai situat entre l'Autovia B-40 i la urbanització de can Gonteres.	Elements que les causen - Urbanitzacions disperses - Infraestructures viàries - Horta no ordenada - Dispersió d'usos no agrícoles - Tancament parcel·les agrícoles
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ Les masses boscoses contínues del nord de Terrassa asseguren la connectivitat entre el parc natural i la zona agroforestal del terme. Cap infraestructura important creua aquest territori. ➤ Els espais agroforestals de la plana, els camps agrícoles i els seus marges, els bosquets intersticials i els torrents de la Grípià i la Betzuca estructuren la connexió nord-sud a través del connector oriental. ➤ A la part sud del terme, els espais verds, de caràcter forestal entre mig de les urbanitzacions de les Martines i les Carbonelles fan possible la connexió a través d'elles.	Elements relacionats - Boscós - Marges de conreus - Vegetació de ribera - Els espais verds de les urbanitzacions
+	Conreus peudemont de la serra de l'Obac i mosaic agroforestal del sector est del terme
-	Pla del Bon Aire, N-150, Les Fonts, Les Martines, Can Gonteres

Diagnosi dels elements d'interès natural	
3. Paisatge	
Descripció	
Per a l'àmbit de la Regió Metropolitana de Barcelona, el catàleg de paisatge divideix l'àrea de la Regió Metropolitana de Barcelona en 27 unitats de paisatge, de les quals tres afecten al terme de Terrassa: Plana del Vallès, Sant Llorenç del Munt i l'Obac- El Cairat i els Xaragalls del Vallès.	
Principals debilitats i amenaces	
Diferenciant per unitats, a la plana del Vallès:	Elements que les causen
➤ El major impacte és el conjunt d'edificacions que es concentren especialment al llarg de la carretera de Sabadell a Terrassa, en la zona d'equipaments coneguda com la Mancomunitat. ➤ En grau menor, també apareixen edificacions i equipaments a l'entorn de la masia de Mossèn Homs. ➤ Les instal·lacions esportives del camp de golf de Bonvilar i Torrebonica que ocupen una gran superfície, amb el seu tancament perimetral i les zones de joc cobertes de gespa, representen un alteració considerable del paisatge tradicional, tot i que siguin espais oberts. ➤ Vàries línies elèctriques d'Alta Tensió creuen tot aquest sector de sud a nord i transversalment, el seu impacte visual és molt elevat. ➤ L'ocupació per horta no ordenada al torrent de la Grípià i la presència d'abocaments als entorns són altres elements distorsionadors del paisatge.	Infraestructures viàries Construccions i edificacions disperses Golf Línies d'alta tensió Horta a les lleres de torrents Abocaments de residus
A la zona dels xaragalls del Vallès:	
➤ A la zona de les Martines-Can Palet de Vista Alegre, la urbanització dispersa i una xarxa densa de camins asfaltats configuren un paisatge artificialitzat. ➤ Es produeix una elevada presència de tancaments de les parcel·les agrícoles, amb construccions associades no integrades a l'entorn. ➤ Dues activitats extractives que es troben en funcionament a les finques de can Poal i can Costa de Montagut.	Urbanització dispersa Excés de tancaments Abandonament dels espais agrícoles Activitats extractives
A la zona del peudemont de la Serra de l'Obac;	
➤ L'abandonament de la gestió i aprofitament silvícola dels boscos per la baixa rendibilitat pot provocar una davallada en la qualitat de les masses arbòries. ➤ Presència de l'abocador de Coll Cardús, molt visible des d'alguns punts d'aquests sector. ➤ L'abandonament dels espais agrícoles al voltant de les masies tradicionals també pot acabar amb el mosaic agroforestal ➤ El mal estat d'algunes masies és una causa de degradació del paisatge. Especialment; can Guitard de la Muntanya, can Canya i can Figueres i can Bogunyà.	Abandonament dels espais agrícoles al voltant masies Abocador de coll Cardús Degradació patrimoni arquitectònic masies
Principals fortaleeses i oportunitats	
➤ La Plana del Vallès presenta uns referents paisatgístics molt consolidats associats al paisatge típic agroforestal, format per camps de conreu extensos i planers, travessats per torrents encaixats i per boscos intersticials. Les fonts naturals, les masies i els arbres d'interès local són altres elements singulars amb valor estètic. ➤ Al sector de les Martines existeixen diferents punts on observar l'amplitud del paisatge. Un exemple són les vistes sobre Terrassa amb el Montseny al fons que es poden observar des de can Poal o des de el camí carener de les Martines, entre Terrassa i Rubí. ➤ A la zona forestal del nord de Terrassa, la presència de masies aporten un notable interès al conjunt paisatgístic ja que trenquen el bosc dominant. Aquest és el cas de can Font de Gaià, ca n'Amat de la Muntanya, El Guitard, la Caseta de la Pineda i la Pineda.	Elements relacionats
	Camps de conreu Vegetació de ribera Boscos Masies i camins Fonts naturals Miradors
+	Boscos i conreus del peudemont i de la serra de l'Obac
-	Les Martines

Com a conclusions de la diagnosi ambiental es pot concretar que dels elements substancials que s'ha valorat:

- a) Els torrents i les rieres es troben afectats especialment per l'horta no ordenada, les construccions i les infraestructures. El cas més paradigmàtic és el del torrent de la Grípia
- b) Els espais agrícoles pateixen en alguns sectors els efectes de l'elevada fragmentació, la sobrefreqüentació i l'establiment d'altres usos aliens a l'agricultura. Exemple es té en el sectors de les Martines i de can Pepet L'aspecte positiu és el paper que poden jugar les masies en la recuperació econòmica de les finques.
- c) Els boscos presenten un elevat risc d'incendi, una gestió insuficient i un aprofitament silvícola inexistent. La serra de l'Obac és una zona forestal preservada i de gran valor paisatgístic.
- d) En la franja de contacte entre la ciutat i l'entorn, són els espais en desús pertanyents a plans urbanístics no desenvolupats i les activitats esparses no relacionades amb l'ús agrícola els causants principals de la degradació d'aquest àmbit periurbà.
- e) Els impactes que més afecten als camins i a les masies, elements que també formen part de la matriu territorial, són l'ús públic no ordenat i la degradació del patrimoni arquitectònic, respectivament.
- f) En quan a la biodiversitat i els connectors ecològics, l'afectació més important la causa l'artificialització del territori que provoca la fragmentació i l'aïllament dels hàbitats naturals o fins i tot la seva desaparició. La urbanització dispersa, les infraestructures i els tancaments en són els principals responsables.
- g) Per últim, l'abandó dels espais agrícoles i l'aparició d'activitats i edificacions marginals produeixen una evident degradació de la qualitat paisatgística dels entorns.

4. Objectius i criteris de protecció ambiental del Pla

El Pla especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda recull els aspectes ambientals explicats en l'apartat 3 d'aquest informe i realitza una relectura del sòl no urbanitzable que es pot explicar a partir de les quatre línies estratègiques d'ordenació i gestió territorial que són la base dels elements d'ordenació, regulació i gestió del pla de l'Anella Verda: la funcionalitat ecològica i natural, la funcionalitat econòmica i el tractament del sòl agrari i forestal, la funcionalitat social i ús públic, i el contacte ciutat – entorn i paisatge.

El Pla formula un total de 15 objectius, tots ells tenen un clar component ambiental. En aquest apartat de l'Informe de Sostenibilitat es concreta per cada línia estratègica quins són els aspectes clau en el contingut del Pla especial, des del punt de vista ambiental, que afavoreixen de forma més rellevant l'assoliment de cadascun dels objectius.

El compliment per part de la proposta del Pla d'aquests aspectes és garantia de la seva contribució a fer un territori més sostenible des del punt de vista ambiental, econòmic i social.

4.1 Descripció dels objectius ambientals del Pla

Els objectius ambientals del Pla especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa són:

4.1.1 Funcionalitat natural i ecològica

La conservació dels boscos, dels cultius i de l'hàbitat associat a la xarxa de torrents i rieres és essencial per garantir la funcionalitat natural i ecològica del territori de l'Anella Verda. En aquest sentit el Pla proposa un seguit d'actuacions d'ordenació, regulació i gestió en els àmbits dels diferents connectors que circulen per Terrassa, reduint l'efecte barrera que produeixen determinades infraestructures, millorant els punts crítics on hi ha perill de col·lapse de la connectivitat i protegint l'hàbitat de torrents i rieres. També preveu el tractament d'hàbitats de poca superfície però d'elevat valor per la biodiversitat.

Per cadascun dels objectius s'especifiquen els aspectes claus incorporats en el marc jurídic (normativa) i les accions i programes que es preveuen desenvolupar al Pla de gestió i que es troben descrits en l'apartat "*Objectius estratègics de gestió i etapes*" del Pla especial. El Pla de gestió es redactarà i aprovarà paral·lelament a la tramitació del Pla especial, un cop aquest hagi estat aprovat inicialment.

Objectiu 1: Restaurar la xarxa de rieres i torrents, tenint present el seu paper substancial per a la connectivitat, la biodiversitat i el paisatge.

El Pla incorpora aquest objectiu atès que els torrents i les rieres de Terrassa actuen com un element substancial dels connectors biològics, són un reservori de biodiversitat tant de fauna com de flora, estructuren el paisatge i conformen els hàbitats de ribera. La modificació puntual del POUM dota al Pla Especial de l'Anella Verda de l'eina per assolir aquest objectiu, cobrint una indefinició en la normativa del planejament municipal vigent, cartografiant el Sistema Hídric i regulant les seves condicions d'ordenació, ús i protecció i definint una nova qualificació de Zona de protecció de rieres i torrents (R). El Pla Especial de l'Anella Verda estableix en la seva normativa el detall de les mesures de protecció ambiental i per altra banda també preveu les mesures de gestió per a la restauració dels hàbitats en aquest àmbit.

H hídric	Sistema Hídric: zona fluvial de la llera dels torrents i rieres de l'àmbit del sòl no urbanitzable. La delimitació respon a la franja establerta per la línia de la cota d'inundació del període de retorn de 10 anys pels cursos de la Grípià i la Betzuca, i per una franja de 5 metres a banda i banda en la resta de torrents i rieres.
-------------------------------	---

R

Protecció de rieres i torrents

Protecció de rieres i torrents: Comprèn els sòls de les zones annexes al sistema hídic que, sense constituir el domini públic hidràulic en són contigües, estan vinculades a la seva funcionalitat ecològica i suporten sistemes naturals de valor.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 1:

Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar una normativa de protecció ambiental específica pel Sistema Hídic (H) i per la Zona de Protecció de Rieres i Torrents (R), protegint especialment la vegetació associada a aquests àmbits.

Gestió

- o Eliminar l'horta no ordenada que ocupa la zona de protecció de rieres i torrents i recuperar la vegetació de ribera en els trams malmesos.
- o Establir mesures de gestió per millorar la qualitat de les aigües dels torrents i rieres.
- o Augmentar el grau de naturalització i qualitat dels hàbitats associats a aquests àmbits.
- o Evitar aquells usos o activitats que puguin provocar un impacte ambiental
- o Gestionar els espais fluvials al seu pas pel sòl urbà

Objectiu 2: Preservar i millorar els hàbitats naturals considerats d'alt valor per la seva biodiversitat.

El Pla preveu mesures de protecció, regulació i gestió per tots els hàbitats naturals de Terrassa, tanmateix incorpora específicament elements de protecció per aquells elements que acullen una elevada concentració de biodiversitat. Aquests són els marges de conreu i les faixes arbrades dels espais agrícoles i els 9 indrets d'especial interès descrits en l'apartat 3.1.3 d'aquest informe. La modificació puntual del POUM estableix una subclau d'ordenació per aquests espais, clau zeb.

zeb

Àmbits on existeixen hàbitats considerats d'especial interès per la biodiversitat i que mereixen una protecció específica.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 2:

Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar una normativa de protecció ambiental específica pels marges de conreu i les faixes arbrades, regulant les condicions sota les quals es podran modificar.
- o Incorporar a la normativa de protecció ambiental específica pels 9 indrets d'interès per la biodiversitat on la modificació puntual del POUM restringeix els usos, activitats, construccions i instal·lacions que els puguin malmetre
- o Incorporar a la normativa les condicions de protecció dels hàbitats naturals d'interès i de la flora i fauna en general

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 2:

Gestió

- o Millorar els hàbitats naturals, especialment a les zones d'elevada biodiversitat.

Objectiu 3: Assegurar la viabilitat i funcionalitat dels connectors ecològics, relligant els espais lliures que es troben fragmentats, millorant la permeabilitat de les infraestructures, i resolent els punts crítics que els estrenyen

El Pla identifica els tres connectors territorials: connector nord-sud, connector est-oest i connector occidental, a l'entorn de la trama urbana, com a eina per detectar els punts crítics de discontinuïtat dels hàbitats naturals que són reconeguts a la modificació puntual del POUM amb la subclau pcc. La modificació del planejament restringeix els usos i construccions que es podran realitzar en aquests àmbits i el Pla estableix mesures de gestió per aquests espais concrets.

pcc

Punts on la connectivitat dels connectors ecològics es troba amenaçada i requereixen una especial protecció.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 3:

Gestió

- o Millorar la permeabilitat en l'àmbit dels connectors ecològics i reducció de l'artificialització als punts crítics de connectivitat
- o Millorar l'efecte barrera de les infraestructures viàries i ferroviàries
- o Mantenir la funció com connectors ecològics de les rieres i torrents

Objectiu 4: Assegurar l'encaix territorial de l'Anella Verda dins el sistema d'espais lliures metropolitans i la seva vinculació amb els espais naturals i agrícoles dels municipis confrontants.

L'àmbit de l'Anella Verda ha d'assegurar la viabilitat i funcionalitat dels connectors ecològics i ha de relligar els espais lliures amb els dels termes veïns. Per assolir aquest objectiu el Pla defineix els punts de contacte i els punts de manca de continuïtat dels espais oberts.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 4:

Gestió

- o Millorar els punts on es produeixen discontinuïtats en la connectivitat en el contacte amb els municipis veïns.

4.1.2 Funcionalitat econòmica i el tractament del sòl agrícola i forestal

La funcionalitat econòmica del Pla de l'Anella Verda, inclou necessàriament l'agricultura, la ramaderia, la gestió forestal, la producció, i la distribució i consum de productes agroalimentaris de proximitat, així com d'altres activitats econòmiques complementàries al sector primari. Els objectius del 5 al 9 tracten els aspectes relacionats amb l'agricultura, la ramaderia i la gestió forestal. En aquest tractament s'inclou l'horta no comercial ja que també forma part de sòl agrícola. L'objectiu 10 tracta sobre les altres activitats que es poden desenvolupar en els espais lliures i que complementen a les del sector primari.

Per cadascun dels objectius s'especifiquen els aspectes claus incorporats en el marc jurídic (normativa) i les accions i programes que es preveuen desenvolupar al Pla de gestió i que es troben descrits en l'apartat "*Objectius estratègics de gestió i etapes*" del Pla especial. El Pla de gestió es redactarà i aprovarà paral·lelament a la tramitació del Pla especial, un cop aquest hagi estat aprovat inicialment.

Objectiu 5: Desenvolupar espais agraris suficients i potenciar la ramaderia semi-intensiva per a que tinguin viabilitat econòmica i promoguin pràctiques ecològiques, xarxes de distribució i consum de proximitat, i la cultura gastronòmica local.

Els conreus són una activitat econòmica substancial en els espais lliures o sòl no urbanitzable, estructuren el territori i el paisatge, i tenen un paper com a connectors biològics i acullen biodiversitat. La modificació puntual del POUM estableix una única zona Agrícola que inclou tots els espais aptes per desenvolupar el conreu.

Agrícola: Inclou els sòls considerats aptes per al conreu. S'incentivarà el manteniment d'aquestes àrees, vitals pel manteniment de la diversitat ambiental del conjunt del municipi i del territori.

Sobre aquests espais el Pla Especial de l'Anella Verda desenvolupa mesures d'ordenació, regulació i gestió per assegurar-ne la seva continuïtat.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 5:

Marc jurídic (normativa)

- Incorporar una normativa de protecció ambiental específica per la Zona Agrícola protegint els elements que la conformen (marges, bosques entre parcel·les) i evitant la seva ocupació per usos diferents al conreu agrícola.

Gestió

- Vetllar per la recuperació de l'activitat agrícola, tant en finques públiques com privades.
- Millorar les condicions de qualitat i sanitat dels sòls dels espais agrícoles.
- Diversificar la producció agrícola en l'àmbit de l'Anella Verda.

Objectiu 6: Impulsar de forma especial la recuperació de l'activitat agrícola i la gestió forestal en zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular

Com s'ha vist a la part de diagnosi, els espais agrícoles on la propietat està molt fragmentada i on la topografia només permet el conreu en feixes són actualment menys rendibles que l'agricultura que es desenvolupa en espais planers. Així doncs calen mesures d'impuls a aquests espais per evitar el seu abandó.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda, derivats de la diagnosi, per assolir l'objectiu 6:

Gestió

- o Realitzar, impulsar o promoure la recuperació de l'activitat agrícola en aquests sectors

Objectiu 7: Ordenar l'horta d'autoconsum en tot l'àmbit periurbà, per a que s'integri adequadament i no malmeti els valors naturals i ecològics de l'entorn

La funció principal de l'horta d'autoconsum és la productiva associada a l'autoconsum de productes hortícoles de temporada i també la de lleure. Però cal regular el seu emplaçament per evitar els impactes descrits a la diagnosi.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 7:

Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar una normativa de protecció ambiental específica per l'horta de manera que;
 - o Es proposin espais agrícoles destinats a l'horta en indrets que no malmetin la funcionalitat ecològica
 - o Es regulin els elements constructius associats a les hortes, tant les hortes comercials com les d'autoconsum

Gestió

- o Planificar la retirada de les hortes d'autoconsum que no compleixin els criteris d'ordenació
- o Impulsar la creació de sectors en indrets que compleixen els criteris d'ordenació
- o Implicar i obtenir suport dels diferents propietaris per l'establiment de zones d'horta ordenades
- o Vetllar per assegurar la qualitat i suficiència de l'aigua de reg pel desenvolupament de sector d'horta i promocionar la pràctica de l'horticultura ecològica

Objectiu 8: Millorar les masses forestals cap a estadis més naturals i madurs, promoure la gestió forestal conjunta i l'aprofitament integral dels recursos del bosc.

Els boscos compleixen diferents funcionalitats: ambiental com a fixadors de CO₂, de control de l'erosió i de regulació hídrica, reservori de biodiversitat acollint moltes espècies animals i vegetals, productiva amb l'aprofitament econòmic dels seus productes (fusta, llenya, estella, pinyes, bolets, etc.) i social, com a espai natural on practicar el lleure, l'esport i l'educació ambiental. La modificació puntual del POUM determina una única qualificació de Bosc, sobre la qual el Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda estableix mesures d'ordenació, regulació i gestió concretes.

B boscos	Bosc: Comprèn les masses forestals. Qualificació bàsica en l'estructuració i valoració del snu; s'estimularà la realització de plans de gestió forestals.
--------------------	--

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 8:

Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar una normativa de regulació específica d'aquesta Zona de manera que;
 - o Es protegeixin les masses forestals de l'àmbit de l'Anella d'aquells usos o activitats que les puguin malmetre
 - o S'estableixin les condicions per l'explotació del bosc, tant l'aprofitament fuster com el no fuster (pinyes, bolets...)

Gestió

- o Impulsar la gestió conjunta de les masses forestals del terme
- o Fomentar l'aprofitament i la comercialització de la biomassa forestal
- o Promoure la introducció de la ramaderia extensiva en la gestió dels boscos
- o Ordenar les activitats de lleure, esport i d'educació ambiental per a que siguin compatibles amb el manteniment de les masses forestals i de la seva biodiversitat
- o Adoptar mesures per prevenir els efectes negatius dels impactes produïts per agents pertorbadors com són els incendis forestals

Objectiu 9: Dotar de les infraestructures i els serveis necessaris per al desenvolupament de les activitats agràries i forestals

El Pla haurà de donar recolzament a les explotacions per tal d'assegurar la seva viabilitat. Es destaquen només aquelles mesures que tenen alguna incidència ambiental.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 9:

Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar a la normativa del Pla Especial les condicions en que les activitats agràries, ramaderes i forestals disposin d'accés a la xarxa pública d'abastament d'aigua

Gestió

- o Dotar d'infraestructures i serveis necessaris per al desenvolupament de les activitats agràries . Això inclou les infraestructures (camins, xarxes de reg, etc..) i altres aspectes com la millora de la vigilància de les explotacions i el control de la fauna que causi danys en els camps agrícoles.

Objectiu 10: Ordenar les activitats econòmiques complementaries a les del sector primari prioritant la utilització de les masies tradicionals i les edificacions existents

El Pla preveu ordenar els usos de l'àmbit de l'Anella Verda, afavorint les activitats compatibles amb el manteniment de les funcionalitats naturals, agrícoles i d'ús social del territori, i que contribueixen a fer més sostenible el sector primari, la recuperació de les masies existents i la protecció del paisatge.

En aquest sentit, la regulació dels usos prevista a la modificació puntual del POUM té una clara vocació per concentrar la major part dels usos complementaris a l'activitat agrària i forestal en els entorns de les masies a la Zona Masies que ocupa una superfície de 26 hectàrees del sòl no urbanitzable;

M

Espai de les edificacions rurals i masies tradicionals: Terreny ocupat per les construccions rurals i masies reconegudes pel catàleg que acompanyarà el Pla i on es proposa mesures per al seu manteniment, conservació i usos.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir l'objectiu 10:

- o Incorporar el catàleg de masies i l'inventari d'edificacions, construccions i instal·lacions en sòl no urbanitzable.

Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar a la normativa les condicions en que els usos complementaris es desenvolupin en l'àmbit de l'Anella Verda

Gestió

- o Impulsar les activitats complementaries en l'àmbit de les masies
- o Realitzar l'inventari d'usos i instal·lacions existents i proposta per la seva ordenació, trasllat o eliminació

4.1.3 L'ús públic i funcionalitat social

En la part de diagnosi s'han descrit aquells impactes ambientals que es deriven de la sobrefreqüentació als entorns naturals. El Pla té diferents objectius que preveuen ordenar l'ús públic en l'àmbit de l'Anella Verda a través de la conscienciació i educació de la població, apostant per la corresponsabilitat i participació pública en la conservació dels espais naturals de Terrassa.

Per cadascun dels objectius s'especifiquen els aspectes claus incorporats en el marc jurídic (normativa) i les accions i programes que es preveuen desenvolupar al Pla de gestió i que es troben descrits en l'apartat "*Objectius estratègics de gestió i etapes*" del Pla especial. El Pla de gestió es redactarà i aprovarà paral·lelament a la tramitació del Pla especial, un cop aquest hagi estat aprovat inicialment.

Objectiu 11: Promoure el respecte i el coneixement dels valors naturals, paisatgístics, patrimonials i de les activitats rurals i la implicació i corresponsabilitat de la ciutadania en la protecció de l'Anella Verda i en l'ús responsable dels seus recursos.

Es promourà la participació de la ciutadania en el seguiment de totes les mesures que estableix el Pla, així com les estratègies de gestió compartida com són el voluntariat o la custòdia del territori. Per aconseguir aquesta implicació és necessària la difusió dels valors naturals, paisatgístics i patrimonials del territori entre la ciutadania.

Objectiu 12: Establir una xarxa de camins públics, mallada i jerarquitzada, que ordeni l'ús públic, doni servei a les activitats existents en l'entorn, connecti amb les xarxes dels termes veïns, i millori l'accessibilitat des de la ciutat, potenciant els desplaçaments a peu i en bicicleta

Objectiu 13: Assenyalar les zones aptes per establir àrees de lleure i d'altres elements d'interès que permetin conèixer i gaudir de l'entorn sense que hi hagi impactes ambientals

La xarxa de camins i punts d'interès són elements claus per ordenar i regular l'ús públic dels espais oberts. Els camins han de permetre connectar la ciutat amb l'entorn, donar accés a les masies, habitatges i activitats; així com donar a conèixer els indrets d'interès natural,

paisatgístic i patrimonial. En aquest sentit, la modificació puntual del POUM determina dos tipologies de camins i en regula les condicions d'ús i ordenació

V.P camins principals	Correspon als camins que conformen la xarxa principal: els camins històrics que connecten la ciutat amb l'entorn i els municipis veïns, el camí circular de l'Anella Verda
V.S camins secundaris	Completen la xarxa de camins de l'Anella Verda. Fan la funció d'interconnectar la malla de la xarxa de camins principals VP, fent-la més densa i també donen accés a les masies i altres edificacions

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda per assolir aquests objectius (11,12,13):

Marc jurídic (normativa)

- o Establir la normativa que reguli les condicions d'ús dels camins de l'Anella Verda: restricció de l'accés motoritzat, senyalització....
- o Establir la normativa que reguli les característiques físiques d'aquesta xarxa de camins per a que s'integrin paisatgísticament

Gestió

- o Fomentar el coneixement dels valors i les funcions dels entorns naturals entre el conjunt de la ciutadania per obtenir el seu suport a les diferents iniciatives de conservació i gestió
- o Promoure les bones pràctiques per evitar accions que malmetin el medi natural com l'abocament de residus, la formació de dreceres, el trepig de conreus, etc Promoure una visió integrada i de conjunt de l'Anella Verda i d'aquesta amb la ciutat
- o Agençar la xarxa de camins per assegurar la seva funcionalitat
- o Facilitar l'accés de la ciutadania cap als entorns a través de la xarxa de camins
- o Prevenir els impactes ambientals negatius derivats de l'ús d'aquesta xarxa

4.1.4 Paisatge i contacte ciutat –entorn

El Pla tracta en l'objectiu 14 la franja de contacte entre la ciutat construïda i l'entorn. Tot i que en aquest espai també s'han d'assegurar tant la conservació dels valors naturals, com la promoció d'activitats econòmiques del sector primari i l'ús per part de la ciutadania, les dinàmiques particulars d'aquest espai, on es troben els espais pendents de desenvolupar i els espais més degradats, justifiquen el seu tractament per separat.

El paisatge també té un objectiu específic al Pla, tot i que és una qualitat transversal en el tractament de tots els aspectes.

Objectiu 14: Revertir els processos de banalització, degradació i abandonament dels espais periurbans i urbans sense desenvolupament urbanístic, i aturar la pressió exercida per les activitats no agràries

Segons la diagnosi, el major impacte paisatgístic es produeix en aquells espais de transició entre la ciutat construïda i els entorns naturals. Les infraestructures viàries, els elements artificialitzadors que ocupen els espais agrícoles i forestals en són algunes de les causes.

Objectiu 15: Preservar i millorar el mosaic funcional del paisatge de l'Anella Verda de manera que esdevingui un valor social i econòmic del territori

El tractament del paisatge de l'Anella Verda ha de complir els objectius de qualitat paisatgística establerts al Catàleg de la Regió Metropolitana de Barcelona per a les unitats que corresponen al terme de Terrassa. En aquest sentit, la modificació puntual del POUM estableix que el tractament del paisatge en l'àmbit del sòl no urbanitzable s'han de complir els objectius de qualitat paisatgística establerts al Catàleg de la Regió Metropolitana de Barcelona per a les unitats que corresponen al terme de Terrassa:

- o Sant Llorenç del Munt i l'Obac
- o Plana del Vallès
- o Xaragalls del Vallès

El Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda preveu una sèrie d'actuacions que tenen relació directa amb la protecció del paisatge. Tot i que en el tractament dels elements substancials (regulació de l'horta ordenada, restauració de la xarxa torrents i rieres, etc.) també es tenen en compte les condicions de protecció del paisatge.

Reptes clau al Pla Especial de l'Anella Verda, derivats de la diagnosi, per assolir aquests objectius (14 i 15):

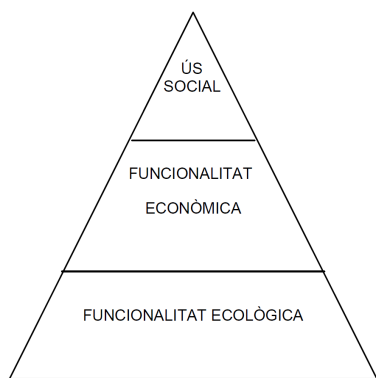
Marc jurídic (normativa)

- o Incorporar a la normativa obligacions per a la integració paisatgística de les edificacions, construccions o instal·lacions aïllades que s'instal·lin en l'àmbit de l'Anella Verda, així com en els projectes d'intervencions que es realitzin en les edificacions existents i masies tradicionals
- o Evitar aquells elements desfiguradors del paisatge dispersos pel territori, especialment els cartells o elements publicitaris

Gestió

- o Impulsar els treballs de millora de la franja de contacte amb la ciutat en aquells espais degradats paisatgísticament

4.2 Jerarquia i prioritat en el compliment dels objectius ambientals

L'assoliment dels objectius plantejats al Pla donaran solució a les problemàtiques i impactes ambientals detectats en la fase de diagnosi i recollits en la memòria informativa del document. Els reptes claus del Pla, esmentats al punt 4.1 es tradueixen en mesures d'ordenació, regulació i gestió que fan possible el compliment d'aquests objectius.

Des del punt de vista de la jerarquia dels objectius proposats primer caldrà assegurar la conservació i millora dels hàbitats i la biodiversitat associada així com les funcionalitats ecològiques que desenvolupen. En aquest sentit, els objectius a prioritzar són els que assegurin aquesta funcionalitat.

Per a que l'entorn natural de Terrassa esdevingui un territori viu i endreçat, caldrà assegurar la funcionalitat econòmica dels espais agrícoles i forestals, de manera que formin part de l'economia local.

Així, l'ús públic només serà possible si aquestes dues funcionalitats estan assegurades.

El valor del paisatge és un tema transversal al tractament de totes les línies estratègiques del Pla.

4.3 Indicadors del nivell d'assoliment dels objectius ambientals

Per tal de verificar el compliment dels objectius plantejats, es poden considerar els següents indicadors:

Objectiu	Indicadors
Objectiu 1: Restaurar la xarxa de rieres i torrents, tenint present el seu paper substancial per a la connectivitat, la biodiversitat i el paisatge.	1. Superfície d'hàbitat de ribera recuperat o millorat respecte la superfície qualificada com de protecció de torrents (R)
	2. Número total d'incidències relacionades amb els col·lectors d'aigües urbanes
	3. Superfície ocupada per usos no permesos restaurada a la zona de protecció de torrents (R)
Objectiu 2: Preservar i millorar els hàbitats naturals considerats d'alt valor per la seva biodiversitat.	4. Evolució de l'abundància i riquesa de l'avifauna a Terrassa (censos incorporats al Projecte SYLVIA i Programa SOCC)
	5. Superfície de marges de conreu respecte el sòl agrícola total
	6. Superfície d'hàbitats d'interès on s'han implementat millores respecte la superfície total que ocupen

Objectiu	Indicadors
Objectiu 3: Assegurar la viabilitat i funcionalitat dels connectors ecològics, relligant els espais lliures que es troben fragmentats, millorant la permeabilitat de les infraestructures, i resolent els punts crítics que els estrenyen	7. Metres lineals de tancaments adequats al pas de la fauna respecte els metres totals de tancament en els punts crítics
	8. Nombre de millores en els passos de fauna de les infraestructures viàries
Objectiu 4: Assegurar l'encaix territorial de l'Anella Verda dins el sistema d'espais lliures metropolitans i la seva vinculació amb els espais naturals i agrícoles dels municipis confrontants	9. Nombre d'accions concertades amb els ajuntaments veïns o altres administracions
Objectiu 5: Desenvolupar espais agraris suficients i amb viabilitat econòmica que promoguin pràctiques ecològiques, xarxes de distribució i consum de proximitat, i la cultura gastronòmica local	10. Superfície agrícola en actiu respecte el total de sòl no urbanitzable
	11. Superfície de conreu de regadiu respecte el sòl agrícola total en actiu
	12. Nombre de finques agrícoles o ramaderes en règim de producció ecològica respecte el total d'explotacions
	13. Nombre de finques que treballa amb varietats locals o recuperades respecte el total d'explotacions
	14. Nombre de productors amb distintiu de comerç de proximitat respecte el total de productors del terme
Objectiu 6: Impulsar de forma especial la recuperació de l'activitat agrícola i la gestió forestal en zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular	15. Superfície agrícola en actiu respecte el total de sòl amb aquestes característiques
	16. Superfície de boscos gestionats respecte la superfície total de masses boscoses d'aquestes zones
Objectiu 7: Ordenar l'horta d'autoconsum en tot l'àmbit periurbà, per a que s'integri adequadament i no malmeti els valors naturals i ecològics de l'entorn	17. Superfície d'horta ordenada respecte la superfície total d'horta
Objectiu 8: Millorar les masses forestals cap a estadis més naturals i madurs, promoure la gestió forestal conjunta i l'aprofitament integral dels recursos del bosc	18. Augment de la classe diametral mitjana dels arbres dels boscos
	19. Increment de les espècies forestals pròpies de la zona climàtica (roures i alzines)
	20. Superfície forestal gestionada mitjançant la ramaderia respecte la superfície total forestal
	20. Superfície forestal amb Plans Tècnics de Gestió i Millora Forestal respecte la superfície total forestal
	21. Superfície forestals on s'han realitzat treballs silvícoles respecte la superfície total amb PTGMF

Objectiu	Indicadors
Objectiu 9: Dotar de les infraestructures i els serveis necessaris per al desenvolupament de les activitats agràries i forestals	22. Nombre de permisos de batuda dins la zona de seguretat per danys a conreus
Objectiu 10: Ordenar les activitats econòmiques complementàries a les del sector primari	23. Nombre d'expedients per retirar activitats il·legalitzables finalitzats
Objectius 11, 12, 13 sobre la funcionalitat social i ús públic	24. Nombre d'usuaris de les activitats relacionades amb la promoció del respecte i el coneixement dels valors naturals (adults i activitats escolars)
	25. Nombre de visitants al Centre d'Informació Ambiental can Bonvilar
	26. Nombre d'usuaris d'activitats esportives organitzades en l'àmbit de l'Anella Verda
	27. Metres lineals de camins arranats respecte el total de la xarxa de camins de l'Anella Verda
	28. Nombre d'acords de custòdia establerts en l'àmbit de l'Anella Verda
	29. Nombre d'acords d'apadrinaments en l'àmbit de l'Anella Verda
Objectius 14 i 15 sobre el paisatge i el contacte ciutat-entorn	30. Número de voluntaris en projectes de l'Anella Verda
	31. Superfície agrícola en els espais urbans pendents de desenvolupar
	32. Tones de residus recollits en els entorns naturals
	33. Despesa (€) municipal en actuacions de manteniment i millora en l'Anella Verda

5. Anàlisi d'alternatives

El Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda ha establert quins són els seus objectius i criteris així com les estratègies d'ordenació, regulació i gestió concretes a l'apartat anterior. En aquest context, l'anàlisi d'alternatives que es planteja en el marc de l'avaluació ambiental del Pla contempla l'avaluació de quina és la situació actual i previsible en absència de pla (alternativa zero) i quina és la contribució de la proposta de Pla. Ambdues alternatives es confronten amb els objectius ambientals plantejats per tal de justificar la idoneïtat de la proposta.

5.1. Alternativa 0

Tal com s'ha esmentat anteriorment, l'alternativa zero és la no elaboració del Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda i, per tant, tampoc la modificació puntual del POUM, de manera que comportaria el manteniment, si no l'agreujament, de les problemàtiques identificades en l'apartat 3.2 d'aquest informe.

5.2. La proposta del Pla

El Pla d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa proposa un seguit d'actuacions per a solucionar els impactes detectats en la fase de diagnosi i les planteja en 4 línies estratègiques d'actuació: aquelles que pretenen mantenir i recuperar la funcionalitat ecològica dels espais naturals, les que estan encaminades a recuperar la funcionalitat econòmica dels espais agraris i forestals, les que pretenen regular l'ús públic, i les que proposen solucionar els conflictes existents en el contacte ciutat-entorn i la millora del paisatge.

Aquestes estratègies es tradueixen en modificacions en l'ordenació, en la regulació i en la gestió del sòl no urbanitzable realitzada fins ara. Per portar a terme les dues primeres és necessària la modificació puntual del POUM que es tramita en paral·lel. El Pla Especial de l'Anella Verda preveu l'assoliment dels seus objectius a través de diferents tipus d'actuacions:

- a) Ordenació del marc jurídic urbanístic (normativa) que estableix les condicions de protecció ambiental generals adreçades a reduir els impactes derivats dels usos i activitats que s'estableixin en l'àmbit de l'Anella Verda. Es tracten els següents vectors ambientals; aigües, residus, sòls contaminats, contaminació lluminosa, contaminació atmosfèrica, contaminació acústica i estalvi energètic.
- b) Ordenació del marc jurídic urbanístic (normativa) que regula específicament els usos en cadascuna de les Zones establertes per la modificació puntual del POUM.
- c) Incorporació del Catàleg de masies i l'inventari d'edificacions en l'àmbit de l'Anella Verda i en la normativa estableix les determinacions generals d'aquestes edificacions, regulant els usos admesos i les condicions per les intervencions que els afectin.
- d) Determinació dels objectius bàsics, estratègies, instruments, programes i accions de gestió del territori que es desenvoluparan detalladament al Pla de Gestió de l'Anella Verda i que permetrà visualitzar amb claredat el detall de les actuacions, les prioritats, el calendari i el cost associat.

Tal i com s'ha sintetitzat al punt 4.1 d'aquest informe, els principals canvis proposats en l'alternativa 1, elaboració del Pla Especial de l'Anella Verda, es poden dividir segons les funcionalitats a tractar:

1. Funcionalitat ecològica:

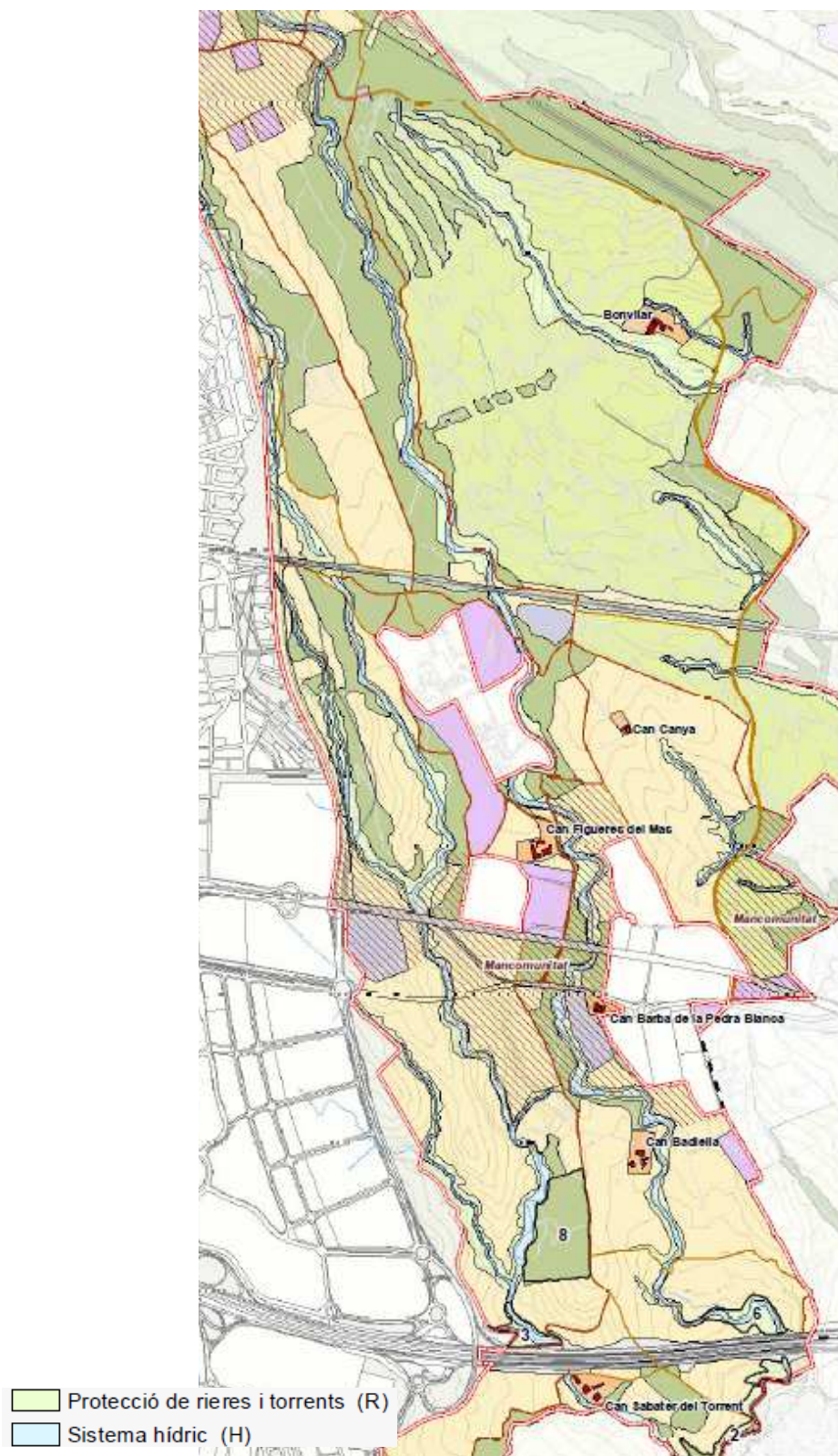
FUNCIONALITAT ECOLÒGICA	
Objectiu 1: Restaurar la xarxa de rieres i torrents, tenint present el seu paper substancial per a la connectivitat, la biodiversitat i el paisatge	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
No existeix el reconeixement d'un espai de protecció de rieres i torrents i per tant no hi ha normativa que reguli les condicions de protecció ambiental que li són d'aplicació. No existeix una delimitació cartogràfica pel Sistema Hídric.	S'inclou una normativa de protecció ambiental per la Zona de protecció de rieres i torrents on s'inclouen les següents regulacions: a) Estableix que l'únic ús admès és la funció ecològica, paisatgística i forestal i que inclou la restauració i manteniment de la vegetació de ribera. No s'admet cap construcció, instal·lació o tanca en aquest àmbit. b) Protegeix la vegetació associada a aquests àmbits de manera que no s'admet cap actuació que pugui disminuir-la o danyar-la. c) Restringeix la realització d'activitats que puguin causar impactes en aquesta zona; no s'admet el conreu en aquest àmbit ni fins a 2 metres del mateix ni els aprofitaments fusters. d) Es prohibeix l'aplicació de productes químics de síntesi en l'àmbit de protecció de rieres i torrents i fins una distància de 5 metres. e) Estableix les condicions per les actuacions de restauració de l'hàbitat de ribera. f) Prohibeix els moviments de terres que no tinguin l'objectiu de millorar les condicions ambientals d'aquesta zona i les extraccions de materials Aquestes condicions també s'apliquen per al Sistema Hídric.
GESTIÓ	
Les actuacions de gestió que es realitzen en l'àmbit de l'Anella Verda no responen a una planificació específica.	El Pla de Gestió de l'Anella Verda establirà de manera detallada les estratègies, els instruments de gestió, i els programes i accions específiques per assolir l'objectiu de l'Anella Verda per aquest àmbit determinant l'escenari temporal en què es desenvoluparan. En destaquen les actuacions: a) La eliminació de les construccions i instal·lacions no legalitzades en l'àmbit de protecció de torrents i rieres, especialment l'horta no ordenada b) Recuperació de l'hàbitat fluvial allà on sigui possible i la eliminació d'espècies al·lòctones. c) Aquestes actuacions es prioritzen en l'àmbit del torrent de la Grípià que és el curs més malmès. d) Realització de les obres de millora pel tractament de les descàrregues al sistema unitari de clavegueram.

FUNCIONALITAT ECOLÒGICA	
Objectiu 2: Preservar i millorar els hàbitats naturals considerats d'alt valor per la seva biodiversitat	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
La normativa existent en l'actual planejament urbanístic municipal no concreta la protecció dels marges i faixes arbrades. No existeix un reconeixement de cap àmbit d'especial interès per la biodiversitat ni normativa que els protegeixi. No existeix un recull d'arbres d'interès local	S'inclou una normativa de protecció ambiental específica i concreta pels marges de conreu i les faixes arbrades. Per facilitar els treballs agrícoles es podran eliminar només aquells marges que tinguin una amplada inferior a 2 metres i sempre que no resulti un camp de més de 5 hectàrees. No es podran eliminar en camps de pendents superiors al 9%. No es podran aplicar herbicides als marges de conreu. Es protegeixen les masses boscoses situades entre parcel·les de manera que no es permet cap actuació que les pugui reduir o danyar. Incorpora la normativa de protecció pels 9 indrets d'interès per la biodiversitat, clau zeb, delimitats per la modificació puntual del POUM i detectats durant el procés de diagnòstic de l'àmbit de l'Anella Verda, pel que fa a la restricció dels usos i les activitats que els puguin afectar. No es permet cap ús excepte els destinats a la conservació d'aquests espais ni cap construcció, instal·lació o tancament. La normativa del Pla Especial protegeix els arbres d'interès local de ser tallats o danyats així com l'àmbit al voltant de l'arbre corresponent al 150% de la circumferència formada per la projecció de la copa on no es podrà realitzar cap actuació que pugui afectar les arrels de l'arbre o qualsevol altre part del mateix.
GESTIÓ	
No es preveuen actuacions en aquests àmbits	Preveu impulsar o col·laborar en l'estudi de la flora i la fauna de les zones d'especial interès per la biodiversitat el que permetrà planificar les actuacions de millora i manteniment necessàries. Es realitzaran o impulsaran obres de millora de basses i fonts per la millora d'hàbitats d'amfibis Es realitzaran o promouran treballs de manteniment o millora dels marges i de les faixes arbrades

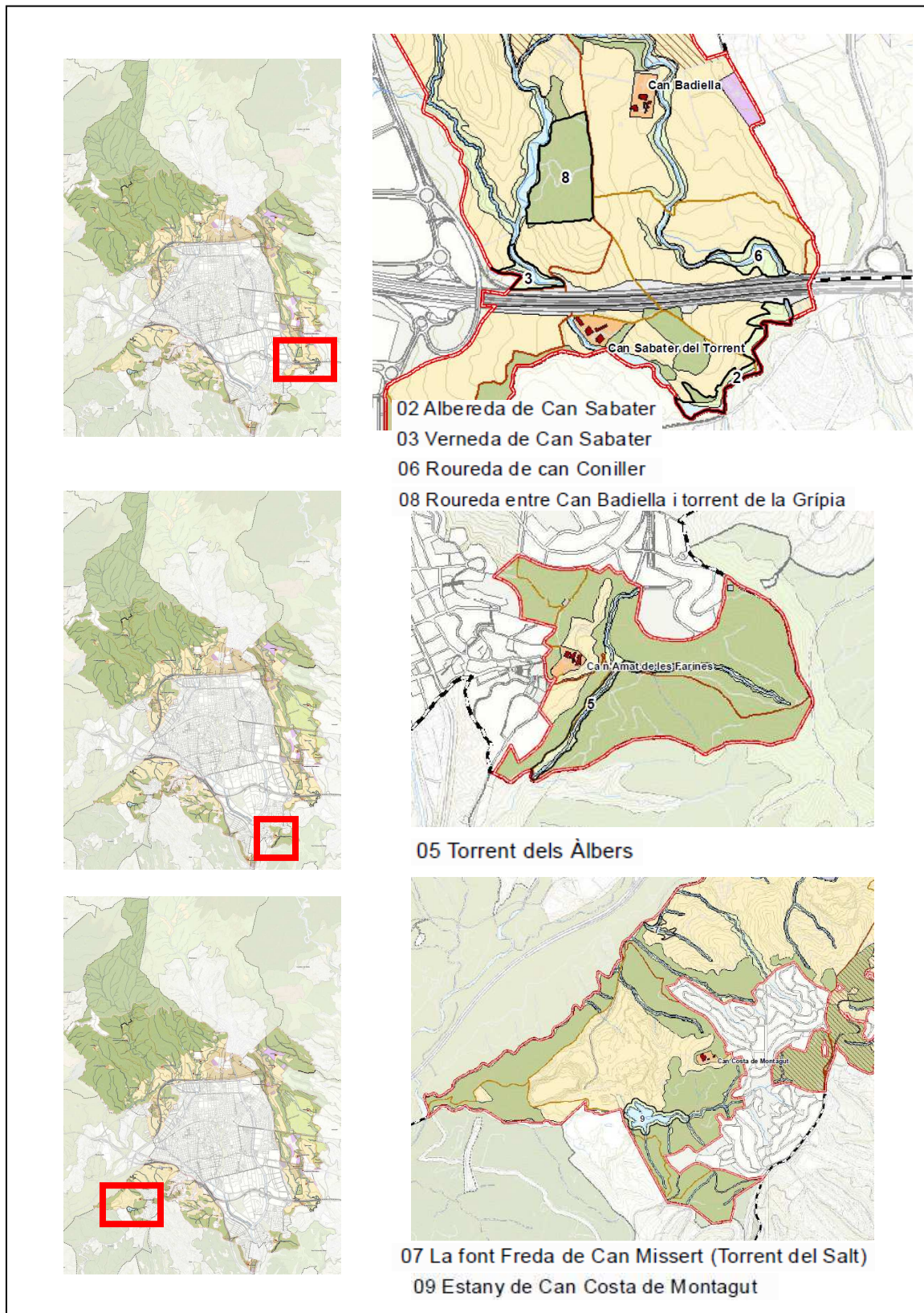
FUNCIONALITAT ECOLÒGICA	
Objectiu 3: Assegurar la viabilitat i funcionalitat dels connectors ecològics, relligant els espais lliures que es troben fragmentats, millorant la permeabilitat de les infraestructures, i resolent els punts crítics que els estrenyen	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
A la normativa del POUM vigent imposa la condició de permeabilitat a la fauna terrestre només per aquelles tanques dels conreus i zones ocupades per vegetació natural.	La normativa del Pla especial efectua una regulació general dels tancaments en l'àmbit de l'Anella Verda de manera que les tanques es limiten al mínim indispensable i seran realitzades amb materials vegetals, excepte per raons de seguretat o preservació de la intimitat dels habitatges que podran ser realitzats amb altres materials. Les tanques hauran de ser permeables a la fauna terrestre.
GESTIÓ	
La normativa del POUM vigent no esmenta els connectors ecològics que afecten Terrassa i que es troben recollits en el PTMB, ni els punts crítics que l'estrenyen. No existeix normativa que en reguli les restriccions per assegurar la millora i el manteniment dels connectors.	Per aquests àmbits de punt crític, clau pcc de la modificació puntual del POUM, preveu realitzar o impulsar treballs de millora dels tancaments, instal·lacions i infraestructures lineals que provoquen un efecte barrera. Als espais qualificats com equipaments realitzarà o promourà actuacions de millora en les seves vores per reduir l'efecte barrera que provoquen i afavorir el manteniment de la funcionalitat dels connectors on es troben. Es preveuen obres de millora del pas de torrents sota les infraestructures viàries i ferroviàries. Realitzarà o impulsarà obres de reducció de l'efecte barrera de les infraestructures viàries. Realitzarà o impulsarà els treballs de millora i manteniment dels trams urbans de les rieres.
Objectiu 4: Assegurar l'encaix territorial de l'Anella Verda dins el sistema d'espais lliures metropolitans i la seva vinculació amb els espais naturals i agrícoles dels municipis confrontants	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
GESTIÓ	
No s'havien identificat fins ara els punts on existeixen discontinuïtats en la connectivitat entre municipis. No existeixen estratègies de gestió per assolir l'objectiu.	Reconeix aquestes discontinuïtats i preveu impulsar figures de col·laboració entre els Ajuntaments i altres administracions per coordinar accions conjuntes de protecció dels espais agraris i forestals de contacte.

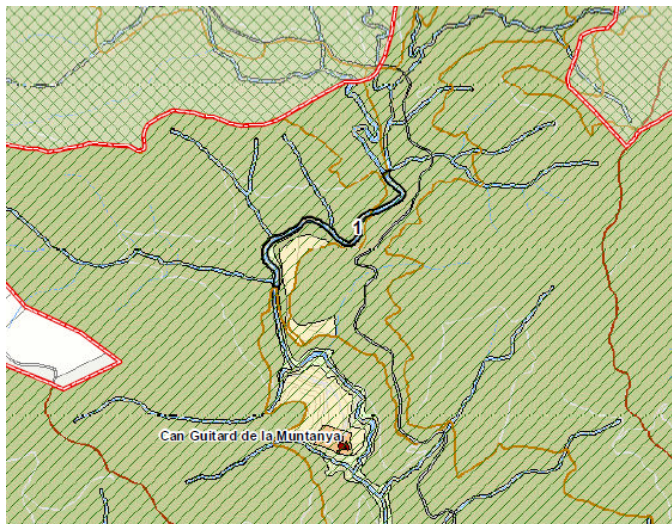
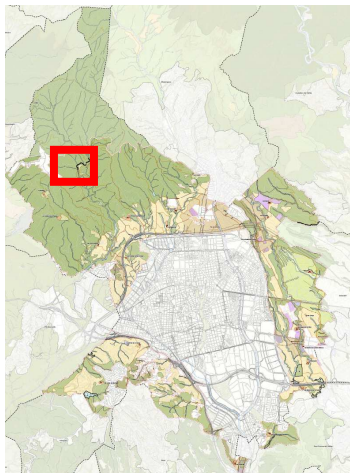
A continuació s'il·lustra amb imatges algunes de les actuacions previstes pel Pla especial:

Imatge de l'àmbit de protecció de rieres i torrents del torrent de la Grípià on el Pla preveu la realització de bona part de les actuacions de gestió.

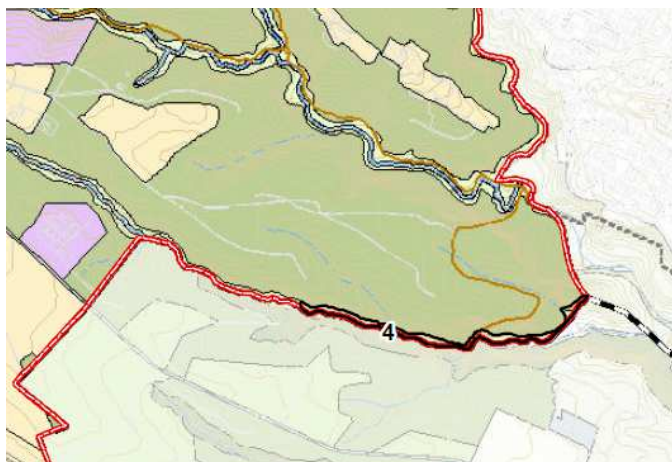
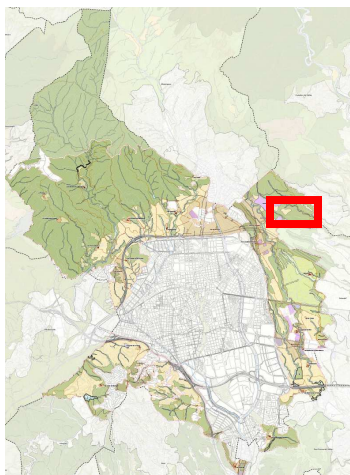

A continuació les imatges dels 9 punts d'especial interès per la biodiversitat, subclau zeb, establerts per la modificació puntual del POUM i detectats en la fase de diagnosi. El Pla Especial preveu impulsar o col·laborar en l'estudi de la flora i la fauna de les zones d'especial interès per la biodiversitat per planificar les actuacions de millora i manteniment necessàries

01 Sarga a la Plana Freda de Can Guitard - Torrent dels Caus

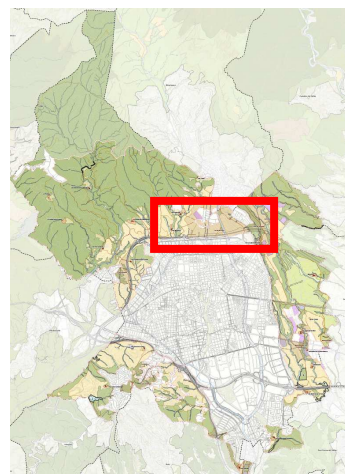
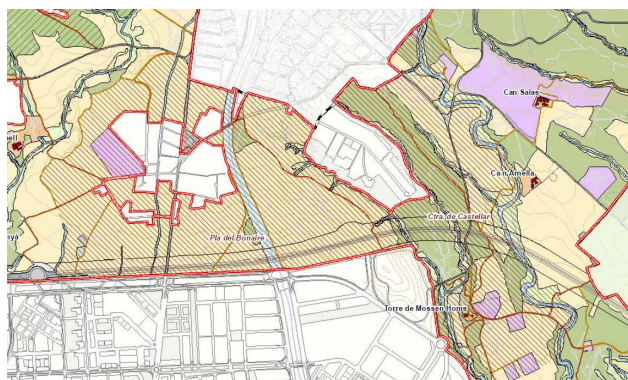

04 Confluència dels torrents de Ribatallada i Botelles

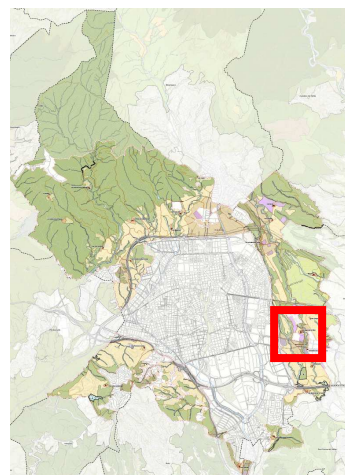
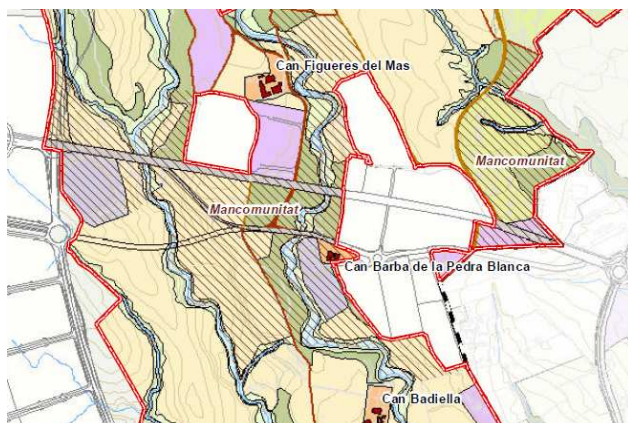
Els sis punts crítics per la connectivitat, subclau pcc, establerts per la modificació puntual del POUM:

 Punts crític de connectivitat (pcc)

Punts crítics del Bonaire i punt crític de la carretera de Castellar

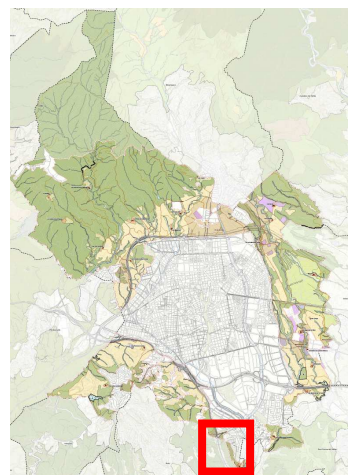
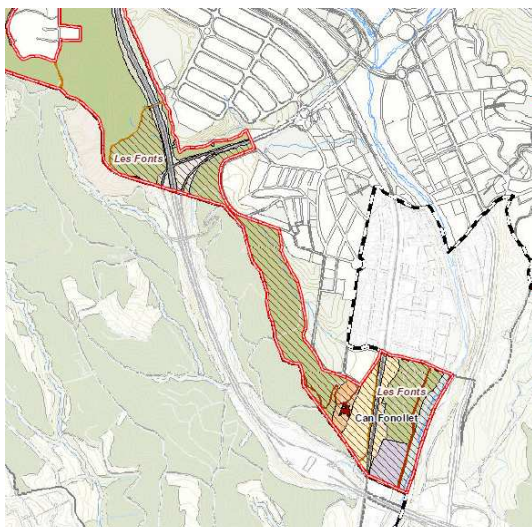

Punt crític de la Mancomunitat

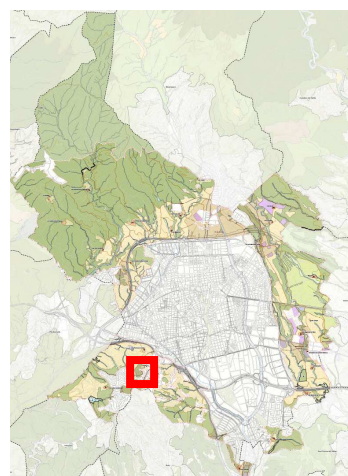
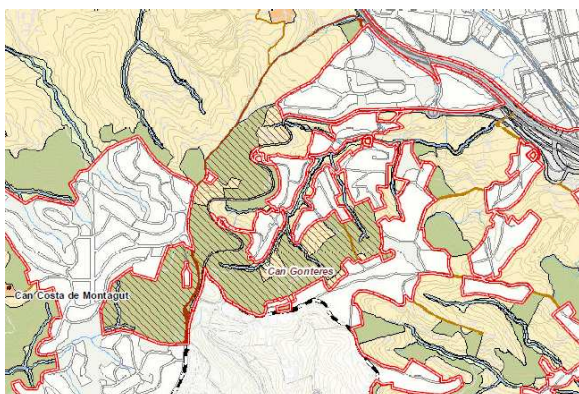

 Punts crític de connectivitat (pcc)

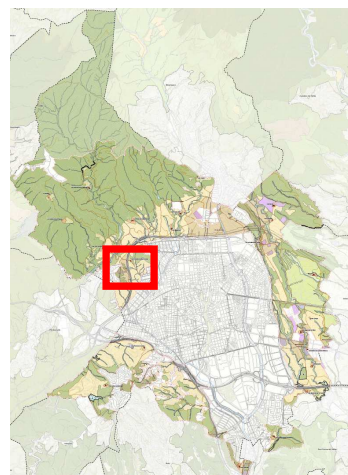
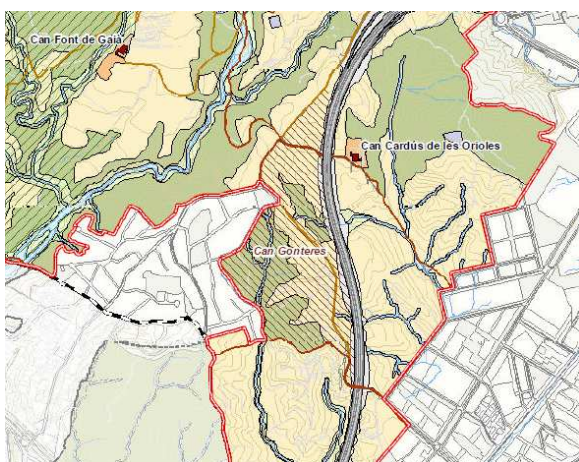
Punt crític de les Fonts

Punt crític de les Martines

Punt crític de can Gonteres

2. Funcionalitat econòmica

FUNCIONALITAT ECONÒMICA	
Objectiu 5: Desenvolupar espais agraris suficients i potenciar la ramaderia semi-intensiva per a que tinguin viabilitat econòmica i promoguin pràctiques ecològiques, xarxes de distribució i consum de proximitat, i la cultura gastronòmica local Objectiu 6: Impulsar de forma especial la recuperació de l'activitat agrícola i la gestió forestal en zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular Objectiu 7: Ordenar l'horta d'autoconsum en tot l'àmbit periurbà, per a que s'integri adequadament i no malmeti els valors naturals i ecològics de l'entorn	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
Per assolir els objectius de l'Anella Verda, concretament el 5, es necessari una nova qualificació de zona que estableixi els màxims espais aptes per desenvolupar el conreu en qualsevol de les seves tipologies (secà i regadiu, extensiu i intensiu). Per això la modificació puntual del POUM recull la qualificació Agrícola, clau A, que delimita la màxima superfície apta per ser destinada a l'agricultura en funció de la pendent, continuïtat amb altres espais agraris, etc. Incorporant si s'escau aquells espais que el POUM vigent establia com agrícola potencial o forestal potencial. No existeix una normativa de protecció ambiental per aquesta nova qualificació. L'horta, especialment la destinada a l'autoconsum, es situa en el territori sense cap criteri d'ubicació ja que no existeix normativa que ho reguli.	S'inclou una normativa de protecció ambiental per la Zona Agrícola que inclou; a) La protecció dels elements que conformen aquesta Zona: els marges de conreu, les masses boscoses intersticials de manera que no es redueixi la seva superfície o es malmetin. b) Les condicions per l'establiment de l'horta, tant comercial com d'autoconsum que haurà d'estar integrada paisatgísticament a l'indret on es troba i hauran de disposar d'aigua apte pel reg provinent preferentment de pous, fonts, mines, recollida d'aigües pluvials o regeneració d'aigües residuals i estar ben comunicada amb la ciutat mitjançant la xarxa de camins. c) L'horta no es podrà situar en la zona de protecció de rieres i torrents. d) Limitant al mínim possible els elements construïts (casetes, tanques) en els sectors d'horta. e) La regulació de la instal·lació d'hivernacles de manera que tinguin un baix impacte paisatgístic i establint pel cas de l'agricultura comercial, la obligació que aquests siguin un complement a una explotació agrícola a l'aire lliure. f) Les condicions de protecció ambientals en els casos de moviments de terres, afectacions per obres i ocupacions temporals dels camps de conreu de manera que no es comprometi el seu ús agrícola posterior. g) Establint les condicions per l'aplicació de fertilitzants i pesticides al sòl agrícola. h) Introducció de la figura dels Plans de Gestió Agrícola com un document que permet la planificació futura de les explotacions i determinar les actuacions de millora. Aquest serà obligatori en casos de moviments de terres per millora agrícola, obertura de nous camins.

FUNCIONALITAT ECONÒMICA	
Objectiu 5: Desenvolupar espais agraris suficients i potenciar la ramaderia semi-intensiva per a que tinguin viabilitat econòmica i promoguin pràctiques ecològiques, xarxes de distribució i consum de proximitat, i la cultura gastronòmica local Objectiu 6: Impulsar de forma especial la recuperació de l'activitat agrícola i la gestió forestal en zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular Objectiu 7: Ordenar l'horta d'autoconsum en tot l'àmbit periurbà, per a que s'integri adequadament i no malmeti els valors naturals i ecològics de l'entorn	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
GESTIÓ	
No existeixen estratègies de gestió per a assolir l'objectiu.	El Pla Especial estableix les estratègies, els instruments de gestió, i els programes i accions específiques per assolir l'objectiu de l'Anella Verda per aquest àmbit. En destaquen: a) Realitzar, impulsar o promoure la recuperació de l'activitat agrícola tant en finques públiques com privades. b) Realitzar el concurs per la cessió d'un sector d'horta ordenada a la finca pública de can Viver de Torrebonica c) Realitzar el concurs per a l'explotació agrària i realitzar estudis d'anàlisi edafològic i hidrològic en les finques agrícoles municipals. d) Impulsar o promoure un pla de promoció de la fertilització i les bones pràctiques agrícoles. e) Impulsar o promoure estudis sobre els recursos hídrics i l'augment de la superfície de regadiu. f) Impulsar o promoure iniciatives i activitats de promoció dels productes agrícoles i forestals de proximitat i de recuperació de varietats locals. g) Realitzar, impulsar o promoure la recuperació de l'activitat agrícola en els àmbits d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular

FUNCIONALITAT ECONÒMICA	
Objectiu 8: Millorar les masses forestals cap a estadis més naturals i madurs, promoure la gestió forestal conjunta i l'aprofitament integral dels recursos del bosc	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
Per assolir els objectius de l'Anella Verda, concretament el 8, es necessari una nova qualificació de zona que estableixi una única categoria d'espai forestal. Per això la modificació puntual del POUM incorpora la qualificació Bosc, clau B, que delimita tota la superfície forestal de l'àmbit. Incorporant aquells espais amb clara tendència a ser forestals que el POUM vigent establia com agrícola potencial o forestal potencial. No existeix una normativa de protecció ambiental per aquesta nova qualificació.	S'inclou una normativa de protecció ambiental per la Zona Boscos que inclou; a) La condició que la superfície qualificada com a forestal no podrà ser reduïda excepte per motius ambientals (biodiversitat, fauna) i/o prevenció d'incendis sigui necessari reduir-la de forma puntual i on alternativament es pugui considerar la seva utilització com un espai agrari. b) Pel que fa a les condicions per les rompudes amb finalitat agrícola, permet obrir clarianes per trencar la continuïtat del bosc, el que permetrà disminuir el risc de propagació d'incendis i incrementar la biodiversitat. En aquests espais només es podrà practicar el conreu extensiu de secà. c) Les condicions per la realització dels aprofitaments forestals tant fusters, com no fusters (pinyes, bolets...) d) Les condicions per l'aprofitament silvopastoral e) La regulació de les condicions sota les quals s'ha d'efectuar el manteniment de la vegetació sota les línies elèctriques, de manera que es limiti a la eliminació d'aquells exemplars imprescindibles i no afecti a la vegetació de ribera f) Que els únics camins que es podran obrir dins del bosc seran aquells que siguin necessaris d'acord amb els plans de gestió forestal o els plans de prevenció d'incendis g) La prohibició de la construcció de tancaments dins del bosc a excepció d'aquells serveis i activitats, que per raons de seguretat, ho requereixin

FUNCIONALITAT ECONÒMICA	
Objectiu 8: Millorar les masses forestals cap a estadis més naturals i madurs, promoure la gestió forestal conjunta i l'aprofitament integral dels recursos del bosc	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
GESTIÓ	
No existeix un pla de gestió per a assolir l'objectiu	El Pla Especial estableix les estratègies, els instruments de gestió, i els programes i accions específiques per assolir l'objectiu 8 de l'Anella Verda. En destaquen les següents: a) Realitzar, impulsar o promoure els treballs de redacció i execució de Plans Tècnic de Gestió i Millora Forestal. b) Realitzar les obres de millora dels camins del Pla de prevenció d'incendis forestals c) Impulsar o promoure la construcció d'un Centre logístic de biomassa d) Promoure criteris ambientals i d'estalvi energètic en la gestió forestal. e) Col·laborar en el projecte Boscos del Vallès f) Promoure la pastura del sotabosc amb ramats g) Realitzar la incorporació dels boscos municipals en el Catàleg de forests d'utilitat pública (CUP)
Objectiu 9: Dotar de les infraestructures i els serveis necessaris per al desenvolupament de les activitats agràries i forestals	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
GESTIÓ	
No es contemplen mesures de gestió per assolir l'objectiu	El Pla Especial preveu a través del Pla de Gestió que l'acompanya mesures per al desenvolupament de les activitat agràries i forestals en l'àmbit de l'Anella Verda, en destaquen: a) Realitzar les obres de rehabilitació de les instal·lacions de reg a la finca de can Viver de Torrebónica b) Col·laborar en les obres de manteniment dels camins d'accés a les explotacions agràries i forestals c) Impulsar, promoure o col·laborar en mesures de control de la fauna d) Realitzar l'estudi de la millora de l'abastament i sanejament de les aigües de les activitats agropecuàries, i de la implantació d'energies renovables e) Promoure cooperatives i empreses de producció ecològica, de transformació i comercialització dels productes agraris i silvícoles f) Promoure cooperatives de serveis comuns al sector primari

FUNCIONALITAT ECONÒMICA	
Objectiu 10: Ordenar les activitats econòmiques complementaries a les del sector primari prioritzant la utilització de les masies tradicionals i les edificacions existents	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
No existeix un catàleg aprovat de masies ni inventari d'edificacions en el sòl no urbanitzable ni normativa que reguli les condicions en aquestes edificacions. La regulació establerta a la normativa del planejament vigent establia els aspectes	La normativa del Pla Especial incorpora les condicions en que els usos complementaris es desenvoluparan en l'àmbit de l'Anella Verda. Establint els següents aspectes: a) Les condicions de protecció ambiental per regular els impactes ambientals dels usos i activitats; aigües, residus, sòls contaminats, contaminació lluminosa, contaminació atmosfèrica, contaminació acústica i estalvi energètic b) Les condicions pel creuament de les infraestructures viàries i energètiques c) Les condicions per a la realització de construccions i instal·lacions necessàries per desenvolupar els usos i activitats en masies i edificacions de manera que s'integrin en el paisatge
GESTIÓ	
No es contemplen mesures de gestió per assolir l'objectiu	El Pla Especial estableix les estratègies, els instruments de gestió, i els programes i accions específiques per assolir l'objectiu d'ordenar les activitats econòmiques complementaries a les del sector primari de l'Anella Verda. En destaquen les següents actuacions: a) Impulsar un protocol d'intermediació entre propietaris i promotors d'activitats a) Realitzar l'inventari d'usos i instal·lacions existents i proposta per la seva ordenació, trasllat o eliminació b) Realitzar un inventari de sòls contaminats en l'àmbit de l'Anella Verda

3. Funcionalitat social i ús públic

FUNCIONALITAT SOCIAL	
Objectiu 11: Promoure el respecte i el coneixement dels valors naturals, paisatgístics, patrimonials i de les activitats rurals i la implicació i corresponsabilitat de la ciutadania en la protecció de l'Anella Verda i en l'ús responsable dels seus recursos.	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN LA GESTIÓ	
No es contemplen estratègies de participació ciutadana en la conservació dels espais naturals de l'Anella Verda com són la custòdia del territori i l'apadrinament.	Es destaquen les següents mesures de gestió contemplades al Pla especial: a) Realitzar activitats de difusió i educació ambiental per promoure el respecte pels valors naturals, paisatgístics, patrimonials i per les activitats rurals en l'equipament municipal d'informació ambiental can Bonvilar b) Realitzar el programa d'educació ambiental de l'Anella Verda i la Guia de l'Anella Verda c) Impulsar les iniciatives de custòdia del territori i d'apadrinament, de tasques, espais i elements singulars de l'Anella Verda
Objectiu 12: Establir una xarxa de camins públics, mallada i jerarquitzada, que ordeni l'ús públic, doni servei a les activitats existents en l'entorn, connecti amb les xarxes dels termes veïns, i millori l'accessibilitat des de la ciutat, potenciant els desplaçaments a peu i en bicicleta	
Objectiu 13: Assenyalar les zones aptes per establir àrees de lleure i d'altres elements d'interès que permetin conèixer i gaudir de l'entorn sense que hi hagi impactes ambientals	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
Els camins reconeguts al planejament urbanístic vigent, no respon a una xarxa mallada que permeti recorreguts circulars i tingui nòduls de connexió. Tampoc té en compte els valors paisatgístics i els elements d'interès del recorregut.	A la normativa del Pla Especial es regulen les condicions d'utilització del sistema viari format pels camins VP i VS i es regula l'accés a vehicles de motor per evitar impactes ambientals. També es determinen les característiques que han de tenir aquests camins en quant a amplada, pavimentació, etc.
GESTIÓ	
No es contemplen mesures de gestió per assolir l'objectiu	Es destaquen les següents mesures de gestió contemplades al Pla especial: a) Realitzar les obres de millora de ferm i senyalització de la resta camins de la xarxa principal i secundària b) Realitzar les obres de mesures dissuasòries d'accés públic c) Impulsar acords amb els propietaris per l'ús i gestió pública dels trams de camins privats qualificats de sistema viari

FUNCIONALITAT SOCIAL	
Objectiu 12: Establir una xarxa de camins públics, mallada i jerarquitzada, que ordeni l'ús públic, doni servei a les activitats existents en l'entorn, connecti amb les xarxes dels termes veïns, i millori l'accessibilitat des de la ciutat, potenciant els desplaçaments a peu i en bicicleta Objectiu 13: Assenyalar les zones aptes per establir àrees de lleure i d'altres elements d'interès que permetin conèixer i gaudir de l'entorn sense que hi hagi impactes ambientals	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
GESTIÓ	
No es contemplen mesures de gestió per assolir l'objectiu	d) Realitzar l'adequació del recorregut de la xarxa de transport públic amb les vies de sortida cap a l'Anella Verda e) Realitzar o impulsar les obres per resoldre les discontinuïtats en el camí de l'Anella Verda provocades per les infraestructures viàries f) Realitzar o impulsar les obres per resoldre les discontinuïtats dels camins principals de l'Anella Verda provocades per les infraestructures viàries g) Realitzar treballs de tancament de camins a la circulació motoritzada h) Realitzar les obres d'adequació de miradors i àrees d'estada

5. Paisatge i contacte ciutat-entorn

PAISATGE I CONTACTE CIUTAT- ENTORN	
Objectiu 14: Revertir els processos de banalització, degradació i abandonament dels espais periurbans i urbans sense desenvolupament urbanístic, i aturar la pressió exercida per les activitats no agràries	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC I GESTIÓ	
Els espais més degradats es troben, tal i com s'ha vist en la descripció i diagnosi de l'àmbit de l'Anella Verda d'aquest document, en la franja entre el sòl urbà i l'entorn natural. On sovint es troben espais pendents de desenvolupar urbanísticament que pateixen processos d'abandó i majors impactes (presència de residus, usos indeguts....). Actualment es porten a terme accions de gestió per part de l'Ajuntament per millorar aquests espais, però no hi ha una restricció als usos que es poden instal·lar, més enllà del que estableix la llei d'urbanisme en la seva regulació dels usos provisionals.	El Pla Especial de l'Anella Verda defineix els espais situats en la franja ciutat- entorn on calen aplicar millores paisatgístiques A través de la regulació dels usos provisionals que es poden implantar en sòls pendents de desenvolupar urbanísticament que efectua la modificació puntual del POUM, es prioritza la recuperació de l'activitat agrària en aquests espais. Inclou mesures de gestió per al foment de la recuperació dels espais agrícoles de la franja situada entre la ciutat i els entorns naturals.

PAISATGE I CONTACTE CIUTAT- ENTORN	
Objectiu 15: Preservar i millorar el mosaic funcional del paisatge de l'Anella Verda de manera que esdevingui un valor social i econòmic del territori	
ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1
CANVIS EN EL MARC JURÍDIC	
El planejament urbanístic vigent fa algunes consideracions en quant a la conservació del paisatge, incorporant criteris d'integració paisatgística en la construcció de possibles noves edificacions. No existeix un catàleg de masies ni inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable on es puguin aplicar criteris d'integració paisatgística en les actuacions que es duguin a terme. No es regulen les condicions en fase d'explotació de les activitats extractives de manera que es redueixi el seu impacte en el paisatge. La normativa del planejament vigent estableix la obligació de mantenir el paisatge agrícola, especialment en la zona de la serra de l'Obac, però no fa cap tractament específic pels altres sectors.	Per assolir els objectius de protecció del paisatge de l'Anella Verda, la modificació puntual del POUM és més restrictiu i regula la dispersió de construccions en el sòl no urbanitzable. La normativa del Pla Especial regula l'aplicació de criteris per a la bona integració paisatgística de les edificacions aïllades en el sòl no urbanitzable, incloses les masies tradicionals recollides en el catàleg de masies i inventari d'edificacions. Es regulen les condicions en fase d'explotació de les activitats extractives. La normativa del Pla Especial també prohibeix els elements desfiguradors del paisatge dispersos pel territori; com els cartells publicitaris S'estableix que totes les actuacions en l'àmbit de l'Anella Verda hauran de tenir en compte els criteris establerts al catàleg de paisatge per la Regió Metropolitana de Barcelona.
GESTIÓ	
No es contemplen mesures de gestió per assolir l'objectiu	Dintre de les mesures de gestió que incorpora el Pla en destaquen: a) Impulsa els treballs de millora de la franja de contacte amb la ciutat en aquells espais degradats paisatgísticament b) Impulsa el procés de restauració de les dues activitats extractives existents c) Realitza els treballs per l'adequació de trams urbans que connectin amb l'Anella Verda

5.3 Justificació de l'alternativa seleccionada

Al següent quadre es confronten les dues alternatives amb els objectius ambientals més significatius plantejats pel Pla de l'Anella Verda. En cas que es pugui assolir parcialment l'objectiu per mitjà d'altres plans, programes o actuacions específiques sobre el territori, s'ha indicat amb color taronja. En canvi, si difícilment s'assolirà l'objectiu en absència de Pla s'ha indicat en vermell.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU <i>Restaurar la xarxa de rieres i torrents, tenint present el seu paper substancial per a la connectivitat, la biodiversitat i el paisatge</i>	Existeix una normativa sectorial de protecció dels espais fluvials i una administració amb competències específiques en la seva gestió. Tanmateix, fins la proposta de Pla especial no es plantejaven solucions planificades per eliminar els impactes ambientals detectats en la fase de diagnosi i que afecten aquests espais No existeix una delimitació per les zones d'hàbitat fluvial dins el planejament vigent. Aquesta delimitació és bàsica per determinar aquells trams on, per diferents causes, l'hàbitat natural de vegetació de ribera s'ha vist malmès.	La modificació puntual del POUM defineix cartogràficament i amb una nova qualificació l'espai de protecció per cada riera i torrent segons les seves característiques i cartografia també el Sistema Hídric. El Pla especial regula les condicions ambientals de protecció d'aquestes zones. El Pla introdueix el reconeixement de l'hàbitat natural associat a la xarxa de rieres i torrents: els boscos de ribera En quant a les condicions ambientals incorporades a la normativa destaca la protecció de l'hàbitat propi d'aquestes zones front les activitats que el poden malmetre. Així, per exemple impedeix que el conreu agrícola ocupi les zones on es pot desenvolupar potencialment el bosc de ribera i prohibeix l'ús d'herbicides i pesticides en aquests àmbits i fins a 5 metres de distància. Les mesures de gestió proposades permeten restaurar els hàbitats naturals en els cursos més malmesos com és el torrent de la Grípia, a través de l'eliminació de construccions i instal·lacions i la recuperació de la vegetació potencial. També es vetlla per la millora de la qualitat de les aigües que hi circulen.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU <i>Preservar i millorar els hàbitats naturals considerats d'alt valor per la seva biodiversitat</i>	L'actual normativa urbanística municipal preveu la protecció dels marges de conreu reconeixent-los com un element d'interès per a la biodiversitat, però sense concretar una regulació específica de protecció en cas d'adaptacions topogràfiques dels camps de conreu. Per altra banda, manca un reconeixement d'aquells espais que per les seves característiques singulars són d'especial interès per la biodiversitat.	S'inclou una normativa de protecció ambiental específica i concreta pels marges de conreu i les faixes arbrades. Per facilitar els treballs agrícoles es podran eliminar només aquells marges que tinguin una amplada inferior a 2 metres i sempre que no resulti un camp de més de 5 hectàrees. No es podran eliminar en camps de pendents superiors al 9%. No es podran aplicar herbicides als marges de conreu. Es protegeixen les masses boscoses situades entre parcel·les de manera que no es permet cap actuació que les pugui reduir o danyar Defineix 9 indrets d'especial interès per la biodiversitat que compten amb una protecció extra no permetent-se cap ús excepte els destinats a la conservació d'aquests espais ni cap construcció, instal·lació o tancament. Incorpora la protecció dels arbres d'interès local. Un total de 33 arbres que no es podran danyar. També protegeix l'àmbit al voltant d'aquests arbres per protegir les arrels de qualsevol actuació que les pugui afectar. Per altra banda, preveu a través de les mesures de gestió, col·laborar o impulsar en estudis que permetin aprofundir en el coneixement dels hàbitats naturals mitjançant l'elaboració de bases de dades de la biodiversitat que han de servir per millorar la seva gestió.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU: <i>Assegurar la viabilitat i funcionalitat dels connectors ecològics, relligant els espais lliures que es troben fragmentats, millorant la permeabilitat de les infraestructures, i resolent els punts crítics que els estrenyen</i>	El Planejament territorial i diverses normatives sectorials en fase d'aprovació (com el Pla territorial sectorial de connectivitat ecològica de Catalunya) estableixen l'obligació del tractament dels connectors amenaçats, però no hi ha un reconeixement a nivell municipal dels connectors que travessen els entorns naturals de l'àmbit de l'Anella Verda. No hi ha un reconeixement específic dels punts on es compromet la funció ecològica d'aquests connectors.	El Pla identifica els tres connectors ecològics que afecten Terrassa i els sis sectors crítics per la connectivitat, com a espais on aquests s'estrenyen per la presència de construccions o infraestructures. Alguns d'aquests sectors o punts crítics estan situats en sòls que el PTMB delimita com de prevenció preventiva. El reconeixement com a punts crítics per part del Pla especial els atorga una protecció extra restringint els usos en aquests indrets que la puguin empitjorar. La modificació puntual del POUM no permet la construcció de nou sostre i limita els usos al conreu agrícola o l'explotació forestal. La normativa del Pla especial incorpora una regulació específica per reduir l'efecte barrera de les tanques, permetent només aquelles estrictament vegetals excepte per raons de seguretat que podran ser d'altres materials. Les mesures de gestió que incorpora el Pla proposen millores en les infraestructures viàries per reduir l'efecte barrera que provoquen.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU <i>Assegurar l'encaix territorial de l'Anella Verda dins el sistema d'espais lliures metropolitans i la seva vinculació amb els espais naturals i agrícoles dels municipis confrontants</i>	El PTMB ordena i regula el territori a nivell metropolità. Tanmateix, a nivell municipal no existia abans de la proposta del Pla Especial un plantejament integral del territori més enllà del municipi i per tant no es tenien en compte les diferents discontinuïtats existents entre els espais lliures dels municipis veïns	En la diagnosi efectuada es detecten diferents discontinuïtats amb els municipis veïns en els espais agraris i forestals. Les mesures de gestió plantejades en el Pla especial preveuen impulsar figures de col·laboració entre els Ajuntaments i altres administracions per coordinar accions conjuntes de protecció dels espais agraris i forestals de contacte.
OBJECTIU: <i>Desenvolupar espais agraris suficients i amb viabilitat econòmica que promoguin pràctiques ecològiques, xarxes de distribució i consum de proximitat, i la cultura gastronòmica local i impulsar de forma especial la recuperació de l'activitat agrícola i la gestió forestal en zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular</i>	No existeix una normativa de protecció específica pels espais agrícoles que tingui en compte els impactes que l'afecten. La normativa urbanística actual permet reduir la superfície agrícola actual per implantar determinats usos.	El Pla assegura la pèrdua zero d'espai agrícola i en alguns casos un increment a través de permetre les rompudes en boscos per dedicar al conreu extensiu de secà, sempre i quan siguin compatibles amb la protecció de les masses forestals. La normativa del Pla especial incorpora les condicions de protecció ambiental per solucionar els impactes detectats en el procés de diagnosi que va precedir la redacció del Pla. Així estableix les condicions de protecció ambientals en els casos de moviments de terres, afectacions per obres i ocupacions temporals dels camps de conreu de manera que no es comprometi el seu ús agrícola posterior. També estableix les condicions per l'aplicació de fertilitzants i pesticides al sòl agrícola. Introdueix la figura dels plans de gestió agrícola que permeten planificar el futur de les explotacions i establir les mesures per millorar la seva rendibilitat.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU: <i>Desenvolupar espais agraris suficients i amb viabilitat econòmica que promoguin pràctiques ecològiques, xarxes de distribució i consum de proximitat, i la cultura gastronòmica local i impulsar de forma especial la recuperació de l'activitat agrícola i la gestió forestal en zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular</i>	No preveu el foment dels productes agrícoles i ramaders de Terrassa per assegurar-ne la seva viabilitat econòmica	Les mesures de gestió proposades pel Pla preveuen, impulsar o promoure la recuperació de l'activitat agrícola tant en finques públiques com privades i la promoció dels productes agrícoles i ramaders de la comarca i del municipi per donar un impuls econòmic al sector. Fa un tractament específic en el cas de les zones d'elevada fragmentació de la propietat i de topografia irregular on calen mesures de gestió per impulsar la recuperació agrícola en aquestes zones.
OBJECTIU <i>Ordenar l'horta d'autoconsum en tot l'àmbit periurbà, per a que s'integri adequadament i no malmeti els valors naturals i ecològics de l'entorn</i>	Existeix una normativa sectorial que no permet la instal·lació d'horta en la zona de domini públic hidràulic dels torrents i rieres i l'Ajuntament i alguns propietaris privats han desenvolupat algunes actuacions d'ordenació de l'horta en aquests indrets i en alguns casos s'ha recuperat l'hàbitat natural. Tanmateix, és necessària una regulació per establir aquells indrets on l'horta es pugui instal·lar evitant que es malmeti la funcionalitat ecològica del territori i es deteriori el paisatge.	La normativa del Pla defineix on es podrà instal·lar l'horta de lleure o d'autoconsum i en regula les condicions. Estableix que l'horta només es podrà col·locar en sòl qualificat com agrícola i en sectors ben comunicats amb la ciutat i amb disponibilitat d'aigua apta pel reg. Per tal de no malmetre la connectivitat dels espais naturals on s'instal·lin, el Pla regula les condicions de les tanques i les construccions associades a les hortes. De manera que també quedin integrades paisatgísticament. Destaca la regulació dels hivernacles que en cas de l'horta comercial només es permetrà com a complement d'explotacions a l'aire lliure. Per altra banda, preveu un programa de retirada de l'horta allà on sigui necessari per assegurar les funcionalitats ecològiques.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU <i>Millorar les masses forestals i promoure l'aprofitament dels recursos del bosc</i>	Existeix al planejament vigent una regulació diferent dels usos segons la tipologia d'espais forestals, forestal, forestal potencial o forestal interior, que donava diferents graus de protecció. No existeix una regulació específica per les condicions en que s'han de desenvolupar els aprofitaments forestals. Existeix una proposta dels principals propietaris forestals per engegar un pla de gestió conjunt de les finques forestals que implica la gestió forestal conjunta i l'ordenació de l'aprofitament dels recursos del bosc.	El Pla reconeix el bosc com a component principal del sòl no urbanitzable juntament amb l'espai agrícola, i dona el mateix grau de protecció a tot el conjunt. Estableix les condicions específiques en que s'han de desenvolupar els diferents aprofitaments forestals, tant els fusters com no els no fusters (pinyes, bolets...). Es regula les condicions en que s'hauran de realitzar les tallades sota les línies elèctriques de manera que les tallades es limitin al mínim indispensable i no es malmeti les masses forestals annexes. El Pla preveu realitzar, impulsar o promoure diferents actuacions que permetin impulsar les activitats econòmiques que es deriven de l'aprofitament del bosc. Com per exemple; impulsar o promoure la construcció d'un Centre logístic de biomassa. Pel que fa a la prevenció dels incendis forestals preveu realitzar les obres de millora dels camins del Pla de prevenció d'incendis forestals per a que els vehicles d'extinció d'incendis puguin accedir. Per altra banda introdueix com a mesura de gestió del bosc la pastura amb ramats.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU <i>Ordenar les activitats econòmiques complementaries a les del sector primari prioritzant la utilització de les masies tradicionals i les edificacions existents</i>	No existeix un Catàleg de masies ni inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable	La normativa del Pla especial inclou les condicions de protecció ambiental per reduir l'impacte de les activitats que es desenvolupin en l'àmbit de l'Anella Verda. Es regulen els aspectes sobre els diferents vectors ambientals: aigües, residus, sòls contaminats, contaminació lluminosa, contaminació atmosfèrica, contaminació acústica i estalvi energètic. A través de la regulació d'usos establerta a la modificació puntual del POUM i la incorporació del Catàleg de masies i edificacions al Pla especial es prioritza la utilització del parc d'edificacions existents per situar les activitats admeses evitant la dispersió de construccions noves en la resta del territori. A la normativa del Pla especial també s'incorporen les mesures d'integració paisatgística en les intervencions en masies i edificacions existents. Per eliminar aquells usos no compatibles amb els objectius de l'Anella Verda, que s'han emplaçat il·legalment en el territori, el pla de gestió que acompanya el Pla especial incorpora entre els seus objectius realitzar un inventari d'aquests d'usos i instal·lacions i la proposta per la seva ordenació, trasllat o eliminació.

Objectius ambientals	Alternativa 0 (sense Pla)	Pla Especial de l'Anella Verda
OBJECTIU <i>Conjunt d'objectius relacionats amb l'ús públic i la funcionalitat social</i>	Actualment es produeixen impactes derivats de la sobre freqüentació o mal ús de determinats espais naturals.	El Pla preveu una regulació de l'oferta relacionada amb l'ús públic a través d'una xarxa de camins ordenada que facilitarà l'accés des de la ciutat i evitarà l'afectació a zones sensibles. La normativa del Pla regula l'accés de vehicles de motor als camins de l'Anella Verda, restringint la circulació a aquells vehicles de servei, emergència o veïns. A més preveu actuacions de difusió i educació ambiental per promoure el respecte pels valors naturals, paisatgístics, patrimonials i per les activitats rurals
OBJECTIU <i>Revertir els processos de banalització, degradació i abandonament dels espais urbans sense desenvolupament urbanístic i millorar el mosaic funcional del paisatge de l'Anella Verda de manera que esdevingui un valor social i econòmic del territori</i>	Existeixen directrius tècniques, algunes incorporades en la normativa de planejament territorial i sectorial que poden ajudar a fer complir l'objectiu parcialment, com els estudis d'integració paisatgística. Tanmateix la diagnosi ha detectat diferents espais a millorar especialment en l'entorn de la ciutat que difícilment es milloraran en absència del Pla. Els espais més degradats són sovint aquells sectors situats en sòl urbà o urbanitzable pendents de desenvolupar i on es concentren molts impactes paisatgístics (abocament de residus, degradació de la vegetació existent, abandonament...). La modificació puntual del POUM planteja restringir els usos provisionals de manera que es prioritzin la seva utilització com a camps agrícoles.	En la normativa del Pla especial es regulen les condicions en fase d'explotació de les activitats extractives per tal que provoquin el menor impacte paisatgístic possible. Es prohibeix la instal·lació d'elements desfiguradors del paisatge dispersos pel territori; com els cartells publicitaris Totes les actuacions en l'àmbit de l'Anella Verda hauran de tenir en compte els criteris establerts al catàleg de paisatge per la Regió Metropolitana de Barcelona. El Pla preveu impulsar la recuperació de l'activitat agrícola com a ús provisional en aquells espais pendents de desenvolupar. També preveu actuacions de millora dels espais degradats que es troben en la franja de contacte ciutat-entorn

La conclusió de la comparativa entre les dues alternatives seleccionades és evident: en la situació actual i previsible en absència de pla (alternativa zero) dels 10 objectius o grups d'objectius ambientals valorats, 6 tenen una tendència greu a empitjorar i 4 només millorarien parcialment. Per contra, amb les actuacions d'ordenació, regulació i gestió que es preveuen desenvolupar amb el Pla de l'Anella, tots 10 objectius milloren substancialment.

6. Conclusions de l'informe i justificació de la incorporació dels objectius i els criteris ambientals del document de referència

La diagnosi dels espais naturals de Terrassa realitzada en el marc del projecte de l'Anella Verda, així com del procés participatiu ciutadà que s'ha desenvolupat, han fet palesa la necessitat de millorar els elements substancials del sòl no urbanitzable com són els torrents i les rieres, els espais agrícoles i els forestals i el paisatge.

En aquest Informe de Sostenibilitat Ambiental del Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda, s'han analitzat els 15 objectius de l'Anella Verda, tots amb un component de caire ambiental així com les mesures de regulació i gestió per assolir-los. De manera que es conclou que les propostes plantejades en el Pla permetran millorar la situació actual del sòl no urbanitzable tal i com s'ha vist en l'anàlisi d'alternatives.

La modificació puntual del POUM que es tramita paral·lelament serà l'instrument per portar a terme els objectius del Pla Especial d'Ordenació i Gestió de l'Anella Verda ja que permet la modificació de les qualificacions urbanístiques, la regulació dels nous usos i de les construccions admeses. El Pla especial és l'instrument on s'incorpora la normativa de protecció ambiental dels elements i Zones del sòl no urbanitzable de manera que es trasllada des de l'articulat del planejament urbanístic municipal a la normativa que acompanya al Pla especial. Per tant, cal realitzar una lectura conjunta dels dos documents per copsar com aquests dos instruments faran possible l'assoliment de cadascun dels objectius de l'Anella Verda.

Tal i com indica el seu nom, el Pla Especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda, també incorpora les mesures de gestió necessàries per l'assoliment dels objectius, tot i que es preveu la redacció d'un Pla de gestió que permeti visualitzar amb més claredat les accions o programes, les prioritats, el calendari i el cost associat a la gestió.

Així doncs, de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental es desprèn que la regulació i ordenació que es proposa al Pla especial farà possible, a més de preservar la funcionalitat ecològica, incorporar la funcionalitat econòmica que es basa en la promoció de les activitats agropecuàries i forestals, i la funcionalitat social que promou l'ordenació de l'ús públic respectuós amb l'entorn. A més d'incorporar les obligacions ambientals de les diferents normatives existents, especialment les recollides al Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB) en quan a connectivitat ecològica i al Catàleg de Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona pel que fa al paisatge.

Per últim, aquest Informe de Sostenibilitat Ambiental incorpora els criteris ambientals i altres indicacions recollides al document de referència que l'Oficina Territorial d'acció i avaluació ambiental va emetre en data 25 de setembre de 2014 en relació a la l'Avanç de la Modificació puntual del POUM.

Ignasi Planas de Martí
Cap del Servei de Gestió Ambiental
Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat

Marga Rodríguez Asenjo
Ambientòloga
Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat